

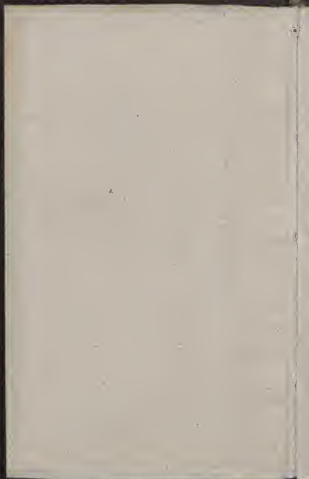
THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 11
PART 1
1881

CONTENTS
PAGES
The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 1
The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 2

The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 3
The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 4

The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 5
The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 6

The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 7
The Human Skeleton in the Cave of Vindoguba, by
M. A. C. C. 8

1733

105 (1833)

Burningar

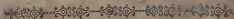
Utt af

Stædurum,

Samantefnar handa Bør-
num og Sæfrodu Almú-
gafolke

Utt

Þone Arnasmne.

Kaupmannshöfn,
Prentadar að nýtt í Hans Kongl.
Majests. og Lærversits. Bók-
A. Hoffner.

Imprimatur

C. W. WORM.

auverdugum, Heiður
legum og Vel-lærdum.

Guds Orda Pienurum,

Samt

Husstjornarmennum
i Skalhólts Stipte,
Ofast

Fríður og Blessan af Gude
i Jesu Nafne!

Vor eirn af Oss,
Brædur Öruverd-
uger, skyldu bidda yd-
uglega med David
Psal. 86, 11. Drottinn fiendu
mætt þann Veg, jeg vil ganga
þínum Samleika. Það
ma vera stor Styrkur, þyrir
þann sem reisa skal, ef það

innadhyort veit halsar t
grant, eda hefur ferðug
Leidoga, sem Tobias forðum,
Job. 5. Annars þiaest hann
af slifellum Otta, að hann mu-
ne kunna að villast og rata í
Þrauter: Nær Ferðum er bir-
rud, giefur það og goda Du-
garhressing í mæðumne, ef Men-
rita, að þeir eru á ríttum Bei-
ge; Sanna munu það flester,
sem villst hafa ramlega á Gí-
edur Lande, og komest því opt
í Daudans Hættu. Allir erum
vör á Reisni í þessum Heime,
vör erum hjer framande og
hofum orðvann blifanlegann
Samastad, Psal. 39, 13. Sæ-
ler eru þeir sem þetta fa skí-
led, og na nokre eptirlöngur
að komast heim til Fodur-Hu-
sa, hvar Drottinn er ríkjandi
fra eilífd til eilífdar. Í gí-
num þau dymnu Dræse besta
Þjif

Lijfs fær eingen ratad, nema
hann vite grant af þeim rietta
Veige, og kunne sjer vid hann
ad hallda. JESUS er Beg-
urenn Sannleifurenn og Lijfed,
Joh. 14, 6. Hver sem fylger
þe Tum Veige, kann ecke villt
ed fara. Begur nefnest hann
ecker einasta þessvegna, ad hann
fyrer sitt Ord, sem er Lios o
vorum Begum; Psal. 119. Vijs-
ar oss Veigen til Lijfsens, Joh.
1, 18. Heildur fierdeiles fyrer
þa Grein, ad hann med sinne
bitru Þjnu, og blodugum Dau-
ða, hefur opnad oss Beg til Fø-
dursens; þar hann hefur Her-
leidingena ad herfange teked,
Eph. 4, 8. Og alla vora Dvine
ad velle lagt, sem stodur oss i
veige; Logmaled, Syndena,
Daudann og Diefulenn: Hann
hefur og forliktad oss vid sin-
num besta Godur, so vier hef-

nu lidugann Gang til Næðar-
stollens, Hebr. 4, 16. og mei-
gur i hans Skiole, og fyrer
hans Medalgaungu, daglega bir-
tast med vorum Bænum fyrer
þeim allra Hærsta, Heb. 7, 25.
Þetta er sa Hialprædesens Be-
gur, um hvorn rædt og skrifad
hafa aller Epænum og Post-
ular Drottens: Sa sem eðle la-
gar sína Keisu hier i Heime ept-
er þessum Beige, sa raafar i
Myrdrunum, og hitter fyrer
Satans Villustiga. Hvarfyr-
er það er æred nauðsynlegt,
ad so snart sem Ungbørnen væ-
ra ad giora sinn Gang fra Begg-
unne, þeim sie þa strax bent til
ad giesfa gaum ad þessum Bei-
ge, af hvorum þeim ber ad hafa
gleggva vitund a medann þau
Lifa, so þau fyrer þann sama
med það síðsta komest i gieg-
um Daudans Port um i eilíft

Lijf. Þeir skyldu aller sia ver-
 til, sem eiga að hafa forsjón fyr-
 er Smælingium. Christelegrar
 Kirkiu, að líka sem Mæðurnar
 fóstura sín Börn með natturle-
 gre Mið, til viðhalds og efla-
 ingar þeim ytra Manne, so
 mætte þa innre þa eirnen Bört
 og Vidgang af þeirre Skynsam-
 legu Mið Guds Orða, fyrir
 hvörja eg meina eptir Postulans
 Orða tiltæke, 1 Petr. 2, 2. vorn
 Catechismum eda Christeleg
 Træde. Enn i þessu finst stor
 Brestur þia morgum Husstiorn-
 armonnum, Jeg villde ofka
 hann findest eðke eins þia Pre-
 stunum, sem eiga að standa fyr-
 er Verðenu, og taka-Þen-
 denne til með, so að þeir vörve
 þad sem plantað var, 1 Cor. 3, 7.
 Flester Foreldrar leggja Grund-
 vellen, með Paule, þia sinnum
 Børnum, og kienna þeim að le-

þe frammi Hofudparta Chríste-
legs Lærdoms; enn síðann er
þar, þess a mille, af Alþollo Læ-
resveinum mieglitlu víðbætt; til
að æfa Skynsemena og upplýsa
framar Augu Hugskotsens; þar
fyrir er so mikil blindne og fa-
fræðe a meðal vor. Því, so sem
Jordan stóðar lister fyrir utan
það hun ummgiðrest með Man-
nenum, og renne honum i Merg
og Bein, eins er Lærdomur Ca-
techismi að litlu Gagne, nema
hann með Skilningnum fryð-
aður verðe, fyrir Verðan Heil.
Anda, Salume til Drottunars.
Þar eru víst margslags Bar-
na Spurningar i Lande vo-
ru, geingnar ut a Prent, til
þess að Almugen kenne þær sín-
um Børnum, og liette so un-
der Erfiðe Prestanna; enn þær
eru (sem virðest) i sumum Bo-
kum of-faar, sumstadar of-marg-

ar fyrer Ungmennin; þar með
 velur hvor það sem henum þótti
 ást, og nokkrer Kiennemenn
 skrifa þar samann stálfer, hvar
 af það kiemur, að stor Mis-
 munur verður eðle einasta á stálfer-
 um Spurningum, heldur og
 eirnenn þeirra Undsvorum, so
 þegar eirn Prestur kiemur epter
 annann í Kallad, eða Gólfed
 skipter um Söfner, mæðest það
 með nýum Spurningum um
 sama Efne, epter þess Kiennem-
 mans Tilsoan, sem þá er ráð-
 ande: Profastarner kunna eðle
 heldur nær þeir vitlita, að la-
 ga sín Spursmaal epter neinu
 vissu Forme, þvíad sitt hefur
 hvor. Þar-fyrer, so að Menn
 kunne að hafa eitt Uniformitet
 yfer allt í söddann Yðkunum,
 hese eg lated þryckia Spurningar
 út af Fræðunum, til þess, að
 Prestarner í Skálholts Stipte

funne ad giora Grein þar a ,
og hallde sínu Sofnarfolke til
ad fienna þær Ungdomenum ,
erfide og eirnen fialfer so sem
byriar , i því sama Verðe , af
hveriu þeir eiga ad giora Reidn-
ing a sínum tíma Hofudhirde
Salnanna , Christo. Enn þess
er ad giarta, ad Undsþver Spurnin-
ganna, eru þrykt med tvennslags
Letre ; Allt huad med stærre Bok-
stofum finst af þeim prentad ,
(ad undannteknu því , sem er
ungirðt , med þessum Mercu-
rium () er kallast Parenthesis)
skal med tilheyrande Spursmaal-
um , fiennast Bornunum fyrr-
enn þau ganga til Sacramen-
tis , og hvad meira Foreldrun-
um synest , ad þau sem eru
mánnisgod funne auðveldlega
ad nema : Hitt annad sem er
med smærra Letre , skal Ungis-
þolæd hafa lært , adur enn það
vill

vill gíefa sig í Ektaðskap : Þó
skyllde vel takast í átt að þar
sem nokkrar Personur eru nuög
tornæmar, þá má ekki af þeim
heimtast, sem hinum öðrum allt
híð frekasta. Það reiknast einum
til frama, nær hann af Skilnin-
ge sínum svarar rétt uppa Spur-
ningena, og þarf ekki að binda
sig við Orðen; enn um það Mes-
stara stycke má hann þó ekki sialf-
ur dæma, heldur hans Salu-
förgare.

So miked sem áhrærer uppfræð-
dingu Barnanna, er merckjandi.

I. Þar sem Foreldrarner vil-
ja kienna, edur kienna lata síj-
num Børnum að lesa a Bók
(sem er miked hypparlegt og naud-
synlegt) þá skyllde þá Lærdómur
ganga undan öllu öðru Name,
so að Ungmennin sialf gætu
síðan numed Fræðenn og Spur-
ningarnar af Bókene, hvar með

Verðed geinge langtum liettara ;
og mætte þa Børnumum setiast
syrer viss Lectia a hvorum deige.

2. Húsfedur og Mædur ættu
ad bruka tilhlydelegann aga við
sinn Børn i Uppfostrenu, og lata
þau fienna a blyðu og stríðu, eft-
er sem þau vinna til, þar með
kunna þau flótara ad griipa það,
sem Fræðenn höndla um, sem er,
ad GUD vill straffa Syndir og
glæpe a ellum Hardhnefudum, en
vera náðgur þeim, sem hann bid-
ia með Andmýkt, og veita þeim
míked gott, sem eru andsvæper, og
hann adhyllast : Allt Hústiorn-
ar Erfided, bæde Agann og Upp-
fræðingena eiga Húsfedur og
Mædur ad farsæla með yduglegre
Børn til GUDS, er alltid heyrer
sanna afallendur, og Bænen er
það vissasta Merke umt hans náð-
ar nálægd, sem jafnan færir
með sér Lucku og Blessan. Því
hvar

hvar sem tveir edur þrir eru sam-
annkommer i minnu Nafne (sei-
ger Drotten) þar vil eg vera mitt
a medal þeirra Matth. 18, 19, 20.

3. Þeir sem kienna Spurning-
arnar, skulu yduglega spyrja
Börnen ur því sem þau hafa
lært; og nær þau kunna vel að
svara til eirrar Spurningar
epter aðra, so sem þær standa i
röðenne, þa skulu þeir spyrja
fyrrer utan röð, aftur a baki og
af fram, til að leida Börnen i stær-
re Jhugan þess efnis sem með er
fared, og þegar þau eru æfd i
þessu, er mikið gott að umbrei-
ta Spursmalunum, enn hallda
þo Menningunne sömu. Til
dæmes: Hvor hefur giefed ut
Bodorden? Hvor er Hofundur
Bodordanna? Af hverium ha-
fa Bodordenn sinn Uppruna?
Item: Hvad forþienar þu með
Syndunum? Hvor eru verd-
laun

laun Syndanna? Hvort Straff
fæmum eftur Syndana?

4. Prestarner skuldu eðke lata
fig yfertala i því, að veita Bør-
num H. Alflausu og Sacramen-
tum, fyrr enn þau kunnna að
svara til þeirra Spurninga,
sem þeim eru ætlaðar. Miklu
síður skuldu fagrar lofaner
Yngisfolksens gilda hia Kienne-
mennum til að na Hiona-
vugslunne fyrr en það er so un-
derbued i Lærdome Catechismi,
að það gierte kient til gagns sin-
um Børnum, sem GUD kann að
gífa; og þessar Personur eiga
að skilia Ándsvör Spurninganna,
betur enn Børnenn.

5. Það er stor yferstion fyrrer
Prestana, ef þeir spyrja ein-
asta Børnen að fæmeinum Spur-
ningum; fyrst þegar þau gan-
ga til Altars, og fleypa so hen-
denne af þeim síðan; Þeir ættu
i hvort

i hvørt sinn, sem þau leita af-
lausnar, að yferheyra þau í sinn-
um Truabrogdum, og með
þvi eðle gíefst giarnann Tíjme
til seddan Yðkana fyrir Embæt-
tisgiordena, skýlde Yferheyrsl-
an skie að endadre Messu, a næst-
fyrersarande Helgum Dege, edur
öðrum hentugum Tíjma, epter
Plassanna afígfomulage.

A þennan maata þann Pre-
sturen fa þess lídugre stunder að
examinera, ef eðle ur öllum Græð-
unum í senn, samt ur þeirra
víssum Þertum. Hase Børnen
þa tíjnt nídur, edur í aungvu
bætt, þad sem fyrrum var afatt,
er best þau bíjðe, þar til bot og ber-
run kíemur fram, hvørsu sem þad
þann að míshoðnast. Þeir sem
lært hafa hentugar Spurningar
noðud toluverdt út af Cate-
chismo, þott edruvíð síen orð-
adar enn þessar, meiga hallda
við

við þær sömu; og eige þvynngast
með nýu Erfiðe; enu hiner sem
lífted eða eðkert lært hafa, kunna
að ganga eftir þessum Bækling.

GUD virðest að leida í allanu
Sannleik, bæði þá sem víssa
þann rietta Lífsins Veg, og lífs-
ka hina sem læra skulu honum
að fylgia, og leggja sína Blessan
yfir Börnen, so þau með Aldren-
um vare að Vitsku og Nád, bæði
hjá Gude og Mennum.

Hafniæ d. 13. Maji.

Ao. 1722.

Jon Arnason.

Efter

Epler hvöriu stundar þu Barn mitt
med deige longum?

Ud mier lyde vel a medann
eg life.

Hvorneum kann þier vel ad lyda?

Ef eg þessi GUD og sialfam
mig riettelega.

Hvar af kantu ad odlast söddan
Þeckingu?

Uf Heilagre Skrift, edur Orde
Drottens.

Hefur þu nockurt stutt Gunnihald þ
Skriftar?

Ja, eg hefi minn Catechismum
edur Christileg Fræde, sem min
binda allt það ur Ritningunne

sem mætt er nauðsynlegt að vita,
og trúa, til Salubhialpar.

Þvad kallast Catechismus annað
enn Fræde?

Hann kallast og so Barnalær-
demur.

Þvi kallast hann so?

Fyrst af því Børnenn eiga að
læra hann strax sem þau fa-
mél og vit; þarnæst af því,
að aller þeir sem vilja vera
Guds Børn, og odlast eilíft
Líf, hljóta að skilja hann vel, og
gæfa sig í honum alla sína Daga.

Er það ekki nog, að menn kunna vel
Fræðenn fyrir utann, þó þeir gieti ekki
líðad eitt frá öðru, eða giört grein á
þvi, hvornen það eitt
á að skiliast?

Ekki er það nog, því Ma-
nn kann hvorki að leidd st
til Drunnar fyrir Syndernar,
nie

nie þacklætis við GUD, fyrir
hans Velgjörninga; eðki heildur
að styrkiast í Trunni, Boninni og
Bænrafnenne, af því sem hann
skilur eðki,

Að lesa Græðenn einasta an
Skilnings og Undahtar, stóðar
eðke meir en önnur Latínu þula
Olærdum Monnum.

En skal Presturenn lata sér það nær-
gia, að þeir fullordnu seiglast skila
Græðenn, þarf eðki og so að
spyrja þa?

Gannarlega þarf þess, því
það er eðke utann fólkt Innbit-
ing hia mörgum; að þeir
þykjast vita og skila víkæd, enn
reynest þo harla líttæd: Þar
med er Mandsyn að vita; hvæ-
þeir kunna að uppræda þa
yngre riettelega. Fyrir því æt-
þeir skylduger að segja þess
þa vita.

Þlota þá aller menn að skilja
Fræðenn?

O Ja: Því Þóttulenn seiger,
vered eðfi Børn i Skilningenum:
Og enn aptur, vered eðfi Skil-
ningaslaufer, heildur skiliande
hvad vilie Drottens er. Þar
med eru Skilningaslaufer reifu-
ader med þeim vantrundu i Guds
Orde. Rom. 1, 31:

Þar eru þó til haleiter Leindardom-
ar sem aungver fa griped-, auk heildur
fastoder leirnenn: Hvornenn
kunna þeir þá aðskilja
öll Fræðenn?

Þegar Skilningur Fræðanna
utheimtist þ., meinast þar med
þulst Þeking GILDS Dase-
da, sem af Skriftenne kann að-
veldiega að dragast, og er sfer-
deiles nauðsynleg til Salubialp-
ar. Menn eiga að vita af öll-
um GILDS Daseindum, og Leind-
sem Fræðenn um-
giera;

gieta; enn haatt og maata til
hvorseins kunna þeir ei að skil-
ja, þeim ber og aungvannneigen
epter soddann smasmuglega að
hnysa, heildur trúa því einfald-
lega, sem Skynsemienn fær ei grip-
ed. Eins og Maria trude því
að sonnu, að hun mundi verða
Gulds Moder, enn skilde þó ekki
hvernenn það kunne aðskie.

Hvortiereiga að leggja þann fyrsta grund-
völl Catechismi Lærdoms?

- Husfedur og Husmædur.

Hvarfyrer er það so naudsynlegt að
nema Fædenn, og skilja þau
riettelega?

Fyrst þessvegna að bæde Guld
i sinnu H. Orde, og Hafseryalid-
ed i Logunum, hefur það so
streingeliga boded.

Þannann Maata vegna þeir-
ra storu Gagnsemda, sem þær
þesum af lærdomi Catechismi,
því að

þviad hann kienner med faum
og líosum Ordum, ad þeckia
GUD, hans Vilja, Verk og Vel-
giörninga, eirnenn vorar Synds-
er, og meðelenn ad komast ur
eyndumum i eilíffa Sælu; þar
med og eirnenn lofar GUD þeim
miklu Goodu sem ydka þessi
Frædi.

Syndga þa Foreldrarner, Hus-
bændur og Husmædur, þegar þeir
halda ei sínum Bornum og Binnu-
folke til ad læra og skila
Catechismum?

Ja ad viðsu, þeir syndga
þunglega og munu a síðasta
deige standa Gude Reifning
þar af.

Þui so?

Þui Þyrst briota þeir GUDs
Bod og Befalning, sem skípar
ad kienna Bornunum þennann
Værðem. Þar næst syndga þeir
a m

Öste allre GUDS Christar,
þó þeir hialpa ekki til að upp-
byggja hana, heldur lata hana
fylla fyrir sína Forsömun og
Óánrækt, og eru ei betre enn að-
rir Heidingar og Tyrklar.

Þ þridia Maata giera þeir
líka við sinn eigenn Börn, að
fienna þeim ekki Lífsens veg,
þó þau kunna þar fyrir ekki að
rata til eilífs Lífs, gíeta og ekki
fient síðarmeir sínum Børn-
um. Þ fjórda Maata skada
þeir sílfra sig hier með, og mun-
u það nogu dyrt betala, þegar
þar að fiemur, að þeir eiga að
standa Reifningskap, hver af m-
um Kalle og embætti.

Eru marger Hofudpartar
Fræðanna?

Símm.

Þodordenn.

Drugar Fátningar.

Drottinnleg Væn.

Sacramentum Skjennar-
emmar.

Sacramentum Altar-
esens.

Hvernenn hlioda Bodorden?

Fyrsta Bodord.

Eg er Drottinn GUD þessi
þu skalt eðe hafa ginnar-
lega Gude fyrir mier.

Það er.

Bier eigum þesset alla hlý-
te frammi GUD að ottast,
hann að elsta, og að hafa eina
að trúa.

Annad Bodord.

Eige skaltu leggja Ráfa
Drottens GUDS þíns við
legoma.

Það

Það er:

Vier eigum ad ottast og
elsta Gud: Öngvum eig
um vier illt ad bidia, i hans
Nafne; eige ad sveria við
það, nie Siolkynge fremia,
eige luga, edur swifia, hell-
dur eigum vier Guds Nafn
ad afalla i öllum vorum
Naudsynnum, það til ad
bidia, losa það, og því þacker
ad giora.

Þridia Boddord.

Minstu ad helga Hvítudag
Dag Drottens.

Það er:

Vier eigum ad ottast og
elsta G U D: Ad vier eige
fyrerlytum. Predifun, nie
B hans

hans Ord, helldur eigum
væ þad heilagad ad hallda,
giarnan hehra þad og læra.

Þiorda Bodord.

Heidra skaltu Fodur og
Modur, so þu verder lang-
lífur a Jordenne.

Þad er?

Væ eigum ad ottast og
elka GUD: Ad væ eige
fyrerlytum vora Foreld-
ra, nie þa sem yfer oss eru
bedner, edur þa tilreide reit-
num, helldur þa i heidre
hofum, þionum þeim og
hlydner siem, elskum þa og
viðding veitum.

Þiunta Bodord.

Eige skaltu Mann deyda.

Þad

Það er:

Bier eigum að ottast og
elska GUD: Að vier eige
meidum hölld vors Ra-
unga, eða giorum hönum
mein í nöfnum, helldur eig-
um vier hönum að biarga
og viðhialpa í öllum lífs
naudsynnum.

Siotta Þodord.

Eige skaltu Þordom dríggja.

Það er:

Bier eigum að ottast og
elska GUD: Að vier lífum
hreinferdualega, bæði í ord-
um og verkum, og að hver
og einn elske, og í heidre ha-
fe sína Egtapersonu.

Siounda Þodord.

Eige skaltu Stela.

Það er:

Það er:

Bier eigummi að ottast
og elska GUD: Að vier eige
gripum gots eda peninga
vörð Raunga, eda með föli
um Kaupver, eda under
hyggiu under oss dögum,
helsdur eigum vier hönum
að hialpa, að hans Gots
og upphellde, avartest og
vardveitest.

Attunda Bodoor.

Eige skaltu bera falskann
vitnesburd, a mote þijn-
um Raunga.

Það er:

Bier eigummi að ottast
og elska GUD: Að vier ecke
ronglega liugum, nokru a
vörn Raunga, edur svist
ium

ium, þakkslumi, edur of-
frægið þann, þelldur eig-
um þier þann að affala,
og allt gott um þann að ta-
la og færa alla hlute til be-
tra vegar.

Þriunda Þodord.

Eige skaltu girnast þus Ra-
unga þins.

Það er:

Þier eigum að ottast og
elsta GUD: Að þier eige
með flærd, stundum epter
arfe, eða fastæign þors Ra-
unga, eða under oss drog-
um með þfervarpe laga og
riettenda, þelldur eigum
þier að tilhialpa og styrkia,
að þann hafa sitt allt ofskadd-
að.

Tjunda Bodoord.

Eige skaltu girnast hans
Eigenn-Kvinnu, eige Dion
nie Dionustu-Kvinnu, eige
Uxa nie Asna, og eckert þad
hann a.

Þad er:

Bier eigum ad ottast
og elska GUD: Ad vier ei-
ge burttaelum eda leckum
fra vorum Raunga, hans
Eigenn-Kvinnu, Dionustu-
solf, eda Kvif-sie, helldur eig-
um vier ad aminna, og
radleggia, ad hvor og eirn
sie samit, og astunde ad þic-
no, þad honum skyldugt er.

Hvad

Það seiger GUD af öllum þessum
Bodordum?

Svar: So seiger hann Exod. 20.

Eg er Drottinn GUD
þinn bitandi ranglætes Sed-
ranna a Sonunum i þrid-
ju og fiordu ættfvijsl þeirra
sem mig hata, enn gioran-
de Missunseme i þusund
lidu, þeim sem mig elska og
vardveita minn Bodord.

Það er:

Gud hotar þeim öllum Þij-
nu, sem afvijkia þessum hans
Bodordum, því eigum vier
ad ottast og hræðast hans
reiðe, og eckert ad giora a mo-
te þessum hans Bodordum;
en þeim öllum sem þesse hans
Bodord hallda, þeim lofar
hann sine Náð, og öllum god-

um hlutum, þarþrættur elgum
vættur GUD að elska, trúa hön-
um og treysta, og eftir hans
Bodordum gíarnað að gíora
Sundurskiptest þá eðle GUDS
Ord eður Lærdómur Græðanna
með öðrum hætti?

Hann sundurskiptest og
so i Lögmaaled og Evange-
lium.

Er Lögmaaled margfalt?

Þessfallt:

1. Sidalögmaal.

2. Ceremoniu Lögmaal.

3. Doma Lögmaal.

Þvad er Sidalögmaaled?

Sidalögmaaled er sama
og Bodordenin; Það er einn
þessur Lærdómur, sem
þvættur öllum Mönnum, þvad
þvættur eiga að gíora og forðast.

Þvad

Hvað meinar þu fyrir Ceremoni

Lögmaaled?

Fyrir það meina ég þær Reglur
og Skickanir, sem hefja til Kirku
in Embættinu; og Guds Dion
ustugið.

+ Hvað meinar þu fyrir Doma
Lögmaaled?

Þau Lög sem Veralltleg mat
eru dæmd eftir.

+ Hvor hefur gíft þu Lög-
maled?

GUD alls-heriar.

+ Hvor voru Bodordenn þu
gíft?

A Siallenu Sinai.

+ Hvar voru þau utgíft?

Þau voru utgíftenn siak
fa Hvítasunnu, 50. Dögum
eftir vtleidslu Israels Bar-
na af Egyptalande; þa
Heimurenn hafde stæð þi-
er um 2514. Ar.

Hvortíð vortu Boddordenn
vtgiefen a Siallenu
Sinai?

Sialfur Drottenn tal-
ade þau, fyrst framm með
harre Naust, so allt Ís-
raels Folf maatte heyra;
síðann skrifade hann þau
a tvær Stein-toblur með
sinnum eigenn Fingre, og
fíed Mofi.

Hasde GUD noðurn tíma adur
unglyst monnum þetta
Bodorda Legmal?

Ja strax i fyrstu Skop-
ungasf hann þad i Mann-
ens Matturu, og utlagde
frammar, noðrumfínum þar
æter.

Deas

Hvar fyrir skyldi þa Logmaaleð vera
skriflega rögiefed a Giallenu Sinai,
med því þad var strax i önde
verdu innplantad i Mann-
sins Hiarta?

Þvi þegar Adam og Eva synd-
gudust, sliofgadest þetta Natt-
urunnar Logmaal yferburda mik-
ed, þar fyrir vilde GUD amaiga
þad aptur ad nýu, og giesa þad
skriflega wt a Giallenu Sinai.

Hvar fyrir skrifade GUD Bods-
orden i fyrstunne, helldur a
Stein-Teblur, enn adra
Materiu?

Fyrst, so ad hann giese
ad merkia þar med, ad vor
Hiortu være af Nattur-
unne til, Steine hardare.
Þar næst, so ad hann skyldi
de ad Boddordenn ættu æf-
ent ga ad vara, med því
Stirninn er varanleg Ma-
teriu.

Hvernen sundurskiptast
Bodorden?

3 tvo parta edur Tob-
lun?

Eru mörg Bodord a þeirre
fyrre Toblunne?

Þrii þau fyrre.

Um hvað handlar þi fyrre
Bodorda Tablan?

Um Elskuna til GUDS.

Hvað verður boded í Fyrsta
Bodordenu?

Ad elska og dyrka GUD
fletteliga í Hiartanu.

Hvorjar eru þær Dygder, sem nota
þeimtast í Fyrsta Bod-
ordenu?

1. Riettelegr Guds Þekking.

2. Truen a GUD.

3. Elskan til GUDS.

4. Bónen til GUDS.

5. Gudleg Vandlæting.

6. Ottr Drottens.

7. Guds

7. Audmýkt.
8. Dolemmæde.
9. Þakflæte.

Hvad meinast fyrer annarlega
Gude i fyrsta Bodordenu?

Ecke einasta Esurgod og
Bilæte, heldur og eirnen
allt það, hvoriu menn tren-
sta fyrerutan þann sanna
GUD, eða leggja nokurn
Atrunad á.

Hvorier Lester eru þa fyrerbodner
fyrsta Bodordenu?

1. Rangar meiningar um
GUD og hans vilja.
2. Gafræde i Andlegu.
3. Oftraust.
4. Hiatriw edur hiegnleg-
ur Atrunadur.
5. Mistraust og efaseme.
6. Drvænting.
7. Foræktun Guds og se-
Heimsins.

8. Hræfne.
9. Hóldlegt Andvaraleið.
10. Drambseme.
11. Afguda Dyrkan.
12. Gudræfnennar eigenn
Uppafynding.
13. Óþolennmæde.
14. Óþaklæte.

Hvad verdur boded i Þdru
Bodordenu?

Ad syna þa rjettu Elsku
til Guds i Ordunum.

Hvad meinast fyrir Guds Nafn
i Þdru Bodordenu?

Edde einasta hans hæl-
ta Nafn, hvöriu hann nefn-
est i Heilagre Ritningu,
heilður og eirnenn, allt þod
fent fient og predikad er um
Gud i hans S. Orde.

Það er það að leggja Guds
Nafn við hiegoma?

Það er að blanda því
samtíðni við hiegomlega ræ-
ðu, og hafa það umm hend
óvirdingarlega, farsingele-
ga og ranglega.

Hvorjar Dæðir eru bodnar í Þessu
Bodordenu?

1. Að brúka Guds Nafn með
Oru og Virðingu.
2. Bæna-Alfæð til Guds.
3. Þaklæti við GUD.
4. Að Jaata og virðuðni
GUD fyrir sín Drottenu.
5. Að losa og vegsama GUD.
6. Bæna-Alfæð til Guds
GUDS Nafns í Elda
afleggingu.

Hvorjar Dæðir eru fyrerbodnar í Þessu
Bodordenu?

1. Bæna-Alfæð til Guds Nafns
2. Forsömun að losa GUD
3. Bæna-Alfæð

3. Bænrettatleyst.
4. Opaklæte.
5. Gudlastan.
6. Bloot og Formælingar.
7. Tøfræsæringar og Signin-
gar.
8. Dagmælska yfer Sannleik-
anum og því sem madur
ætte og mætte med riettu
segia.
9. Bæner, Saungvar og Læg-
ningar, sem giörast af
hræsne.
10. Lastmæle og Lyge.

Hvad kienner þridia Bod-
orded?

Ud syna þa riettu Elsku
til Guds, med helgun Hvíld-
ardagsins, eða med þeim
verkum sem giörast eiga á
Hvíldardögum.

Hvad

Það er það að helga Hvíldardaginn?

Það er að taka hann sírdeiles til þess framar odrum dögum, að frammfæra þau verk og dygder, sem Guð hefur boded.

Hvarjar Dygder eru bodnar í Þessum Bodordenni, og heyrta til Helgun Hvíldardagsins?

1. Guðs Orða kienning í Kirki og heima hversum.

2. Gaungjæfleg heyrn og þess vegna Guðs orða.

3. Riettelegr Handtieran Sacramentanna.

4. Uthelling Bæna og Þakgiörda fyrir Drottinn.

5. Vitian sívra og smá þviljfi kærleiksverf og Naungann.

6. Almugierder vid Gættum.

7. Greiniferduat liferneidum og athofnum.

8. Gráhalld frá Hallóshyttum
lun Prældoms-verkum.
9. Yferheyrsla Barna og Si-
wa í sínum Truabregd-
um.
10. Andaktugur Psalmasaung-
ur og Lestur Guds Orða.
Hverjar Synder eru fyrerbodnar í
Þridla Bodordenu, og heyrta
til Vanhelgun Svíls-
dardagsens?

1. Kirkiunnar, Guds Orða,
og Sacramentanna For-
øftun, og ymisleg van-
brúkan.
2. Vanheidran Kiennemann-
anna.
3. Galausleg heyrn og epter-
tekt Guds Orða; medfylg-
jande Leidindum, Svett-
moöke, Slioodskrafe, Aug-
na-hvime, Barabrose, og
annarlegum Þaunkum.
4. Forsömun Bænarennar,
Kiærleiks-verfanna,
Olun

Olmuðu-gjerdanna,
og Gudlegra Jðfana.

5. Naudsynialaust Þrældoms
erfíðe.

6. Jðinleyse, Ósaat,
Ófdrýckia, wtreider,
ÓnytiuRóllt, Dangsleifar,
Ósinnthra-lestur, Tabl-
leifer, Spila-yðfun, Hæ-
gomatal og önnur Heiðing-
leg skjemtan.

+ Heyra morg Bodord til Sjða-
re Toblunne?

Sio þau seirne.

Um hvad hendlar svo Seirne
Bodorda Tablan?

Um Elskuna til Naung-
ang.

+ Hverier eiga að skiliast fyrir
Naungann?

Aller Menn, hvort heild-
ur þeir hafa gjort off vel
til eða illa, hvort þeir eru
vinsl

vínur eða óvínur, nær eða
fjar.

+ Hvert er það fyrsta Bodord
sem Fyrirheit hefur?

Fjörða Bodord.

+ Hvorin er fyrirheitedin í Fjörða
Bodorde?

Laungum og farsællegum
lífsdögum, hvor með
og eirnean skilið eilíft Líf.

+ Hvorier eina að skiliast fyrir Fö-
dur og Móður, sem boded
er að heidra í Fjörða
Bodorde?

Fyrst og fremst Náttur-
leger Foreldrar, þarnaest
aller Mferbodarar, hvórrar
hellst Stíettar sem þeir kun-
na að vera.

Hvoriar Dögðer eru Foreldrunum
bódnar í Fjörða Bodorde?

I. Að elsta Börninn og hafa
nast

narvæmlega kinnagott
fyrir þeim.

2. Veita þeim fæðu og for-
sorgun.
3. Vernda þau fyrir róngum
Plástre og Yfvergange.
4. Menta þau og fræða, eink-
um í sínum Salubialp-
arefnum.
5. Tækta þau og aga tilshyde-
lega.
6. Bidia fyrir þeim Daflatan-
lega.
7. Ganga fyrir þeim með
hreinfærdugu listerne.

Hvörnen eiga Yfermennernir
að skikka sér við þá
Undergiefnu?

Ríett í vidljískann maata
og Foreldrarner við Ver-
nenn.

Hvor-

Foriær Dygder utheimtast af
Bornunum og þeim Under-
giefni við Foreldrana og
þá Yferbodni?

1. Siartanleg Elska.
2. Verusamleg Lotning í
ordum og viðmóte.
3. Audmínt Hlyðne.
4. Skýldugt Þaflæte.
5. Högvær Pólenmæde.
6. Erverðug Þionusta.
7. Gudrækeleg Þyrer-
beidsla.
8. Þresta og Alvirdinga
Umhlyðun.
9. BelgjörðalUmmbun og
Endurgóldning epter
mætte.

10. Hvað eru Þionenn skýldug
hvert öðru?

Það fyrsta er inbyrdes Elska.
Uthaf Þionabands Trúskapur.
Þridia

Þridia Samfielagskapur í með-
læte og móðlæte.

Þiorda af Mannsunn's hende,
er þad Forsvar, sem hann á að
veita sinne Komu.

Hverjar Synder eru Förelldrum og
Yfermennum bannadar í
Þiorda Bodoorde?

1. Mæftarleise.
2. Harðdygje.
3. Öfsmikjed eptirlæte og aya
leise.

Hverjar Synder eru Børnum
og Undergiesnum bannadar
í Þiorda Bodoorde?

1. Hatur.
2. Öhlýdne.
3. Foröftun.
4. Öþolennmæde.
5. Öþacklæte.
6. Møgl.
7. Reide svipur.
8. Lasttyrde.

Um hvað hendlar Fimta Bodo-
ord?

Um Mandraped.

Hvarjar Dögðer eru bodnar í Fimta
Bodoorde?

1. Ríðrleife.
2. Fíðseme.
3. Högvaerd.
4. Langlindargied.
5. Meinsleyse.
6. Sannsyne.
7. Miskunseme.

Hvarjar Synder eru forbodnar í
Fimta Bodoorde?

1. Mandrap.
2. Reide.
3. Svinskapur.
4. Dfund.
5. Hefndargirne.
6. Hatursfult vidmot.
7. Brofaskapur.
8. Illyrde.
9. Ríðr.
10. Formælingar.

11. Saktal.
12. Ofbelsde.
13. Limabrot og allskyns
Meingierder.

Um hvad hendlar Siotta Bod-
ord?

Um Hordom og Saur-
lifnad.

Hvada Dygder eru bodnar i Siotta
Bodorde?

1. Skjirljfe Hiartans hid
innra, og allra lifamans
lima.

2. Blygdumarseme i allre
Hegdan.

3. Stilling og Hoffeme i
Mat og Dryck.

Hvorlar Synder eru fyrerbodnar i
Siotta Bodorde?

1. Hordomur.

2. Naudung.

3. Blodskammer.

4. Krilluljfe.

5. Losta-fullar Hugreningar.

E

6. Klam:

6. Klámlegar minnrædur.
7. Lauslætes vidmot, og ell
Saurliifes Ohæverska.

Um hvad hendlar Siounda
Bodord?

Um Þiofnadenn.

Hvoriar Dygder eru bodnar i Siounda
Bodorde?

1. Rietsyne i Kaupum og Sol-
um, Verfalaunum og ell-
um skiptum vid Naungann.
2. Þrlæte
3. Giestrisne
4. Sparsene.

Hvoriar Synder eru fyrerbodnar i
Siounda Bodorde?

1. Opennber þiofnadur.
2. Ran.
3. Gripdeillder.
4. Svif.
5. Alsæln.
6. Pretter i Kaupum og
Skiptum.
7. Ugirne.
8. Buksjorg.

9. Skur.
10. Svall.
11. Mydskæ.
12. Meinbægne.
13. Onaudsynlegur kostnadir.
14. Spaklæte og Osannsyne
vid Góðs mállega.

Um hvað hendlar Attunda
Bodord?

Um Ligar og Liugvitne.

Hvarjar Dygder eru bodnar í Attunda
Bodorde?

1. Sannleike.
2. Hreinskilne.
3. Einfelldne.
4. Prudmenska.
5. Orðavareygd.
6. Halldennyrde.
7. Riettdæme.
8. Utlegging ólíofra Althafna
Naungans á betra veg.
9. Gott Umuntal.
10. Alfsokun.
11. Forsíalleg þagnælska.

Hvorlær Synder eru fyrrabodnar?
Attunda Bodorde?

1. Fals-Bitne.
2. Lygar.
3. Baktal.
4. Last.
5. Tortryggne.
6. Bryrl.
7. Smiadir.
8. Drakelske.
9. Oheilsniide.
10. Lagagrillur.
11. Sickerij, kieseke.
12. Riapta magn, Dvættingur.
13. Lausinne.
14. Satta og Giörninga-ros.
15. Metorda-girnd.
16. Oskaminfeilne.

Um hvad houdlar Niunda og Tiunda
Bodord?

Um Girndena.

Hvorlær Dögder eru bodnar i Niunda
og Tiunda Bodorde?

1. Ad vera anægður med Guds
Gafur.

2. Lijf

2. Lust og Epterslangan til þess
Goda.

3. Fullkomenn Hreinleife
Hiartans.

4. Eðfæld Deyding vandra
Girnda.

Hvoriar Synder eru fyrerbodnar í
Niunda og Tiunda
Bóðerde?

1. Uppruna girnd.

2. Gioranleg girnd.

+ Hvað er Uppruna Girnden?

Hun er innegroen Spilling,
og tilhneiganlegleife til þess sem
Gude er a mote.

+ Hvað er Gioranleg Girnd?

Hun er upptendrud Hugarens
Lust til að giera það Vonda.

Hvornu kann maður að skilja mistnun
þessara Girnda?

Uppruna Girnden er so sem Root.

Enn gioranleg Girnd, so sem
Uvertur.

Maðuren spilstur af Uppruna
girndene, er so sem siordande Zarn
i Elde.

Enn gioranleg Girnd, so sem
Sudu-neistar af því sama Jarne.
Syrer hvoriar Syndar-Tröppur fulls
fomna menn þessa Girnd?

Fyrsta Trappan er það Jun-
fall, sem maður fær til að giora
eitthvad illt.

Alunnur er velpoeknan a því
hinu sama.

Dridia er Allyftun Hugarens,
að frammkvæma það, sem hann
appheinkti, og liet sier falla vel
í gied.

Giorda er slalf Frammkvæmd-
in.

Hvoriar Synder kvikna af Girndenne
sem fyrerboden er í Niunda
Bodorde?

Eptersokn að na Huse Naun-
gans.

Þvad meinast syrer Hus Naungans
í Niunda Bodorde?

Syrer það meinast hans Fast-
eign, hans Akur, Eingiar og Skog-
ar, Mekar, Bøtn, Beidestader,
eirnen

eirnen sív Jörd og Leigumale sem
hann býr á.

† Meiga menn eðfe girnast neitt
af þessu?

Eðfe til að giera Maungan-
um nokurn Skada eður Afdrátt
þarmed, eða ef honum er það
þvert á mote vilja.

Meinast þa ei annað með þessare
Girnd, en einföld Lysting Hjar-
tans, til Arfs og Eigna
Maungans?

Fyrir þessa Girnd meinast og
so fíenska og underferle, að kom-
ast yfir það sem Maungenn á;
annað: hvert með það slag, að
giera honum бага, og hindra
hans Gagnsmune, ellegar að
freppa að honum með flegu
malum og lagasofnum, so hann
reyndest til að selja sína eign, og
gíefa hana frá sér.

Hvoriat Synder kvikna af Girndenne,
sem fyrerboden er i Tiunda
Dodorde?

Skadleg vidleitne ad tæla fra
Maunganum hans Kvinnu, Vinu-
folk, og Kvikkie.

Hvornen skiedur það?

Hegar eirn edur annar giorer
Konuna Mannenum afundna,
telur um fyrer Børnunum og
Hiumum, so þaug verda Hus-
bændunum ohlyden, odygg, og
vinnu ecke sijnna skylduga þionustu.

I Annann Maata, þegar eirn
liggur under nidre vid Himen, og
loftar þau fra Husbændunum
til sijn, eda annara; Hvort
helldur hann giorer það sialfur
med skeinkinum, søgrum ordum,
lofunum, eda hann lætur adra
giora það.

I Þridia Maata, þegar eirn
vielar til sijn med Klookskap, ann-
ars Hest, Maut edur Kvikkie.

Hvor

Þórnenn kann Þúnda Þodord að ei-
ga heima hia Þinnubirvum nú a þess-
na tíðnum, sem að eru frialsir menn,
og hafa valld að skipta um vister, þar
Þegmaled i fyrstunne talar sierdeiles una
Þeypta Þræla og Umþaatter, sem voru
eigennleg eign sinna Husbænda,
og hlutu að þiona þeim alla
sína daga?

Þó að Þinnufolk nú a þessum
dögum hafi meira Frelse enn til
forna, að víkja fra einum Hus-
bonda til annars, samt hafa að-
rer eðki meire rétt til að fala það
edur locka fra sínum Husbænd-
um, enn Þeypta Þræla og Um-
þaatter, i stadenn hverra að kom-
en eru þau frialsu Hirvonn.

Hver Kol kantu að færa hjer til?

Uf Þesud: Þodorde þessu;
Elfsa skaltu Raungann sem
sialfan þig, Matth. 22. 39.
eru dreigenn öll síð Þodord Seir-
ne Teblunar, og eru því semu
E 5 meim:

meiningar, nu ef eg legg huga á
Binnuhjú míns Maunga, og lei-
ta ymsra bragða við, þeim að naa,
honum til skada, þá elsta eg hafi
eðle sem sialfann mig.

Þú Annann Maata seger Chri-
stur: Hvað þér vilied að
Mennerne gjöre yður, það
skulud þér og eirnen þeim
gjöra, Matth. 7. 12. Nu vil
eg eðle lata fala frá mér mín
Hjó, þar fyrir veit eg, að eg á
eðle helldur að gjöra það öðrum.

Þú þridia maata, ef að Tiun-
da Bodord, sem varar við girnd
til Hjóanna, ætte eðle eins hei-
ma þia frialsum þionustu mönn-
um Nya Testamentesins; Þá
være þá partur Sidalögmalesins
under lof lidenn, enn Christur
seiger þó, að þar til Himen og
Jord forgange, þá forgange eðle
þá minsti titill af Lögmaalenu.
Matth.

Matth. 5, 18. Item seiger hann,
ef nokur raske einu því minsta
Bodorde, og kienne það so Folke-
nu, ja skule kallast minstur i
Himnarijke : (það er, wtelyklast
fra Himnarijke.)

Hvornu attu þa ad skicka þier vid
Vinnufolk annara manna?

Eg a ad aminna það med Vin-
send, ad syna trw og hollustu sinn-
um Husbændum, og eggja það
rofsamlega a, ad bliísa fyrst hia
þeim, ef því er bærelegt vid ad
vera.

Hvor er Summa edur Innehallid
alls Lögmaalsins?

Þetta : Elska skaltu
Drottenn Gud þinn af öllu
Hiarta þínu, allre Gaalu
þinne, öllum fróptum þín-
um, og öllu Hugskote þínu,
og Naungafi sem sialfañ þig.
E6 Eru

+ Eru allar Menn skyldugir til að
uppfylla Lögmaaled, og gjöra
hvað eitt sem Bodord-
enn utheimta?

Já. Gal. 3/ 10.

+ Gietur þad nokkur Madur, eða
hefur gietad?

Eingenn utan Christur.

+ Hvar fyrir er þad bæde þier og
öðrum omögulegt að upp-
fylla Lögmaaled?

+ Þvi þad utheimter so
storann fullkomlegleika i öllu
godu; en bæde eg og aðrir
erum linader og spiltir af
uppruna Syndenne.

Hvað er Synden?

Synden er sierhverur Man-
sins athöfn, sem eðe sam-
hliodar við Guds Lögmaal,
hvort heldur þad er Þaan-
fe,

te, Orð edur Bert, einnen
sialf afmyndan Ratturunnar.

✱ Er Synden margföld?

Evðföld; Uppruna Synd,
og Gioranleg Synd.

✱ Hvað er uppruna Synden?

Hun er ein andleg Spill-
ing; edur Jorðiorfun alls
Mannsins.

✱ I hvort er svo andlega Spill-
ing innetalen?

Þyrst er hun innetalen i
þorsnun, eda skort þess Heil-
agleika, og riettlætis, sem
þeim fyrsta Manne var med-
skapad.

Var næst i þeckingarleise
um GUD og Gudlega Hlute.

I þridia maata, i Til-
hneigianlegleika, að giora

allt það sem Guds Bodord-
um er a mote.

Er nokkurt Mismunur a mille Uppruna
Syndarennar og Uppruna Girnd-
arennar?

Uppruna Synden innebindur
í fleir fleira enn Uppruna Girnd-
en; því hun er einasta partur
af Uppruna Syndenne.

+ Þvi kallast þesse Maturunnar
Spilling; Uppruna Synd?

Þviad hun upprennur
med Mannsins gietnade, og
af þeñe uppreнна allar Gior-
anlegar Synder, so sem af
odrum Brunne.

Hvad kallast hun odru Mafne?

Arf Synd. Þviad Menntaka hana í arf epter sína
Foreldra.

Hvad er gioranleg Synd?

Gioranleg Synd er edfi
eina

einasta sierhvor vondur og
hiegomlegur þanke, Orð og
Verk, sem skiedur af vilia eða
oviliande; heldur og eirneñ
forsomun þeirra Hugsana,
Orða og Giorda, sem GUD
hefur boded.

Med hvad mergu moti fremiast
gioranlegar Synder?

Med þrennu mote; Hugs-
unum, Orðunum og Giord-
unum.

• Hvernenn aðgreinast gioranlegar
Synder?

• Þær aðgreinast med þadslag,
að sumar giorast viðvitande af
asettu raade, sumar oviliande;
sumar eru daudlegar, sumar lijd-
anlegar, sumar rískia i Meunum,
enn sumar verða af þeim fyrir
GUDS nað yferbugaðar.

Hvad

Hvad er Synd a mote Heilog-
um Anda?

Synd a mote H. Anda
er það, þegar einn viðvit-
ande, og oneyddur, af inn-
groenne vondsku, afneitar,
offæter, og lastar an aflats,
Guds Orða sannleika.

Hvornen ferdu að þekja þínar
Synder?

Þegar eg ber minn Lif-
nad samann við Bodorðin,
þá sýnir eg hvort eg hafa
giört, sem þau banna; eða
forsómad þær Dygder, sem
þau hioda.

Syn mættir Esterdæmi hær
uppa?

Es eg er ohlydenn min-
um Foreldrum, edur ein-
hver.

hyðorium Yferbodnum, og
ef eg heidra þa eðfe, og el-
ska þa eðfe, þa syndga eg, a
mote Fiorda Bodorde, því
alltsaman þetta er i því
bannad.

+ Svad Gagn hefur þu af
Bodordunum?

Fyrst auglýsa Bodordenn
fyrer mier Syndernar.

Þar næst Straffed, sem
fiemur epter Syndernar.

I þridia maata Dugd-
ernar.

I fiorda maata Laun
Dugdanna.

I fimta maata þreyngia
þau mier med sijnum Hot-
unum ad leita ad Medalsenu,
til ad komast fra Straffenu.

Hvar

+ Hvar er talad um Straff Synd-
anna, og Laun Dyrddann?
-i Bodordunum?

3 Ridurlagie Liunda
Bodords, þar so stendur:

Jeg er Drottenu GUD
þinn, sterkur vandlætare,
vitjande Ranglætess Fed-
ranna a Sonunum i þridiu
og fiordu Lettkvijsl, þeirra
sem mig hata, en giorande
Miskunfeme i þusund Lidu,
þeim sem mig elska, og minn
Bodord vardveita.

Item: GUD hotar þeim
ollum þinum, sem 2c.

+ Hvarfyrer stendur þetta hja
hvoru Bodorde?

• Bler eigum ad ottast
og elska GUD?

So

So vier verdum amint-
er við fierhvört Bodord,
að hlýða því vegna Elskun-
nar til GUDS, er hann wt-
heimter af oss í Fyrsta Bod-
orde.

Þar næst so að vier lær-
um, að eingenni Goodverk
þöfnest Gude, nema þau
sem vier giorum af Otta og
Elsku til hans.

Þvad er það sem Fallast Mátturun
Lögmaal?

Það er eitt medfædt Hugbod
Samvitiskunnar, sem GUD inn-
gaf Mannenum í fyrstu Sköpun,
og varer enn þa í Mátturunne;
Þyrer hvort að bæde Heidingjar
og adrer, vita að þar er eirn GUD
til, sem heidrastr a, og að þeir
eiga að giora það goda, en ford-
ast það vonda, Rom. 2, 14. 15.

Hver

+ Hvor er Mismunur a milli Si-
dalegmaalsins og Natturu
Legmaalsins?

Ja einasta, ad Sidalog-
maaled er fullkomed, enn
Natturu logmaaled ofull-
komed, því þad forgieft og
briaaladest mifeñpart i Ad-
ams falle.

+ Hvad forþienar þu med
Syndunum?

Guds Heide, tijmanlegt
og eilijft Straff.

+ Hvernen þantú ad komast
fra soddan?

Fyrer Sanna Þdran og
Erw a Jesum Christum.

Hvad er Sonn Þdran?

Hun er umvendan eins Synd-
ugs Manns til Guds, sem ber
Angur fyrir sínar Synder, reid-
er

er þig uppá Christi Forþienustu,
og afsetur að bæta sinn Lifnad.

Ern marger Partar Þdrun-
arennar?

Þrir ; Hugarangred ;
Truen og Ný Hlydne.

+ Hvað er Hugarangred?

Það er ein alvarleg Hrygd
Hiartans , sem klemur af
hræðslu fyrir GUDS Reide
og forþientu Straffe.

Er það margt sem Hugarangred
i sér innebindur?

Þrent sérdeiles : Þyrst
Þecking Syndanna , þar næst
Þidbiodur a Syndunum.

Þ þridia maata Aflegun og
Hrygd Samvitskunar.

+ Hvað er Truen?

Hun er eitt efunarlaust
Traust til GUDS um Þyrer-
giefn

giefning Syndanna, vegna
Christi Forpienustu.

Hvor er þijn stærsta Huggun i
Lífse og Dauda?

Þesse, að Jhesus Chri-
stur hefur bætt og betalað
fyrrer allar minnar Synder,
og eg trive fyrrer viðst, að
GUD minn mune mjer þær
fyrrergiefsa vegna hans For-
pienustu og Medalgaungu.

+ Hvad er My Hlydne?

Hun er ein alvarleg Af-
stundan og Frammfvæmd
i því, að betra Lífnaðenn,
bæde i Hugrenningunum
Ordunum og Giordunum.

Hvornen kann My Hlydne að heita
Þartur Þdrumarennar, þar hun er
med ríettu hennar Abörtur?

My Hlydne innebindur i sier
Event.

Edm. Hvert Aethningen ad ber-
ra Lifnaden.

Darnæst Framkvæmdena.

So mífed sem ahrærer það fyr-
ra, þa ma hun reiknast þartur
Iðrunarennar, því þar er eingin
sean Iðran, sem eðfe er Aforn ad
lata af Illu, og giora það Gooda.
Eru marger Þartar Myrrar Hlydne?

Eveir: Sa fyrre er innesfal-
enn i því, ad lata af Illu. Sa
seirne i því ad giora það Gooda.

Hefur My Hlydne nokkur
önnur Mefn?

Já; Hun kallast a medal-
annars almennelega Good-
verk.

Good meinast fyrer þau Goodverk, sem
Ritningen so þralega umgietur, og
mifelega tignar?

Eðfe einasta Olmusugjörðer
við Fatæka, heildur allar þær
dygðer, sem i Tiu Glds Boda-
ordum

ortu: n eru innedunonar, og up-
taldar, hvöriar að frammfari
af Elsku til Glds og Naungans.

+ Verda þessar Goodverkanna Dög-
der með margtíslag aud-
syndar?

Med þrentíslag; Hreinferdug-
um Þaunkum, Ordum og Gierd-
um.

+ Kunna Menn, af sínum eigenn-
Kroptum að giera Good-
verkenn?

Rei; Helldur fyrir
Hiaalp og Fulltinge Heilaga
Anda.

+ Forþienna Menn nokkud að Gude
með sínum Goodverðum?

Rei; Alldeileð eðfe neitt.

Þvi eðfe?

Þyrst, vegna þess, að vick-
erum Gude um þau skuld-
uger. Luc. 17, 10.

þar

Þar næst, eru þau ofull-
fomenn og saurug. Eja. 46.
v. 59.

Í þridia maata, er það
eðe off sialfum að þakka,
hellsur Guð, sem í þeim
fyrst neptelegt. 2. Cor. 3/ 5.

Þvarfyrer eigum vier þa að lifa
vel, og giora Goodverkum, fyrst
vier forþienum eðe neitt
gott þar með?

Goodverkum eigum vier
að giora fyrst, vegna Guds,
sem hefur oss það boded, so
að vier fæum honum hlyd-
ner, sem good Børn.

Þar næst, so að vier viðfrægum
þar með hans Dýrd og Þegsemd.

Í þridiu Grein, so að vier
audsynum honum þar með vora
þaklata Giedsmune.

Þannann maata, eignum
vier ad giora Goodverkenn
vegna Siaalsfra vorra.

Þyrst, so ad vier þar med
auglsum fyrer Monnum
um, ad vier siem Erwader

Þar næst, ad vier pryd
um med þeim vort lijferne,
Stiett og fallan.

Þpridiu Grein, ad vier siem
þess viffare um vora Utvalnin
og Saaluhiaalp.

Þiorda Orsofen er þesse,
vier med þadslag ødlustum þio
Gude, giefins veitt laun, tijman
leg og eilijf.

Þpridia maata, eignum
vier ad giora Goodverkenn
vegna Raungans.

Þyrst, so vier komum þor
um

um til hialpar i hans aligg-
iande Raudsynium.

Var næst, so hann med vo-
ru Epterdæme, verðe upp-
hvattur til goodra verka.

Í þridiu Grein, so ad hann
hneirlest eðke, eða breite epter
oss i illu. Ad siðustu, so ad vier
nidurþeggum og tilstöppum mun-
na þeirra, sem oss lasta, ef skie
mætte þeir kynne so fyrer Guds
Hialp ad leidriettast.

Swad utheimtest til þess, ad eitt
þerf meige reiknast gott og Gu-
de þægelegt?

Fyrst, ad þad sie af Gude bod-
ed i hans heilaga Orde.

Var næst, ad þad gierest af
Ervudum Manne, fyrer innblast-
ur Heilags Anda, i godre Mein-
ingu.

Hvornen kanna vor Goodverk Gæde
ad þoknast, þar þau eru ofull,
fomenn og santug?

Það klemur fyrst til af því,
ad vier fyrer Trivna erum inn
plantader Christo, hvor ed hylur
alla vora breste, med sinu full-
fomna Riettlæte.

Þar-næst, ad vier erum fyrer
hans Þjnu og Medalsöngu, for-
lijfter vid Guld, og ordner hen-
um þecker, þar fyrer lætur hann
sler og eirnen þoknast vor Good-
verk.

Þ þridia maata, ad Heilagur
Ande er hefundur ad vorum
Goodverfum, þar fyrer hlutur
þad Gulte ad þoknast, sem hann
sialfur innblæs.

Hingad til hefur talad vered um Gide-
logmaaled; Enn hvad meinast fyrer

þad Logmaal sem Þostulenn

fallar Trivarennar

Logmaal?

Evangelium.

Hva

* Svad er Evangelium?

Evangelium er Naadar-
Predikun wt af Christo, og
Fyrerheit um andleg og ei-
lijf gicde, vegna hans For-
bienustu, þeim giefen, sem
a hann trúa.

Svor er Summa og innihald
alls Evangelii?

Þetta: Se elskade Gud
Heimenn, ad hann gaf wt
sinn Eingietern Son, uppa-
had, ad aller þeir sem a
hann trúa, fyrerfarest ecke,
helldur hafa eilijft Liif. Joh.
3/ 16.

Svor er Mismunur a mille Log-
maalsins og Evangelii?

Þesse hinn fierlegaste, ad Log-
maled utheimter fullkomna hlyd-
ne, af þeim sem hialpast vill:

Enn Evangelium einasta Ervna a Jesum Christum.

Logmaaled auglýser Syndernar, skíelfer og deyðer;

Enn Evangelium hluggar og lífsfar.

Logmaaled hótar Bólvan vegna Syndanna öllum Mönnum.

Enn Evangelium yferlýser því að náðurenn fyrir Ervna a Christum, verðer frjá frá allre Bólvan og óðlest GUDS Raad, Síner gíefning Syndanna, Ríettlæted og eilíft Líf.

Logmaaled sýner Goodverkennenn gíefur ecke frapta til að framtíðvænna þau.

Enn

Enn Evangelium veitir Heil-
agann Unda, fyrir hvers hialp
vör gíorum Goodverkenn.

Hvar er talað í Træðunum um —
Evangelium?

3 Trívar-jatningunne.

Trívar-jatningin.

Fyrsta Grein af
Sköpunenne.

Eg truve a GUD Góður af-
mattugan, Skapara Him-
ens og Jarðar.

Það er:

Eg truve að GUD hafi
skapað mig, ásamt með öll-
um öðrum Sköpunum, og að
hafi hafi gefið mér Dnd og
Lífama, Flugu og Eyru,

og alla Lime, þarmed Skyn
og Skilningar-vit, og að
hann öllu þessu ennu við magt
helldur; hier til veiter hann
míer og fyrersíer, noglega
og daglega, gíesur Klæde
og Skíæde, Mat og Dryck,
Hus og Heimile, Konu og
Börn, Afra og Kvíffie, og
allt það gott er, með öllu
því eg þarf til þessa Lífs
Upphelldis; hann verndar
mig og vörðveiter sírer öll-
um Skada og haaska, og
öllum illum hlutum, og allt
þetta veiter hann míer, af
sinne skíærre fœdurlegre og
gudlegre Goodgíand og Míst-
un, an allrar minnar For-
þíenustu og verðskuldunar,
fyrer

þyrer hvað allt eg á honum
Lof og þakker að giora, hon-
um að þjóna og hlýðin að ve-
ra: Þetta eru vissuleg Sann-
ende.

Munur Grein af End-
urlausnennu.

Og á JESUM Christum,
Son hans Eingetenn,
Drottenn vorn; hvored
gietenn var af Heilögum
Anda, fæddur af Mariu
Meyu: Þjændur under
Pontverskum Pilato, kross-
festur, deyddur og graf-
enn: Ridurstie hann til
Helvists: Á þridia dege
reis hann upp fra Daudum:
Uppstie hann til Himna;
situr hann til hægri Handa

er Guds Fodurs almatt-
ugs: Þadan er hann kom-
ande að dæma lifendur og
dauða.

Það er:

Eg truve að Jesu Christ-
ur sie saður Gud, af Fodurn-
um gieten fyrir allar allder,
og lifa saður Madur, fædd-
ur af Mariu Meyu, að
hann sie minn Drottinn, sem
nig glatadann, og fyrir-
dæmdann Mann hefur af-
rekad, endurleyt og frelsad
fra öllum Syndum, Daud-
anum og Döfufsens Vallde,
eige með Gulle nie Silfre,
hellsdur með sinu Heilaga
og dýrmæta Bloode, og
með sinnum saklausu Dauða
og

og Pijn, so eg werde hans
eigennlegur, lifa under hans
Vallde, i hans Ríste, hon-
um þíone i eilífsu Ríettlæte,
Meinleysa og Saalubíalp,
líka sem hann er af Dauda
upprífsenn, lífer og rísker að
eilífsu: Þetta eru víssuleg
Sannende.

Þrídja Grein af Helg- unenne.

Eg tríve a Heilagann An-
da, Heilaga almennelega
Christne, Samnente Heil-
agra, Þyrer gefning Synd-
anna, Holldsens Upprí-
fsu, og eilífst Lífs. Amen.

Það er:

Eg tríve að eg gete ecke,
D 6 af

af sialts mijns eigenn frap-
te edur Skilningi, trwad a
JESUM Christum minn
Drottenn, edur til hans kom-
est, helldur hefur Heilag. An-
demig fyrir Gudspiallanna
Kenningu kallad og upplyst,
med sinnum Alstgjosum helg-
ad mig, og vidhalded i riett-
re Erw, lifka sem hann alla
adra Christna menn a Jor-
du kallar, samansafnar, upp-
lyser, helgar, og i riettre Erw,
til JESUM Christum vard-
veiter; i hvorre Christeleg-
re Kirku hann naadar sam-
lega fyrirgefur mier, og vll-
um Erwudum daglega allar
Synder, og a effsta dege mun
hann uppvefia mig, og alla
Menn

Menn af Dauda, og gesa-
mier, og ellum Riett-trw-
udum i Christo eilijst Lijf:
Detta eru vissuleg Sannende.

+ Um hvad hondlar Trwar-
jatningen?

Um Heilaga Guddomsins
Drenningu, og hennar vel-
giorder vid oss Mennena.

+ Kann Gud og Guddomleg Verk ad
beckiast med morgu moote?

Med Evnmu moote.

Fyrst af Matturunne.

Darnæst af Guds Orde.

+ Hvad beckia Menn um Gud af
Matturunne?

Pad ad hann sie til, eirn vjss
mattugur og riettshyn Gud, sem
vilie ad Menn giere gott, og ford-
est pad illa.

+ Hvor til pienar soddan?

Fyrst til þess, ad Menn life
hid ytra skilnlega. Dar-

Darnæst, ad þeir leite epter
algjærdare Guds Þekkingu, sier
til Saaluhialpar.

Í þridia maata, ad þeir ver-
de oassakanleger, ef ei so giora.

+ Hvad þekia Menn um GUD
af hans Orde?

Hans Veru, Vilia, Verck
og Velgiorninga.

+ Hvar til þienar soddan
Þekking?

Til ad na eilijfu Lijfe,
Joh. 17.

+ Seig mier þa wtaf Guds
Orde, hvad er GUD?

GUD er ein andleg Bez-
ra, eilijf, omælanleg, al-
vitur, almaattug, allstadar
nalæg; hin Siaalfraadasta,
Samvordasta, Riettvijs-
asta, Rískunsamasta, og
Goodgiarnasta.

Er

+ Er GUD eirn, eda fleire?

Sa sanne GUD er ecke utan eirn, so sem skrifad stendur; Heyr Israel: Drottinn vor GUD, er eirn einungis Drottinn, Deut. 6, 4.

+ Hvad kiemur þa til þess, ad þu seigest trua a GUD Fodur, GUDs Son, og GUD H. Anda?

Þviad þar eru þriar adgreindar Personur i eirnre Guddomlegre Veru; Faderenn, Sonurenn, og Heilagur Ande.

+ Kantu ad bevijsa mier, ad þar sien þriar adgreindar Guddomssens Personur?

Já; því þegar Christur var skildur, hóopade Faderenn, sín fyrsta Personar af Himne, seigjandi:

lande: Þesse er minn Elskulegur
Sonur, i hvorium mier vel
þecknast.

Christur, annur Persona
Guddomsins, liet skjra sig i Alan-
ne Jordan.

Og Heilagur Ande, svo þrid-
ia Persona Guddomsins, kom-
ofan yfer hann i Dvöfu Lijking.

Er þa ekki riect sagt, ad Þrir sicut
Guderner, med því ad
Þrir eru Person-
urnar?

Nei, heildur er það riect
sagt, ad GUD sie Einn ad
Verunne, enn Þrennur ad
Personunum.

Hvad seiger GUDS Ord
þarum?

Þrir eru þeir, sem vit-
nisburdenn bera a himni,
Faderenn, Orded og Heil.
An-

Andi ; og þesset þrír eru
eitt. I. Joh. 5, 7.

+ Hvernun aðgreinast Þersonur
Guddomsins ?

Med utvortis og inn-
vortis Audkiennungarteifn-
um.

+ Hvort er innvortis Audkiennung-
ar teifn Fodursins ?

Ad gietu Sonenn fra ei-
lijfd til eilijfdar.

+ Hvort er innvortis Audkienn-
ungarteifn Sonarens ?

Ad verða gietenn af Fod-
urnum fra eilijfd til eilijfd-
ar.

+ Hvort er Innvortis Audkienn-
ungarteifn S. Anda ?

Ad frammganga af Fod-
ur og Synu fra eilijfd til
eilijfdar.

Hvor

+ Hvor eru þau itre Audfienningar-
arteiknenn, með hvorium
Personurnar að-
greinast?

- Utvortis Audfienningar-
teikn Fodursins, er Skop-
unin.

Utvortis Audfienning-
arteikn Sonarens, er End-
urlausnen.

Utvortis Audfienning-
arteikn S. Anda, er Helg-
unen.

+ Hefur þa einsamall Faderenn þapad
þig, einsamall Sonurenn endurleyt
þig, einsamall Heilagur
Ande helgad þig?

Nei, heildur eru þesse Verk-
enn ellum Personumum sameig-
enleg: Allar hafa þapad mig/
Allar hafa framkvæmt Endur-
lausnar Verked, og Allar hafa
helgad mig. Dvi

7 Þvi tileinkast þa hvort Verð fyrir sig
helldur eirnre eum annari?

Þad skiedur epter tilvißan
Guds Orða, þviad sier hvor Per-
sonan hefur sig helldur i einu
en öðru openberað.

+ At Endurlausnen og so ad tileinkast
ollum Personum?

Ja, i Bissann maata, þo ei
hase Holsded uppa sig teked, nie-
kided a þvi Þijnu og Dauda, ne-
ma Sonurenn.

+ Eru þau innre Audlienningsarteifnen,
og so sameigenleg ollum Person-
um, eins og þau
værg?

O Nei, Þvi einginn gietur
Sonenn nema Faderenn, og
eingenn verdur gietenn nema
Sonarenn, og eingenn er fram-
gangande nema H. Ande.

+ Hvat margfalldur er sa Vilie Guds
sem vier eigum ad þeckia af
hans Orde?

Tvesalldur:

Syrst,

7 Fyrst, Riettlættis Vilie Glds,
sem off er i Leginaalenu Auglyst-
ur um þad, hvad vier eigum ad
giera og fordast.

Þarnæst, Maadarvilie Glds,
auglystur i Evangelio, um þad
hvad vier eigum ad triva.

+ Hveriu vill Gld þa fierdeiles ad
vier trivum?

Þessu, ad hann hase af skær-
re Maad giefed off sinn Son i
Dandann, og ad hann fyrer-
giese off Syndernar vegna hans
Gorþiennustu, og vilie hialpa off
sem eirn astudlegur Fader i allre
Meyd, allt in i eilijft Lijf, Joh.
3, 16. Psalm. 91, 15.

Hvar verdur berlega talad um þennan
Glds Vilia?

Christur seiger, þad er Vilie
Fodursins, sem mig sende, ad
hver hann triver a Sonenn, ha-
se eilijft Lijf, og eg mun uppves-
ia hann a efsta Deige, Joh. 6,
v. 40. Cru

Eru margar Greiner Trvar: +
jatningarennar?

Priar.

Fyrsta Greinin.

Um hvad hendlar fyrsta Grein
Trvarjatningarennar?

Um Skopun og Vardz
veitslu allra hluta.

+ Hvernen hliodar fyrsta
Greinen?

Eg trve a GUD Fodur
allmattugan Skapara Him-
ins og Jardar.

+ Hvad er GUD Fader?

Hann er su fyrsta Perso-
na Guddomsens, Skapare,
Vardveitare og Stiornare
allra Hluta.

Hvar

+ Hvar fyrer fallast sw fyrsta
Persona Guddomsens
Fader?

Þvi hun hefur i fra ei-
lifu gieted sinn Hiartans
Son, vorn Lausnara.

+ Hvad er það ad trwa a Guld
Fodur?

Það er ecke einasta ad
trwa þvi, sem Guds Ord
seiaer um hans Personu,
Bilia, Verk og Belgjorn-
inga, heildur og eirnen ad
setia allt sitt Traust til hans
i Lijfe og Dauda.

+ Hvarfyrer tileinkast Skopunin
sierdeilis Fodurnum?

Þvi hann er su fyrsta
Personan, og so sem upp-
spretta alls Guddomsens.

Var næst, so Menn lære
heild-

heldur að giora Grelmum
mun Personanna, með því
hinar hafa aunnur kenne-
mercke, af hvorium þær kunn-
na að þeckjast: Synnum
tileinkast Endurlausen; S.
Anda Helgunen.

Af hvorium kantu að vita að GUD
sje almattugur?

Þvi hann hefur skapað
himenn og Jord af aunar
Efne, og heldur öllum hlutum
sinum við makt. Heb. I, 3

Þvi er þess so sierdeilislega gleð-
ed að GUD sje almaattugur:

So að vier siemum viltum
um þad hann giete hialpa
oss i allre Nend, og frelsa
fra öllu illu.

Mun hann og so hafa Viltu
til að hialpa oss?

Ó ja, þessvegna kallast
hann og eirnenn vor Fad-
er, að hann hefur fœdurleg
Siarta til vor: líka so sem
Faderen er Bornunum líka
samur, eins þa er Drottinn
miskunnssamur þeim sem hann
ottast. Psal. 104, 13.

Eru Skapader hlutur margslags?

Evenslags: Synleger og
Ósynleger.

Hvorier eru þeir Synilegu?

Himn og Jord og allt það
þat er inne.

Hvorier eru þeir Ósynilegu?

Einglarnir.

Eru Einglarnir margslags?

Evenslags: Gooder og Bond.

Hveria kallar þu Gooda?

Þa sem stódu siðduger i með
þessu Diættlæte, og eðfe þessu

tra Gude; Hvar fyrir þeir eru
nu so Stadfaster i því hinu Goo-
da, ad þeir kunna eðke frammar ad
falla.

+ Hveria af Einglunum kallar þu
Bonda?

Þa sem eðke stodu stöduger i
medstöpuðu Riettlæte og Heilag-
leika; so sem er Diefullenn og
aller hans Marar: Þess vegna
vard þeim nidurkastad i Helvijs-
te, hvar þeir munu pijnast um
alla Eilijfd.

+ Hvaða Embætte hafa þeir Góðu
Einglarnir:

Þeirra Embætte er ad þionna
Gude, losa hann og vegsama; og
ad hafa Siætlu og lumsion a
oss Mennum, so vier hropum
eðki i Olufu. ic.

+ Hvor er su ypparsta Guds synlegr
Skiepna?

Madurenn.

E

Hvor

Hvornæst var Madurenn i Tyrst
unne skapadur?

Han var skapadur epter Guds
Mynd og Lijking.

+ I hvoriu var su Guds Mynd og
Lijking innesalen?

Tyrst, var hun innesalen i full-
fomenne Þeckingu GUDS og
Gudlegra hluta.

Var næst, i Heilagleifanum
og Rietslætenu.

I þridia maata, i Odaudlegleif-
anum.

Mun þesse Guds Mynd hafa ut-
kvijslast fra Adam til hans
Epterkomenda?

Nei, heildur forgiect hun strax
sem hann fiell i Paradijs.

+ Sædast þa aungver i Heimenn
Gude lifer?

Æ Aungver, þviad vier erum
aller af syndsamlegu Sæde gietn-
er, og sædustum hold af holde.

Ranna

7 Kanna Meinn nocturn tíma að fa
aptur Glds Mynd?

Ja, Heilagur Ande tekur til
að rietta hana við aptur í Skyn-
enne, og síðan meir og meir fyr-
er daglegann Bort og Vidgang
þess Nya Mannsins, hia þeim
tröudu, allt þar til hun í öðru
Lífi mun fullkomen verða.

— Hverier eru þeir hellstu Vel-
gjörningar Glds Föðurs
þier til handa?

Hann hefur skapað mig,
veitt mier And og Lífama,
Skyn og Skýlningarvit.

Hann hefur giefed mier
það sem mig mest unndar-
ar, sinn elskulegann Son
Jesum Christum til End-
urlausnar.

Hann viðheldur mier, og
E 2 öllu

ollu því, sem hann hefur gief-
ed mier.

Hann veiter mier dagle-
ga Forsorgun, bæde fyrir
Saal og Líf.

Hann varðveiter mig
fra Dioflemum og allre D-
lúfu.

✚ Hvarfyrir gírer hann þetta?

Hann gírer það af sinne
Fodurlegre og Gudlegre
Góðgirnd og Miskun, an-
allrar minnar Forþienustu og
Verðskulldunar.

✚ Hver er þijn Skýlda aptur a
moot við GUD, fyrir alla
hans Belgjörninga?

✚ Eg a honum Lof og Þak-
er að gíra. Honum að
þiona og hlýðenn að vera.

Amin

Aunnur Greinen.

Um hvað hendlar Aunnur Grein
Ervarjatningarennar?

Um Endurlausnena.

Hvern ein hlíðar þessi Grein?

Eg truve á JEsu Christ-
um, Son hans eingetenn
Drottenn vörn 2c.

+ Hvað fyrir eiru er JEsus
Christus?

Sann er sú Sannur Per-
sona Guddomsins, Sann-
ur GUD, og Sannur Mad-
ur.

Hvern einn gietur það vered, að
JEsus Christur sé bæði
GUD og Madur?

Það gietur so vered, að
GUDs Sonur, sú aunnur
Persona Guddomsins stie
E 3 midur

nidur i Lífs Bómfrú Maríu,
og tók þar uppá sig Mann-
domlega Natturu, fyrir S.
Anda verfan, og sæddest
so af henne sannur GUD og
sannur MADUR.

Hvad er það að trúa á JESUM
Christum GUDS Son?

Það er eðle einasta að
trúa því, sem GUDS Ord
seiger, um hans Personu,
Vila, Verk og Velgiörn-
inga, heildur og ic.

Eru margar Nattvörur Christi?

Svær, Guddomleg og
Mann-domleg.

Hvad meinar þu fyrir þá Mann-
domlegu Nattvöruna Herr-
ans Christi?

Hans Saal og Lífskanta,
med

med öllum Eiginlegleikum
Saalar og Lífama.

+ Hvað meinar þu fyrir þá
Guddomlegu?

Guddomlega Veru með
Guddomlegum Eiginleg-
leikum.

+ Af hverjum hefur Christur sína
Guddomlega Mattröru?

Af Gude sínum Föður.

+ Er hann þá gietenn eda flap-
adur?

Hann er gietenn, enn ekki
flapadur?

+ Hvað nær stíede það?

Fyrir allar alíðer, því
hann er Föðurnum sam-
eilisfur, og hefur ekkert upp-
haf.

Alf hvortíun hefur Christur sína
Mannndomlegu Nattvru?

Alf sinne Modur Maria.

Nær tok Christur uppá sig
Mannndomlega Natt-
vru?

Í tíjman's uppfyllingu,
þegar Heimureñ hafde stad-
ed hier um flogur þusund
Ar.

+ Er þessar tvær Nattvru Christ-
i samteingdar sín a-
mille?

Ja.

Hvortenn er þeirra Einingu bared?

Hun er foddast eitt dasamlegt
Glds-Verk, sem geingur yfer
allann mannlegann Skilning, og
eingenn Sameining Nattvrlög-
ra hluta, jafnast við hana.

Þvi so?

Þviad þo Nattvruarnar Christi
sti

mi fleu mæg öljfkar fjin' a malle,
og hvor bißhalde fjinum Eigen-
legleikun, þa fant eru þær þó
fyrer utann allt innbyrdis fann-
bland, edur umbreiting eirnrar í
aðra, fó naafvæmlega fanteingda-
ar í eirnre Personu, að þær fun-
nu eðfe í Daudanum að aðgrein-
aft, hvor fyrer og eirnenn að
þeirra Sameining mun og fó
bliifa orafkanleg að eilífðu.

† Er Personan Chrifli ein eða
fleire?

Ein er Personan Chrifli,
þvi Chrifur er eðfe utann
eirn, I. Tim. 2. v. 5. I. Cor.
8. v. 6.

Lifka fó fem Saal og Lifkame
er eirn Madur, fó er Chrifur
fannur GUD og fannur Madur
ein Persona.

7 Svad þiðer Nafned JEsus?

Það þiðer Frelsara, End-
urlausnara, Salubialpara.

+ Al hvad minner þig þetta
Nafn?

Það minner mig a alla
Christi Forþienustu og Bel-
giörninga mier veitta.

+ Hveriet eru þeir hanns Bel-
giörningar?

Alt hvad hann gjorde,
Það gjorde hann minna veg-
na; Hann var gietenn og
fæddur minna vegna; hann
var unnskoren og skyrður
minna vegna; Hann upp-
fyllti Logmaked minna veg-
na; Hann var Freistadur,
Þjundur, hæðstrýktur, og
Þyrnekrýadur minna veg-
na;

na; Hann var krossfestur,
Deyddur og Grasenn min-
na vegna; Hann Uppreis
fra Daudum, Uppstíe til
Himna og þetta allt min-
na vegna; Hann situr til
Föðursins hægre Handar,
og bíður fyrir mig sinn
Himneska Födur oaflátan-
lega.

Hvor er þa æðste af öllum þessum
velgiörningum, sem þiér ma,
hellst ganga til Hiarta?

Sa, að hann með uthell-
ingu síns heilaga Bloods,
og sínum saklausá Dauda
og Pínu, betalade fyrir
allar mínar Synder og for-
líftade mig við sinn Himne-
ska Födur.

† Hvornæn skann Pijna og Dande eirnar
rar Personu að vera fullgilldur betals-
ningur fyrir allra Manna Synder-
er, og for þiena þar með
eilífs Glæde?

Þviad þesse Persona Christ-
ur sem leid, var bæde GUD og
Madr, þar fyrir, so sem GUD
er ómælanlegur og óendanlegur,
so er og eirnen verð og víktuglei-
fe hans Pijnu ómælanlegt, og
óendanlegt, og hlaut því að gill-
da meir enn Synda Seft allra
Manna.

† Hefur þa GUD daed fyrir þinnar
Synder?

Að vissu hefur hann þinnst og
daed fyrir minnar og alls Heim-
sens Synder.

† Kantu að bevijsa það af Guds
Orde?

Ja, því H. Ande seiger, að
Drottinn dyrdarennar hafi verð
frosstestur, 1. Cor. 2. v. 8.

Hef

Hofundur Lijffsens deyddur,
Act. 3. v. 15. Guds Sonur hafe
giefed sig wt fyrer oss, Gal. 2.
v. 20. Og GUD hafe utvegad
Sofnudenin med sinu Bloode,
Act. 20. v. 28.

GUD er ein Ande, hvornen kunne
hann þa ad deya?

Þegar sagt verdur, ad GUD
hafa pijnst og daed, meinast þar
med (so sem adur er umgieted)
GUDS Sonur, sem bæde var
GUD og Madur; en hann do
eðfe i sinum Guddome, heildur
i sinum Manndome.

Jeg vil ad þu giorer ein frekate ut-
styring a öllu þessu?

Saal og Lijfame Guds Son-
ar voru honum so eigeninleg,
so sem mior er min Saal og min
Lijfame, þar fyrer, hvad hellist
hann leid a sinne Saalu og
Lijfama, þad leid öll hans Per-
sona, og reiknast því Pijnan hans
E 7 eins.

eins dýrmæt í GUDS Auglite,
so sem sialf Mattvranu su Gud-
domlega hefde hana lided, því
ad badar Mattvornar eru eins
eigenlegar Christo.

Lifja so sem svo þinna sem eg lyð,
er mior eins eigenleg, og reiknast
mior eins til, hvert heildur hun
þvingar Saal edur Lifama, so
og lifja var Christo svo Þinna, sem
hann leid a sínum Manndomi
eins eigenleg, so sem hann hefde
lided hana í sínum Gudsdomi.

Hver eru þa helstú rök til þess, ad
sagt verður ad GUD hate
lided?

Þesse, ad Personan Christur
sem leid, var GUD, og hans
Personulegleike var Gudsdomleg-
ur.

Er GUD ekki oriettríjs í því, ad hann
fordæmmer Vantrwada, fyrir hvors-
ra Synder Christur þesur
fullu betalað?

Rei:

Nei : Dvi þad hefur vered so
aliftad i Raade heilagrar Gud-
domsins Prenningar fra eilijfu ,
ad þeir einer skyldu niotande
verda Lausnargjaldsens , sem
Christur Guds Sonur utlagde ,
er villdu tilreikna fter hans For-
þienustu med Trwune.

Hvar til þiena þier aller Christi
Velgiörningar ?

Þeir þiena mier til End-
urlausnar og Saluhialpar.
+ Fra hvörin hefur Christur þig
endurlenst og frelsad ?

Fra Syndunum , Bölv-
an Logmalfins , Guds Rei-
de , Daudanum. Dieful-
fins Balde , og eilijfre Tyr-
erdæningu.

Hvada Gærde hefur hann þier
utvegad aptur a mot ?

Guds Raad , Tyrergief-
ning

ning Syndanna, rietslæt-
ed, S. Anda, Frid Sam-
vijskunar, og eilijst Lijf.
Med hveriu hefur Christur end-
urleyt þig?

Eige med Gulle nie Silf-
re, helldur med sínu Hei-
laga og dymæta Bloode,
og med sínum saklausu Dau-
da og Pínu.

Til hvors hefur hann Endur-
leyst þig?

Ette til þess að eg meige
lifa og lata sem Hólded vill,
helldur að eg skule vera hans
eigenleg Eign, þjóna hon-
um í Heilagleifa og Riets-
læte, elska hann, losa hann
og vegsama, og uppa það
eg skule eptir þetta Lijf med
hon-

honum lífa og ríftia um alla
Eilífd.

+ Svada Nafn er það Christur?

Það er sama og Messías og
þíðer so mífed sem Smurdur.

+ Var Christur Smurdur?

Ja. Psalm. 45. v. 8.

+ Epter hvörre Natturunne var Christur
smurdur?

Epter þeirre Manndomlegu.

+ Hvor smurde Christum?

Öa þríjeine GLD.

+ Med hvörin var Christur smurdur?

Med Gledennar Bidsmíðre,
það er med H. Anda, Act. 10.
v. 38.

+ Hvað óðladest Christur med Smur-
ningunne?

Alla Guddomsens, Eigenleg-
leika.

+ Hvorier eru þeir Eigenlegleikar?

Allmætted, Allvisskann Allstær-
ar nálægden, lífsþunur fræptur-
enn,

enn, Gudleg tilbeidsflamar dyrk-
nn, Valded ad fyr ergiefa Synd-
ernar af eigenn Myndugleifa /
Valld til ad dæma Lifendur og
Dauda.

Til hvørs edladest Christur þessar Gaf-
ur, edur Guddomsens Eigenleg-
leifa i Smurningunne

So ad hann þess freptuglegar
epter baadum Matrvrumum
frammfæmde sitt Medalgongu
Embætte, Manfhynna til gooda.

Er Marafalldt Embætte
Christi?

Þrefalldt: Spamann-
legt, Kiennemannlegt, og
Konglegt.

I hveriu er það Spamann-
lega, innefaled?

Það er innefaled i Ord-
sins Prædiku edur openn-
beran þess Himnesta Sann-
leifa. Joh. i. v. 18.

Hand.

Handtíerar Christur sitt Svamannlega
Embætte enn nú á þessum
Dögum?

Já, Allt til Heimsins Enda
handtíerar hann það fyrir sína
Dienara Kiennemennena.

Í hverju er það kiennemannlega
Embættid innefaleð?

Í því hann utlagde full-
kominn Bétaling fyrir allar
vorar Synder með sinne
saaru Kvöl og Krofens
Dauða.

Þarnaest í því, að hann
bidur sinn Himneska Föð-
ur, fyrir oss óáflatanlega,
Rom. 8. v. 34.

Í hverju er það Konunglega Em-
bætted Christí inne-
faleð?

Í Stiornan hans Makt-
ar-

arrífs, Raadarífs, og
Dyrðarrífs.

— Framkvæmmer Christur sitt Medals
göngu Embætti eftir þaðum
Máttvernum?

Já.

— Er Rífs Christí Margfallt?
Þessfallt.

Máttarrífs, Raadar-
rífs og Dyrðarrífs.

— Hvað er Máttarrífs?

Það er völdugt Herra-
dæmi og Stjórn yfir öllum
hlutum á Himni og Jörðu.

— Hvað er Raadarífs
Christí?

Það er Ráðarsamleg
Stjórnin og Ráðveitsla
Christelegrar Kirkju í þess-
um Heimi.

Sýrer

+ Syrer hver Medel skiedur
soddan?

Syrer Orded og Sacra-
menten.

+ Med hveriu moote?

Christur, so sem eirn völd-
ugur Kongur og Hófuð Saf-
nadarens, lagar öll vor Ef-
ni Gudi til Dyrdar, og öll
til Saaluhialpar.

+ Hvad gott hefur þu af þessare
Stiornan?

Niettlæti Frid og Fagnud
i H. Anda, Rom. 14. v. 17.

+ Hvad er Dyrdarriðked Christi?

Nferdrottinn allra wt-
valdra a Himnum.

+ Er Stand Christi Margfalldt?

Twofaldt.

N durlægingar Stand, og Upp-
hafningar Stand.

Hverre

+ Hverre Naattvornane Christi Seyrer til,
bæde Midurlægingar Stan-
ded og Upphafningar
Standed?

Peirre Manndomlegu.

+ Nær byriadest Midurlægingar
Standed?

U Fyrsta Ugnablífe Gietnad-
arins.

+ Nær endadest það?

Þegar hann varð lifande apt-
ur í Gröfenne.

+ Í hvortu var Midurlægingar Stand-
ed Christi innesaled?

+ Í því að hann brukade eðfe all-
tíð, og að ellu leite, meðdeil-
da Guddomsins Hatign, heildur
líftelæfðade síalfann sig, tok uppa
sig Mynd eins þions giordist
edrum Mennum líkur, og var að
hegðan fundenn sem Madur /
Phil. 2. v. 7. 8.

+ Hvað meinar þu fyrer þa Guddomsins
Hatign, sem Christur hiellt síet
fra að brófa?

Fyrer

Því er hana meina eg Guddom-
sens Eigennlegleika, so sem ad er,
Almætted, Allvitkan, og allstær-
ar Mærværan.

+ Hvar fyrer gaf Christur sig i söddann
Míðurlægingu?

Til þess hann kynne ad líða og
deya, og framkvæma so Mann-
kjnsins Endurlausn.

+ Hvar fyrer er Christur
daenn?

So ad hann frelsade oss
fra þeim eilífa Dauda.

+ Hvar fyrer er Christur grafenn?

Fyrst, so ad þar af sæest,
ad hann være sannarlega
daenn.

Þar næst, ad hann helg-
ade vorar Grafer, med víð-
föngu síns allra heilagasta
Lífama.

Þ þridia maata, so ad
hann

Hann græfe með síer vorar
Synder.

+ La Christur leinge i Grosenne?

Fra því a Frestudags Kvölded/
skemman fyrir Solarlag, og þar
til a Paskeadags Morgunefn ínem-
ma, þa hann reis upp frá Daud-
um.

+ Med þörum ordum er talad um Mid-
urlægingar Standed Christi i Erv-
arjatningunne?

Med þessum síerdeilis.

Þjindur under Pontio Pila-
to, krossfestur, deiddur og grafs-
enn.

+ Nær birtiðest Upphafningar Standed
Christi.

Þegar það fyrri endaðest.

+ Nær fullkomnðest það?

Þegar hann settist til Födur-
sins Hægre Handar.

Þvad síemast fyrir Upphafningar
Standed Christi?

Su vegsamlega Haatign, sem
hann

Hann ødsledest epter Manndom-
enum, i sinne Upprisu og Upp-
signing, med fullfomenne og
ervarande Brufun, allra Gud-
domsens Eigenlegleika.

Med hvorum ordum er talad um Upp-
hafningar-Standed Christi?

Þessum. Nidurstie hann til
Helvigtis, a þridia deige reis hann
upp fra daudum, uppstie hann
til Himna, og situr til GUDS
Fædurs Hægre Handar, þadan
er hann komande ad dæma Lifend-
ur og Dauda.

+ Nær stie Christur nidur til
Helvigtis?

Strax sem hann hafde
þyriad sitt Upphafningar-
Stand.

Til hvors stie Christur nidur
til Helvigtis?

Æðe til ad lifda þar nock-
rar Kvæler, eda beriaft vid
Dios.

Diosfuleñ. Helldur fyrst, til
ad broosa völdungum Sig-
re, yfer Diosfenum og sijn-
um Dvinum.

Þar nærst, ad Auglýsa sijn-
na Einvalds Mækt yfer
Lifendum og Daudum.

Þ þridia maata, ad skiel-
sa þa Þordæmdu með og
Þögmaalsens og Þordæm-
ingarennar.

Hvad framkvæmde Christur eft-
ter sijnna Midurstigning til
Helvítis?

Hann opennberade sig lifand-
fra daudum Upprisenn.

Er það víst ad Christur sie fra
daudum upprisenn?

Já, það er orasskanlegur
Sannleike, því það haf-
na

vitnad og stadfest, bæde
GUD sialfur, so og einnen
Heilager menn og Singlar.

+ Framseigdu mier Vitnisburd
H. Anda um upprisu
Christi?

Singillen sagde til Kvinn-
anna: Hædest ecke! þier
leited ad þeim Krossfesta
Jesu af Nazareth, hann er
upprisin og er ecke hier. Og
St. Paall seiger: Christur
er utgiefenn fyrir vorar
Synder, og upprisen oss til
Riettlætis.

+ Hvort Gagn hofum vier af
Christi Upprisu?

Fyrst, uppreis hann, so
ad hann auglyste oss, ad
hann hefde fullkomu Sig-
ur

ur ummed, betalað fyrir vor-
ar Synder, og útvegad oss
það sama Ríttlæte.

Þar nærst, so að hañ fær-
de oss i nýtt sitt Ríttlæte
(það er alla sína Forþien-
ustu og Belgjörninga.)

I þriddia maata, so vier
i Krapte hans Upprisu, upp-
rissum andlega hier i Lífse
og a síðasta deige ur Grof-
unum til eilífs Lífis.

Þar það leinge sem Christur umgíetst
að edru hvortu, með sínum Læres-
sveinum eftir það hann
uppreis fra Daudum?

I 40 Daga, þar til hann upp-
stíe til Himna.

Er Christur uppstígennt til
Himna?

Ja.

Hvar?

* Hvar fyrir stíe Christur upp
til Himna?

Fyrst, so að hann full-
fomnade sitt Upphafningar
Stand með sinne Getu til
Föðursins hægre Handar.

Var nærst, so að hann
upplýste fyrir oss þeirre Him-
nesku Paradíjs.

Þ þridia maata, so að
hann være vor Arnadar
madur hia Födurnum.

Þ Fiorda maata, so að
hann sende oss af Himnum
ofann H. Anda.

Hvada Himen er það, sem Christ-
ur stíe upp til?

Ekke er það nokkur Skapadur.
Synlegur eða takmarkadur Him-
en, heldur er það Himen Guds

Ulmættes, Ulustadar-nærveru og
smælanlegrar Hatignar.

+ Er þa Christur ekki framar
Nalægur hier a Jorð-
unne?

Sannarlega er hann hier
epter baadum Rattvrun-
um personulega nalægur,
þvi hann seigest vera hia oss
alla daga allt til Verallðar-
ennar Enda. Matth. 28. v. 20.

+ Hvad meinast syrer hægre Hond
GUDS?

Dyrðarsamleg Hatign, Makt
og Stiornan GUDS, yfer öllum
Skopudum Skiepnnum.

Hvad merkest syrer Setu Christi til
GUDS hægre Handar?

Fullkomen og ævarande Bruf-
un Dyrðarsamlegrar GUDS
Haatignar, Maktar og Stiorn-
unar yfer öllum Skopudum
Skiepnnum.

Hvorre

✓ Höfðe Mattivrunne Christi tilseinkast
þesse hans Setu til Föðursins
Haggre Handar?

Þeirre Mannðomlegu, því
húnn kunne að hefjast, og verða
íöfn þeirre Guddomlegu að allre
Magt, Hatign og Yfer-Drott-
an. Philipp. 2. v. 6.

✓ Svad Gagn hefur þú af Setu
+ Christi til Föðursins Hæg-
re Handar?

✓ Eg hef þad Gagn af
henne, að hann, sem völd-
ngur Drottinn og Hofud
Safnadarens, verndar mig
og frelsar frá öllum min-
um Övinum; Hann hlut-
ast til með mér, so sem sín-
um Andlegum Lim að eflast
í öllu Góðu, og gíörer mig
umísjóðer eilífslega Saluhölp-
enn.

+ Mun Christur koma nokurn tí-
ma aptur til vor af Himne?

Ja, hann mun koma á
síðasta deige bersýnelega í
Manndomlegre Afynd, með
sterstu Mætt, Dyrð og Há-
tígn, að dæma alla Menn
Lífs og Lífna.

+ Hvar mun hann þá opnast
berast?

Í Skynum Himens.

+ Mun hann koma einfamall til
Dómsins?

Nei! heildur munu allar Hei-
lager Einglar með honum koma.

Hvorn mun það tilgangna um
Dómennt á Síðasta Deige?

Fyrst mun þá þríeina GUD,
fyrir Raustu og Berkan Drott-
ens vors Jesu Christi, uppvefja
alla Menn af dauða, og giera
þá sem þá verða lifande, á einu
Afgnabliki umskiptelega.

Þar

Þar nærst, mun vor Endur-
lausnare utsenda sína Eingla til
ad samansafna öllum Mennum
fyrr sig ur fjörum attum Heim-
sins, og aðgreina þó þá vöndu
fra þeim goödu, setjande þá Go-
du sjer til hægri Handar, enn
hina til vinstre.

Í þridia maata, mun hann
uppsélgia Domenn, fyrst yfer
þeim Gudhræddu til hægri Hand-
ar, soleides: komed þier Blessað-
er míns Fædur, ic.

Þar nærst, mun hann selgia til
þeirra ogudlegu: fared fra míer
Fölsfader í eilífann elid. ic.

† Sietur þu af þínum eigenn
fræptum orded niótande
Jesu Christi Bel-
gierninga?

O Rei.

+ Hverneit kantu þa að
hialpast?

Heilagur Ande styrket
mig þar til.

+ Hvar er talad um foddan í
Fræðunum?

Þridi Greinene,

Þridia Greinin.

+ Um hvad hendlar þridia
Greinen?

1. Um H. Anda, hans Verk
og Velgjörninga.

2. Um Christelega Kirkni

3. Um Synergiefang Synd-
anna.

4. Um Hellsins Uppris.

5. Um eilíft Líf.

+ Vestu mætt upphafed a þridi
Greinenne?

*Eg truve a Heilagann Nir-
ða og að síe 2c.

Hvad

7. Hvað er það, að trúa á G.
Anda?

Það er eðle einasta að
trúa því, sem Guds Orð
seiger, um hans Persoonu,
Vilja, Verk og Velgiörn-
inga, hellsdur og einnen að
setja allt sitt Traust til hans
bæði í lífi og Dauda.

† Hvað fyrir einn er Heilagur
Andi?

Hann er svo þrjú Pers-
ona Guðdomsens, einnarr
og hinnar sömu Veru, Makt-
ar, og Dyrðar með Födur
og Syni; framgangande
af þeim baadum.

Bevijsadu það, að Heilagur Andi
framgange af Födurnum?

Christur seiger, þegar sa
§ 6 Hugg-

Huggarinn klemur, hvort
eg mun senda yður af min-
num Födur, Sannleiksens
Ande, sem af Föðurnum
frammgeingur.

+ Bevísadu það, að Heil. Ande fram-
gange af Synnum?

H. Ande kallast Ande Muns
Christi, og Ande Bára Christi,
og þegar Christur gaf Postulun-
um H. Anda, blíð hann á þá;
þar fyrir er það víst að Heilag-
ur Ande er af Christo framgang-
ande.

Hvar fyrir kallast svo þrjú Persón-
na Guddomsins siðdelis-
lega Ande?

Fyrst og fremst af því, að
hún í outskjranlegann maata,
verdur blasinn af Födur og Syni.

Þar næst af því, hún er ein
Andleg Bera.

Í þrjú maata af því, hún
verfar

berkar andlegar Hræringar í
Hiortum Mannanna.

+ Hvar fyrer kallast Unde Gluds
Heilagur?

Fyrst, af því hann er verulega
Heilagur.

Var nærst, þessvegna að hann
er Hofundur þess rietta Heilag-
leika, og gíorer alla Erwada þei-
laga.

+ Hverier eru þeir heilstu Bel-
giærningar Heilags Unda,
sem hann hefur veitt
þier?

Hann hefur kallad mig
ur Ríjke Diefulsins og í Ríj-
ed Christi.

+ Hvad meinar þu fyrer Ríjke
Diefulsins?

Skadlega Synða Mítu,
í Reidennar Stande.

+ Er stand Mannsins margfalt?
Fersfalt.

1. Fullkomlegseifans Stand
fyrrer Falled.
2. Yfertrodslunnar og Keiden-
ar Stand epter Falled.
3. Bidriettningarennar stand
fyrrer Trvna a JESUM
Christum.
4. Dyrðarennar Stand epter
þetta Líf.

✚ Hvada Ríike Christi er það
i hvert H. Ande hefur
þig kallad?

Það er fyrst Radarríkf-
ed hans hier i Heime, og síð-
an Dyrðar-ríkfed annars
Heims.

I hvoru er Kollun H. Anda
innefalen?

Hun er innefalen i gæðsku-
ríkta tilbode, og innvort-
is hræringu, til að giora Þv-
ran, og trva a JESUM
Christum.

Hva-

Þvada Medal brukar H. Ande
til að falla Mannenn?

+ Gudspjallanna fierningu,
edur Prædiku Evangelii.

+ Hverjar eru fleire Belgjorder
H. Anda, sem hann hefur
veitt þier og veiter?

Hann hefur Endursædt
mig.

Hann hefur uppløst mig
með sínum Afgjofum.

Hann helgar mig.

Hann viðhellsdur mier í
Erþonne.

Hann fyrergiefur mier
daglega Syndernar.

Hann veiter mier Hugg-
un og Þolennmæde í mot-
lætnu.

Hann mun uppvefja mig
af

af Dauda, og giesfa mier el-
lijst Lijf.

Hvornen er talad um þetta í Trw-
arjatningunne?

Helldur hefur Heil. Ande mig
fyrer Gudspjallanna Kiennin-
gallad og upplyst med sinnum Aft-
giesum, helgad mig og vidhald-
ed i riectre Trw, &c.

+ I hveriu er Endurfærdingen
innesalen?

I Upplýsingu Skilning-
sens, og Gios Trwarennar.

+ Hvad gott hefur þu af Trwunne,
sem H. Ande hefur þier
giesed?

Med henni tek eg Christ-
um til minn, og hans Riect-
læte.

+ Hvad meinar þu fyrer Christi
Riectlæte?

Hans Dyrnætu Forþien-
ustu,

ustu, það er, allt, hvað hann
giorde og leid.

† Til hvors villtu odlast Christi
Riettlæte?

Eg vil vera það framm fyrir
Drottinn í mínu Hiarta, so sem
Betaling fyrir mínar Synder,
til að stilla hans Reide. Jeg
vil hafa það og einnenn mér til
Forsvars á mote aflegun Dof-
ulsens, Logmálsens; og sálfrar
minnar Samvitku.

† Svornen kann Christi Riettlæte að
verða þær til Forsvars?

Því allt hvað hann giorde og
leid, það giorde hann og leid mín-
na vegna, hans Riettlæte er full-
komenn Betalingur fyrir allar
mínar Synder.

† Verdur þu þá Riettlaatur fyrir
Christi Riettlæte?

Já.

1. Hverur er þið Rietslæting
innefalen?

Þ Þvergiefningu Synd-
anna, og tilsknan Christi
Riethylætis.

+ Kantu ad beviisa það ut af Guds
Orde, ad Christur heyre þið til
med sinu Riethylæte?

O ja; þvi Postulenn vott-
ar, ad Christur sie giordur
off af Gude til Vijsdoms,
Riethylætis, Helgumar og
Endurlausnar, 1. Cor. 1, 13.
Og sialfur Endurlausnaren
seiger: So elskade GUD
Heimenn, ad hann gaf ut sin
Eingietenn Son, uppa það,
aller þeir sem a hann trua,
fortapest eðe, heldur hase
eilijst Lijf. Joh. 3, 16.

Hvad

+ Hvat utheimtest af þier til þess,
ad þu kunnir ad verða Riett-
laatur og Saaluhospenn?

Sönn Þdran og Erw a
Þessum Christum.

+ Eru marger Partar Erwarennar?
Þrir.

+ Hvor er sa Forste?
Riett Þecking a Gude og hans
Dasemdum.

+ Hvor er Annar?
Samfinningen, ad halda það
allt satt ad vera, sem GUD kenni-
er oss i sinu Orde.

+ Hvor er sa Þridie?
Sialft Erwadartrausted til
GUDs, um Fyrergiefningu Synd-
anna, vegna Christi Forþienustu.

+ Eru þeir aller riettswader, sem sata
soddan Erw med munnum?

Nei: Þvi þar giefast marger
Þræsningar, sem nalægast GUD
med

med Bortum, enn þeirra Hjar-
ta, er þar langt fra. Esa. 29, 13.

+ Hvornen kann eg þá að vita, hvort
einn er rítttrúadur?

¶ Sá sem játar þá ríttu Trú
med munnum, og lífer eftir
Glds Orða Reglu, hann er að
mínum Dome rítttrúadur, því
vondt tré kann ekki að bera góð-
ann Ávort. Matth. 7, 18.

+ Hvað gírer H. Ánda þegar hann
upplýser mannenn?

Hann fræðir hann í salubialp-
legre Þekkingu Glds Orða, og
prýðir með sínum ástgísum.

+ Hvoríar eru þær bestu Ástgíafir
H. Ánda?

¶ Það er Trúen og hennar á-
verter, so sem er Ríðrleífe, Hög-
væð, Líftelæte, Þolenmæde, Bæn-
ræfne, Mískunfeme, og aðrar
þvílískar Dýgðer og Dæðer.

+ Hvað meínast býrer Helgun H. Ánda?

(Allar Naadar Þelgíorder H.
Ánda

Anda kallast ad sofiu Belgun, en)
Syrer hana meinast sierdeil-
islega andleg Endurnyung
mannsens.

+ I hveriu er þijn Endurnyung
innefalen?

Sun er fyrst inefalen i dag-
legre deydingu þess Gamla
Mannsens.

Þar nærst i lifsgun þess
Nya Mannsens.

+ Svad er það ad deyda þann gam-
la Mannenn?

Þad er ad aptra sier sialfum
daglega, i því ad hura tala og
giora það sem illt er.

+ Svad er ad lifsga þann nya
Mannenn?

Þad er ad leggja allt Kapp a,
ad vara og þroast ætíð meir og
meir i ellum Dygdum og dadum
allt til æfeloka.

Þetta

Þetta eru Verð eins Ervads manns
hvornen tileinkast þau þá
H. Ande?

Heilagur Ande er Höfundur
ad þessum verðum og hialpar
mannenum og so til ad fram-
kvæma þau.

Nær byriade H. Ande fyrst ad andsyna
þier sijna Belgjörninga?

J Skjirnenne.

Helldur hann so daglega afram i
þvi ad hialpa þier?

O Ja ; þviad fyrer Orded,
og Kvöldmaltijd Jesu Christi,
nærer hann andlegt Lijf minnar
Salar ; og so opt sem eg fell i
daudlegar Synder, fallar hann
mig miskunsamlega aptur til Nád-
arennar, og giesur mier sann
idrande Hiarta. Hialpar mier
so til ad umfadma Christi Niett-
tæte med Ervonne, og ad lifa
þar epter i Endurnyungu Lijf-
daganna.

Hvor

Hvernun ferdu að umfarma Christi
sti Ríttlæte?

Jeg truve því, að Christur ha-
fe fyrir mig líf, og reikna al-
la hans Góðgjernustu mína, tren-
ste þó Guð efnarlaus til þess,
að hann af Náð sinne, gífe
mér það allt fítt, vegna henn-
ar, sem eg hefse honum á mote-
broted, og að hann gíore mig ein-
nen niótande allra þeirra Gíæða,
sem Christur hefur mér með sín-
ne Þínu og Dáða útvegad.

Það er það sem Menn kalla Friðvilja?

Það er Kroyttugt Gíalfræde,
að gíora eitt heildurenn annað:
Stem að gíora, og gíora eðse, það
sem Hugskoted tilvíssar, og er í
Mannsens valde.

Þar á foddan Friðvilie Mann-
sens heima?

Hann á fyrst heima í Náttur-
legum Efnum, þó sem að vaka
og

og sofa, sitia og standa, eta og
drekka.

Þar nærst, i Þerasldlegum ur-
riettingum og Hústiornar um-
fyllan; so sem, að faupa og selja,
hefia Stríð og halda Doma; li-
fa i Einliðse, og innganga Hiona-
band.

Þriðja maata, a hann heima
i morgum Sidferdis haattum,
so sem, að lifa skíðanlega, vera
goodvífenn vid Raungann, mei-
da hann eðfe; og þar þvert a meo-
te, að liuga og stela, fremia
Saurlifnad, og þviumlikt.

Þ fjórða maata, a Friðvilicinn
heima i ytre Heilagleikans at
hofnum, so sem, að sækia Mef-
su, vera vid Tíðer, heyrar, lesa,
og ihuga GUDS Ord at eigen-
legreðsyn og Mattvrunnar Jan-
blæstre.

9 Mun þad og so i valde og Friðvillia þess
sem er vantrwadur, ad snua siar til Drott-
ens; giora sanna Gdran, trwa a Je-
sum Christum; afalla Gld i Anda og
Samleika; forakta þessa Heims
Daalæte; og stunda epter
eilifsa Ljfte?

O nei: Þvi vier erum eðfe
hæfeleger af oss sialfum nokkud
gott ad þeinfia, so sem af oss
sialfum til, heildur hvad vier
megnum, þad er af Gude 2 Cor.
3/ v. 5. Gld er sa sem verkar
i oss bæde Viljann og Mattenn,
Phil. 2/ 13.

Er þvi eins hattad um vapmaatt Frið-
vilians hia trwudum, og vantrwud-
um i andlegum Esnum?

Nei; Þvi Friðvilienn er langt-
um meire hia trwudum en van-
trwudum, so ad trwadur madur
þesur Sialfræde og kaptajafnvel
i andlegum esnum, framm yfer
þann vantrwada ad æfa sig i
G Gld

Gudræðnenne, enn söddan frap-
ta til hins goda, hefur hann ei af
Rattvrunne, heldur af Raad-
enne.

+ Um hvað ertu skyldugur Heil.
Anda fyrir hans Aftiafer
og Belgjörninga?

Um Elsku, Glyðne og
Þacklæte.

Hvað er Chrifteleg Kirckia?

Hun er Söfnudur Guds
Barna i þessum Heime, sem
hallda við hreinann lærdom
Evangelii, og brwfa Sacra-
menten riettelega.

Hvornen kann Chrifteleg Kirckia að
fallast Heilog, þar aller Menn eru
Synduger i þessu Lijfe?

Heilög fallast hun þess vegna,
að þeir Gudhræddu, sem i henne
lifa, eru iflædder Christi Heilag-
leika Riettlæte fyrir Trwona, og
syna a sier gott og skickanlegt
Främferde. Hvar

Hvar fyrer kallast Christeleg Kirckia
almenneleg?

Þviad vor Herra hefur bod-
ed, ad Evangelium skulde pre-
dikast almennilega fyrer öllum
Mönnum; og hanns Christne
er og so utbreidd um allann Heim-
enn.

4 Hvornen sundurdeiles Christeleg
Kirckia?

Fyrst, er aunnur Stridande hier
a Jördunne, aunnur Sigre hros-
ande a Himnum.

Þarnærst, er aunnur Syn-
leg i þessum Heime, aunnur
Ösneleg.

Þid hvorn heitdur su Bardaga, sem
streyder hier a Jördunne?

Þid Diefulenn, Hollded, og
Heimenn.

Hvad meinar þu fyrer þa Synelegu
Christi Kirckiu?

Sambland af illum mönnum
og godum, sem jata semu Tru,

og brúka somu Sacramenta, ept-
er Glds Orða hljóðan.

Hvað meinar þu fyrir þá Dýnelegu
Glds Christne hier í Helme?

Alla Riettrwada, edur Sam-
neite Heilagra, hverra innvortis
Hiartalag, eingen sier utan Gld
alleina, því hann þeckir sína.
2. Tim. 2. v. 19.

Hvarfyrer kallast Christeleg Kirkia
Samneite Heilagra?

Þessvegna, að lifja so sem þar
er stöðug Samteinging og Ein-
ing á milli allra Lífjamaus Lí-
ma, so eru og allar Riettrwader
eitt í Christo, þó þeir stíu langt
hvor frá öðrum: Þeir hafa eina
Trú, eina Skýrn, og eina Gld:
Þeir bidja hverier fyrir öðrum,
og hafa hver með öðrum Ept-
erlangan til eilífs Lífs.

Hvor eru þau riettu Aldkienningar
Teikn Christelegar Kirkia?

I. Hrein og klar Prædikan
Glds Orða. 2. Sa-

2. Sacramentanna rietteleg Handtiering.

Hvor er Hofud Christelegrar Kirkin?

Jesus Christus er Hofud Safit-
adarens, enn aller Riettrwader
eru Limerner.

Hort er það Medal, sem H. Ande
hellst brúkar, til að hughreista Guds
Börn, sem vita sig hafa stígt GUD
med sínum Afbrots-
um?

Fyrergiefning Syndanna.

Trwer þu að GUD fyrergiefe
þær þínar Synder?

Já, því trwe eg, að so-
pt sem eg giore Þdran, og
bið GUD aðmiuflega að fyr-
ergiefa mér mínar Synder,
vegna Forþienustunnar JES-
SU Christi, þá fyrergiefur
hann mér þær.

+ Þarftu opt ad bíðia GUD um
Fyrergiefning þinna
Synda?

O Já, daglega, og opt
a hvorum deige, þvíad eg
syndga oaslanga bæðe hið
innra og itra.

+ Bevissadu það af Orðe Drott-
ens, ad GUD vilie fyrergiefa
þér allar þínar
Synder?

Postulenn seiger: Þessum
Christo bera allar Spaa-
menn Vitne, ad fyrer hans
Nafn fae þér allar Synd-
anna Fyrergiefning, sem a
hann trúa. Act. 10, 43.

+ Já þér veisttrúdu einnen Fyr-
ergiefning Syndanna þia
Gude vegna Christi?

O Já: Þviad GUD vill
ei

ei sunderbríota þann mar-
da Reirleggenn, og ei út-
slokva þann riufanda Hor-
fveifenn. Matth. 12, 20.

Swad utheimtest af Mannenum
til þess, að hann fæ Fyrer-
giefning Syndanna
hjá Gude?

Sönn Þdran, og eistu-
fullt trövnadur Traust til
hans, að hann vilje Synd-
ernar fyrergiefa vegna For-
þienustu síns Sonar.

Þvornen er það mögulegt, að GUD
virde so mikels Tröva, að hann
vegna hennar fyrergiefa Man-
enum Syndernar?

Tröven í sialfre síer, er eiga
þess verdug, því hun er opt veit-
og lasinn, sem einn marenn Reir,
hellsdur það, sem hun umfadm-
ar, sem er Christur með allre sín-

ne Forþienustur. Alf því að Erv-
en er so sem Medal edur Hønd /
sem tekur til sín þa dýrmættu
GUDS Olmusu Christum, þar
fyrir tileinkast henne sa fræptur,
sem Ríettlæte vors Lausnara hef-
ur i sér.

— Hvad finnr þa GUD til þess að
fyrergiefa Syndernar?

Hans siarfs Missunsemi,
og Jesu Christi Forþien-
usta og Fyrerbon.

Hvad þarf að bidia GUD so þralega
um Fyrergiefning Syndanna, er það
eðle nog að giora það seinast under
það Madur deyir, og sa so kvætt-
un uppa allt i einu?

Sa er Manna heimskastiur,
sem slær því a frest, að bidia-
um Fyrergiefning sinna Syn-
da, því so leinge er GUD honum
reidur, og Oluckan hangande
yfir hans Hofde; þar með veit
eing-

eingenn, a hvørre Stundu Daud-
enn kann að svipta honum i bur-
tu, og ef hann deyir okvittur við
Gild, um Syndernar, þá er
hans Saala strax i Kvælundum,
hvaðan engar Endurlausnar er
von.

† Hvað er Daudenn?

Daudenn er aðskilnadur Saal-
ar og Lífama, sem skiedur vegna
Syndanna, því verdlaun Synd-
arennar er Daudenn. Rom. 9.

† Hvað verdur af Lífamanum,
þegar maðurenn deyir?

Hann hnygur til Zard-
arennar, af hvørre hann
var i fyrstunne Skapadur.

† Hvað verdur af Saalunne?

Saaler þeirra Gudhræd-
du verða færðar af Eingl-
um Guds i eilífa Sælu,

enn Saaler ogudlegra fara
til Helvítes.

+ Hvernen mun fara um þinn
Lífama i Jordunne?

Hann mun rotna, og ver-
da að dypu.

+ Verdur hann þeirre Forrotnan
leinge underorpen?

Allt til Dómadags.

+ Hvað mun þá skie?

Þá mun minn Endur-
lausnare uppvefja mín Líf-
ama af Gröfenne og sam-
teingia þónum aptur Saal-
ena.

Bevissadu það af Guds Orde,
að bæði þú og aller Menn
adrer, mune uppriisa
á síðasta Deige?

Gjalfur Christur seiger:
Ei stund mun koma, að
aller

aller þeir sem i Gröfunum
liggia, munu heira Raust
Mannsens Sonar, og mu-
nu þeir sem gott hafa giört
framganga til Líffsens Upp-
risu, og þeir sem illt hafa
giört, til Domsens Upprisu.
Joh. 5, 28. 29.

Færdur i Upprisunne aptur þann sama
Lífama, sem þu hefur hjer haft?

Já.

Verdur hann þá eins á sig komenn,
og hann er nú?

Nei; Hann verdur forklar-
adur eins og Lífkame míns End-
urlausnara Jesu Christi, Phil.
3, 21.

Munu þeir og einnenn fá sömu Líf-
ame aptur i Upprisunne, sem hjer hafa
vered brender til Döku, eða upptæver
af Willu-Dyrum, Suglum og
Fiskum Gíafarens?

Já, því þeir verða að dýpte

umsíðer, eins og hiner, sem í
Jordunne hafa rotnað, þarfyrrer
er Guðe eins hægt að gíefa þeim
áptur sömu Lífame. Job. 19,
26. 27. Apoc. 20, 13.

+ Í hverju mun farsæld eilífs
Lífs verða innefalen?

Því, mun hun verða
innefalen í ununarþamlegre
Sion Guðs um alla eilífd.

Þar næst, í því, að fá að
níota synilegrar og hinnar
allra Sætustu Ráðegðar
Jesu Christi.

Í þriðja máta, mun hun
verða innefalen í listelegustu
umgeingne með Guðs Eingl-
um og Utvöldum Mön-
num um alla eilífd.

Í fjórða máta, í Dyrð-
ar

arsamlegum gafum og giæð-
um Saalar og Lífama.

Hvorum gafum og giæðum mun þa
Saalen þrydd verða?

Hun mun verða fullkomen,
bæði að Skilningnum, í því að
þekja GULD, so og einnen Vilian-
um, í því að elska GULD.

Hvornen mun þinn forklaraða Líf-
ame verða á sig komenn í Ei-
lífú Lífse?

Hann mun verða andlegur,
odaudlegur, og liomandi.

Kunna menn að fá nokkurn Smek af
Farsæld Eilífs Lífse í þessu Lífse?

Ja.

Hvornen skiedur það?

Þegar vier þekjum GULD af
hans Orde, og endurnærustum af
hans Miskunsemi í Christo JES-
su, og formerkum so Hugsvol-
un H. Andá, í allskins Motlæti.

+ Ertu so fullkommenn i Trivonne um allt
þetta, sem þu villder, og þu
att að vera?

O Nei: Langt fiærre.

+ Hvað villtu þa tilgjöra, so þijn Tru eflast,
og þu fullkomnare verder?

Eg vil biddia GUD þar um o-
aflatanlega.

+ Hvort er það besta Bænarsform, sem
þu villt þar til brúka?

SWEDEN BÖN, ic.

Drottenleg Bæn.

Fader vor, þu sem ert
a Himnum.

Það er:

GUD vill hier með tillei-
da oss og lofa, að vier trúa
skulum, að hann sie vor riette-
legur Fader, og vier hans
fann-

sannarleg Børn, so ad vier
þesshellður med fullu Trun-
adar-trauste meigum hann
bidia, so sem þa good Børn
bidia þeirra elskulegann Fæd-
ur.

Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

Það er:

GUDS Nafn er sannarle-
ga i sialfu sér heilagt, en
vier bidium i þessare Bæn,
ad það skule einnen helgast
hier med oss.

Hvernig skedur það?

Nær GUDS Ord kiennast
riettelega og hreinlega, og
vier epter þeim lifum heilag-
lega, so sem GUDS Børnum
hæfer;

hæfer; þar til hialpe oss vor
elskulege Fader a Himnum;
en hvor sem ødruvijs kienn-
er edur lifer, en Guds Ord
bydur, sa vanheligar Guds
Nafn a medal vor; þar fra
vardveite oss var elskulege
himneske Fader.

Aunnur Bæn.

Tilkome þitt Ríike.

Það er:

Guds Ríike kemur að-
sonnu an vortar Bænar, af
sialfu sier til, en vier bidium
i þessare Bæn, að það einn-
enn kome til vor.

Þvornen skedur það?

Nær vor himneskur Fader
giefur oss sinn Heilaga And-
va,

þa, þa sem öðr veiter þa Raad,
að vier tröum hans Heila-
ga Orde, lífum heilaglega,
hier stundlega, enn annars
Heims eijliffslega.

Þridia Bæn.

Verde þinn Vilie so a Þor-
du, sem a Himne.

Það er:

GUÐS godur og naadug-
ur Vilie verður, þó vier
bidium þess eðle, enn vier
bidium i þessare Bæn, að
hans Vilie verde a medal
vor.

Hvernen skedur það?

Nær GUÐ onnter og hind-
rar öll ill Raad og Vilia,
sem því vallda, að GUÐS
Rasn

Ráfu vanhelgast, og hans
Ríste naer ei til vor að koma,
so sem er Dísfulenn, Heim-
urenn, og vor hölldlegur
Bílie, heildur styrker hann
oss og stöðuga gíorer í sijn-
um Ordum og í Ervonne,
allt til vorra Vefeloka; þet-
ta er hans miskunsamur og
godur Bílie.

Fiorda Bæn.

Gief oss í Dag vort daglegt
Braud.

Það er:

GUD giefur að sonnu dag-
legt Braud, jafnvel vonda-
um mönnum, þó vier bid-
ium þess eðle, enn vier bid-
ium í þessare Bæn, að hann
late oss vort daglegt Braud
við

vidurfenna , og med þack-
læte til vor medtaka.

Hvad kallast daglegt Braud?

Það er , það sem nauð-
synlegt er til þessara Lífs-
biargar: Sem er, Natur
og Drncfur, Klæde og Skia-
de, Hwð og Heimile, Tød-
ur og Eingiar, Kvifkienad-
ur Gots og Peningar, good
Eigen-kvinna, hlijden Børn,
diggt Þionustufolk , trwer
og fromer Yfermenn, hag-
stæd Beduratta , Fridur,
Heilbrigde, Sidseme, Heid-
ur, gooder Biner, trwfastar
Raawingar, og annad þessu
lijft.

Sim=

Fimta Bæn.

Og fyrergef oss vorar Skulld-
der, so sem vier fyrergefum
vorum Skuldunautum.

Það er:

Vier bidium i þessare
Bæn, að Fader vor Himnesk-
ur, vilje ei alista vorar Synd-
er, so hann fyrzer þeirra Skulld,
vilje ei veita oss vora Bæn,
þviad, vier erum allra þeir-
ra Gluta omakleger, sem
vier umbidium, höfum og
eige helldur það forskulldad,
helldur, að hann villde oss
það allt fyrergefa, fyrzer sín-
na eigennlega Raad, því
daglega syndgum vier, og
forþienum ekkert annad enn
Straff;

Straff; so vilium vier og ein-
en þar innot fyrergiesfa af
Hiarta, þeim sem oss a mote
bríota, en giora þeim gott,
sem vid oss misgiora.

Siotta Bæn.

Eige leid þu oss i Freistne.

Það er:

GUD freistar að sonnu
einfis Manns, enn vier bid-
ium i þessare Bæn, að GUD
vilie vernda oss og varðvei-
ta, fyrir Andskotans, Holld-
sens og Heimfisins Vielum,
so vier þröpum ei fyrir þeir-
ra Eilsteiging i Wantriv og
Drvænting, edur adrar stor-
Synder og Lostu, og þo
vier freistumst af ellu þessu,
þa

þa late hann oss umsjóðer
meiga yfervinna og Sigren-
um hallda.

Síðunda Bæn.

Hellður frelsa oss frá Illu.

Það er :

Hier biðium vier alls í ei-
nu í þessare Bæn, að Fader
vor Himneskur frelse oss frá
öllu illu til Lífs og Saalar,
og að síðustu þa vor dau-
ða-stund er komin, gíefe
hann oss goodann Afgang,
og miskunsamlega tafe hann
oss af þessum Eyndar-dal,
til sín í Himnarííke.

Amen. Hvað er það?

Það er, að eg skal vera full-
við uppg það, að þessar
vor

vorar Bæner, siu vorum
hinnessa Födur þackueme-
legar, og af honum heirdar,
þvi hann hefur sialfur skip-
ad oss, ad vier skyldum med
þessum hætte bidia, og hef-
ur losad, ad hann villde oss
bænheira. Amen, Amen.
Þad er: Ja, Sannarlega,
þad skal so vera.

Hvar fyrer kallast **FADER**
DOM, Drottenleg Bæn?

Þviad Sialfur Drottinn
vor **JESUS** Christur, hefur
hana samsett.

Er **FADER DOM** merkelegre Bæn
enn adrar Bæner?

Þiist er hun merkelegre, þar
fyrer skyldu Mennt bafa hana yf-
er sem optast med Hiartanlegre
An-

Andækt, og enda med henne all-
tjíd sijnar Bænagjorder.

Enn meiga Menn þá ecke og so bidia

+ GUD med ödrum Bænar-Ördum
enn þeim sem standa í
FADER DÖR?

Sannarlega meiga þeir það,
nær þau eru sömu Meinungar,
og epter hennar Forme legud,
því það hefur so vered venia í
Christelegre Kirkiu alla Daga.

Hvad er það, sem oss má hellst afysa
til þess að bidia GUD?

Fyrst það, að GUD hefur oss
það allvijsda boded. Ps. 5. v. 15.

Þar nærst, erum vier Heil-
merqum Gyndum underorkner,
og þurfum því so maras við, bæ-
de í andlegann og líkamlegann
maata.

Í þridia maata, meigum vier
vita það fyrer vijsst, að GUD bæn-
þeirer oss, epter sjnu Losorde, ef
vier

vier bidium hann riettelega Ps.
145. v. 18. 19.

3 Siorda maata, er það efne
til hinna mestu ogíæfu, bæde i
andlegum, og líkamlegum sökum
ad forsoma Bænena.

3 Simta maata, höfum vier
dæmi síalsþs Christi, og allra Hei-
lagra ad þeir hafa iduglega beded.

3 Siotta maata, færer Bæn-
en med sér outseiganlegar Nýt-
semder.

† Framteldu mier nockrar þær
hellstu Nýtsemder Bæn-
arenar?

3 Sa sem bidur Gud idug-
lega.

Hann audsynir Gudi þa
þægelegustu Dyrfun og
Dionustu.

Hann ødlast ríkfuglega 3
bud. S. Anda.

S

Hann

Hann fræst! frá hólð-
legu Andvaraleiðe, og marg-
fins Syndu Ólufu.

Hann fienist i meiri Skiln-
ing um GUDS Vilja, og
heimuglegann Viðdom.

Hann eflist i Ervne,
Kærleikanum, Polinnmæð-
enne, Audmýktenne, og öll-
um godum Dygdum.

Hann ódlast Sigur i öll-
um Freistingum, sem Dief-
ullenn, Hólded og Heimur-
enn plaagar hann með.

Hann verður Gudi, og
GUD honum innlífsadur,
hvarfyrer og einnen, að
Drottenn bænheirer hann
gjarnan, so sem sinn hand-
geingenn Vin.

Kantu ad giesfa Bæneune nockra
Ærutitla, sem syne hennar
Gagnfemder?

Ja.

Bænen er Samtal við GUD.
Eikell ad Hinnarijke.
Openberan Gudlegra Leindar.
Doma.

Hinnest Fndæle.
Dygdanna Fosturmooder.
Yfervinning Lastanna.
Læfning Saalarennar.
Hjálp i Vanmattenum
Sæde Blessunarennar.
Alldenngardur Farsældarennar.
Aukning Erwarennar.
Stod Bonarennar.
Kierleikans Mooder.
Braut Rietslætesens.
Stirking Skjrljefesens.
Pryde Heilagleikans.
Uppendran Gudræknennar.
Lios. Vitskunnar.
Hressing Giedsmunanna.

Kognudur Hiartans.
 Fridarens Grundvallan.
 Ljtelætesens Mælesnora.
 Mæring Pólemmædennar.
 Utrjming Diefulsens.
 Huggun hrelldra.
 Kiæte Kiættlaatra.
 Hiastod Midurprikttra.
 Hugsvelun Maudstaddra.
 Hvyld Preittra.
 Skart Samvitkunmar.
 Sætleg Daudans linun.
 Forsmekur þess eilijfa Lijfsens.

Er Bænen margföld?

Jersföld. Umbeidne: Af-
 beidne: Syrerbeidne: Og
 Þackargjörd. 1. Tim. 2. v. 1.

Hvern eiga menn að biddia?

GUD Fodur, GUDS Son
 JESUM Christum, og GUD
 H. Anda.

Um

Um hvað eiga menn að bidda?

Þeir eiga eftir GUDS
Orð, og Dæmum heilag-
ra, að bidda GUD um alla
Rauðsynlega hluti Andlega
og Líkamlega.

Eiga menn með sama hætti að
bidda um andlega og líf-
amlega hlute?

Nei: Helldur eiga þeir
að bidda um andlega, en
Fororðs, en um líkamle-
ga með Fororðe, ef það sé
Gude til Dyrðar, og þeim
sialfum til Góða.

Um hvað skal maður bidda GUD
optast og allra helst?

Um H. Anda, að hann
styre honum og stíorne, og
efle til alls Góðs.

Þar nærst, um Þyrergiefu-
ing Syndanna og Afkning
allra Dögda og Mannfösta.

Þyrer hvorium eiga menn
ad bidia?

Þyrer öllum mönnum
Vinum og Dvinum, enn
þó sierdeilis Kongenum og
öðru Yfervallde, Item Born-
um og Foreldrum, og þeim
sem eru Raudstaddir.

Þyrer hvad attu sierdeilis
Gilde ad þacka?

Þyrer það, ad Faderenn
hefur giefed sin Son i Daud-
um, þyrer mig; Sonaren
hefur lided þær stærstu Kval-
er, og lated Liffed minna
vegna; H. Ande hefur gief-
ed mier, ad þeckia og þacka
þessa

Þessa stóru Guds Belgjörninga, og færir mjer þá nýtt
fyrir Orðed og Sacra-
mentenn.

+ Svad opt attu að bidda GUD?

Að öllum þeim stundum, sem
megulegt er, enn þó sérdeilis
Kveld og Morgna, Ítem fyrir
og eftir Mæltíð.

Í hvorium stöðum eiga menn helst
að bidda GUD?

Í sínum Svilurumum, í Kirk-
junne, og hvar sem þeir eru stadd-
er, skulu þeir andvarpa til Drott-
ens. NB.

Þá bænhefir GUD heilst, þegar
að maður midt í sínum Embætt-
es Uttriettingum, andvarpar til
hans þrælega Mott og Dag, um
það sem hann vill fa.

Svornen að Maður að skicka sér
með sínar Bæner, so að hann
verde bænheirdur?

Fyrst, skal hann giera Þóðran,
fyrir sínar Synder, og skilja sig
við þær.

Þar næst, skal hann bidda GUD,
andmiðflega; andaktuglega og
stadfastlega.

Þriðja maata, i Mafni JE-
su Christi.

Þjóðda maata, a hann að
hafa efumarlaut Einnadartraust
til GUDS um Bænheirsluna.

Þvímta maata, skal hann ve-
ra þólenmodur, og gífa sig auld-
ungis fangenn under GUDS Vil-
ja, hvornen sem hann vill með
hann fara.

So formæfke eg Barn mitt, að þú heild-
ur mífed af Þólenmædenne?

Ja að vísu, því að þú hefgar
þann sem bíður i GUDS Auglite,
og flýter Bænheirslunne.

Hvornen fíemur það til?

Því þegar einn Christenn mæd-
ur

ur umber vel frossenn, andvarp-
ar þralega, an motþroa i gied-
enu, þa kiemur það af Elst og
Undergiesne vid Guld; hvad þeg-
ar þa allra hærðste finnur og for-
mercker, hrærest hann af en stær-
re Elsku, Medaumfan og Fus-
leika til að bænheira; Hans
Hiarta brestur þa i sundur af
Elskunne, so hann hlýtur þeim
sama Manne misfunsamur að
vera, Jer. 31. v. 20.

Guld hefur synt oss nokkra Alf-
malan sinna Giedsmuna a For-
eldrunum: Það Bærned sem
umber Þolennmodlega Algann,
og firtest ecke, nær það verður
tiptad, það innvinnur sier hia
Fodur og Modur meire elsku, og
sær heildur sína Bæn enn hirt,
sem tíjdum meglar og syner a si-
er reidesvip.

Hvad er það að bidda í Jesu
Nafni?

Það er að bidda GUD, að lata
sig niota Jesu Christi Forþien-
ustu og Fyrirboonar, og bæna
heira sig vegna hennar.

Matth bidda GUD um allt það þu
fær lungun til?

Nei: Þvi það geingur so til
fyrir mier í þessu haleita Verðe,
sem Børnunum í lífsamlegum
efnum að þau breka opt um það,
sem þeim er jafnvel til skada,
og stiggja þar með sína Foreld-
ra; so vill Hóld og Blod gíarn-
an hafa sinn Vilja, sem er opt
skadlegur og Gude á mote, Gal.
5. v. 17.

Þar fyrir eiga Menn að bidda
um það, sem GUDS Menn ha-
fa beded, og þeir kunna af GUDS
Orde að alífta, að eðle er á mo-
te hans Dyrð og þeirra Belferd.

Hvern

+ Hvørnen hlíðar Drottennleg
Bæn?

Fader vor, þu sem ert á
Himnum, 2c.

+ Hvørnen sundurskiptist hun?

I Þria Parta. Refnele-
ga, Inngangen, Síð Bæne-
ernar, og Ríðurlæged.

+ Hvað innehellidur Drottensleg
Bæn?

Hun innehellidur alla þá
hluti, um hvoria vier eigum
GUD að bidia.

+ Hvað merkist fyrir Födur, þegar
eg seige FADER VOR?

Öll Heilög Guddomsens
Þrenning.

+ Hvað á að skiliast fyrir Himn-
enn, á hverium þesse vor
Fader er?

Öndanleg Hatign, Önd

Almætte, Alvíska og all-
stadar Ralægd GUDS; so
sem eg segdi. Fader vor,
þu sem ert Almattugur, Al-
vitur og Allstadar Ralægur.

† Er GUD allstadar?

Já.

Hvar býr selgest þá, að GUD síe heil-
ur á Himne enn á Jorðu?

Fyrst, af því, að H. Ritning
fallar GUDS Bröstad almennale-
ga Himin.

Þar nærst, þvíad Þecking
GUDS Hatignar og Veru er mei-
re hia Einglunum og Utvöldum
Saalum á Himnum, en hia Trw-
udum hier á Jorðunne.

Í Þridia maata, af því hann
hefur af Himnum mest ópen-
berad Dyrð sinnar Ralægdar.

Í Fiorda maata, so vier inn-
birtum oss eðe neitt um GUD,
það

það sem er andvirdelegt Fard-
legt edur höldlegt, heldur allt
Himneskt og Guddomlegt.

Þú kinnu maata, so off komi i
hug ad vort rietta Heimile sie a
Himnum, og þesum þvi þess
heldur vora Hiartans Girnd og
Dancka til þess, sem er andlegt
og Himneskt.

★ Al þvad minner oss þetta Mafn
FADER?

Það minner oss a Elsku
gied Guds til vor, og eifur
vort Hiartans Traust til
hans, ad hann vilie bæni-
heira oss, sem astkier Fader
sijn Born.

Þvi seigum vier FADER VOR, enn
effe Fader minn?

Þetta Ord VOR, a ad minna
oss a það, ad vier erum aller
Brædur og Systur i Christo, og
H 7 eigum

rigum þar fyrir Hiartanlega að
elskast, og hver öðrum Goods
að unna.

Hvar fyrir kallast allar Personur Guds
domsens Fader?

Fyrst, vegna þeirrar Födur-
legrar Elsku, sem allar Person-
urnar hafa jafnt á oss.

Þar næst, vegna þeirra Fö-
durlegra Velgjörninga, sem allar
hafa einn jafnt veitt oss, so sem
er Sköpunen, Forsorgunen, End-
urfæðingen, Arfleidslan, og aðrir
fleiri.

Um hvað er beded í FADER VOR?

Alla Andlega og Líkamlega
Glute, sem ekki má ann vera.

Hvað margslags eru þeir Andlegu
Gluterner, sem um er beded
í Fader Vor?

Tvennslags.

Sumar aðræra Glds Dyrd:
Sumir vora Gaalavelsferd.

+ I hvorum Bænum er beded um þa,
sem a hræra Glds Dyrð?

I þremur þeim Fyrstu.

+ Enn um þa sem ahræra vora Saalat
Welferd?

I Fimtu, Siottu og Sieundu.

+ Enn hvar er beded um Liskamlegar
Maudsyniar?

I Fjördu Bæn.

Þestu Fyrstu Bæn i Fader Vor?

Helgest þitt Nafn.

+ Hvað meinast hier fyrer Glds
Nafn?

Gld sialfur, hans Dyrð,
Eigenlegleifar, Verð og
Belgiörningar.

+ Hvað er það að helga Glds
Nafn?

Það er að losa og vegsa-
na Gld ut af hans Eigen-
legleikum, Verfum og Bel-
giörningum.

Er

Er Guds Nafn eke heilagt?

Vijst er það i sialfu sier
heilagt.

+ Um hvað bidium vier þa i
þessare Bæn?

Ad það mætte og einnen
helgast vor a medal.

+ Hvernen helgast Guds Nafn
vor a medal?

Þegar Guds Ord kienn-
est riettelega, og vier epter
þvi lifum Heilaglega, so sent
Guds Børnum ber og hæfer.
Enn med hvörnu mote vanhelg-
ast Guds Nafn?

Med rangre Ordsens
Kienningu, og ogudlegum
Lifnade.

Framseigdu Adra Bæn i
Fader vor?

Liskome þitt Ríke.

Hyada

* Hvada Guds Ryfe er það, sem
vier bidium hier að ko-
me til vor?

Hans Maktarryfe, Rad-
arryfe og Dyrðarryfe.

* Kiemur eðe Guds Ryfe af
sialfu sér til?

Að vssu gíorer það so.

* Hver er þa Meiningen, þegar
vier bidium að það kome
til vor?

Bier vilium að það auð-
est og blómgest alltið meir
og meir vor a medal.

* Hvornen kiemur GUDS Maktarryfe
til vor í þann maata?

Þegar GUD hialpar volldug-
lega sínum Børnum í Meiden-
ne, og nidurþricker þeirra D-
vinum.

* Hvornen kiemur Guds Madar-
ryfe til vor?

Þegar Madarverfaner H. 100

Da i off, og a medal vor, fa lucku-
legann Framgang.

+ Hvad meinat þu fyrer þær Raadar-
verðaner H. Anda?

Mañsens Umvendan, Upplyð-
ing, Helgun og annad fleira, sem
adur er upptaled i þridiu Grein-
enne.

+ Hvornen kemur Guds Dyrdar
ryke til vor?

Þegar vier ad syðustu odlust-
um eilíft Líf, hvar GUD verð-
ur allt i allum.

Lestu mier Þridiu Bæn.

Verde þinn Vilie, so a
Jordu, sem a Himne.

+ Hvada Vilie Guds er það, sem
vier bidium hier ad skie
skule?

(Eðe er það hans Almætt-
es Vilie, hvorum eingenn
fann ad mootstanda, heild-
ur) hans Raadar Vilie.

Hver

† Hver er Guds Naadar Vilie?

Ad þad skule allt fram-
kvæmast af oss og i oss, sem
þan hefur boded i sinu Orde.

† Hvad er þad sierdeilis?

Dagleg Idran syrer Synd-
ernar: Elskufullt Traust til
Guds um Syndanna Iyr-
ergiefning: Og sijsellid Kost-
giefne ad giora þad Goo-
da, og fordast þad Bonda;
med Polennmæde i Krosse
og Motgange.

Hvad er þad ad lyda Polenns
modlega?

Þad er ecke ad vera so sem
Stoekur eda Steirn, og giefsa sig
ad aungre Kvöl eda Pijnu; Helld-
ur ad vera med godu Giede und-
er Krossenum, knurra ecke, nie
murra a moote Gude, esa ecke
þans

hans Fodurlega Bæsku, hvad sem
a geingur; Leita aungra Raa-
da eða Læfninga, sem GUDS
Vilia eru a moote, heldur við-
ia hann vaflatanlega um Stirk
i Meidenne, og triva fyrir viðst,
ad hann mune giera goodan En-
da a henne.

+ Hvad hindrar Guds Nadar Vilia,
so ad hann skiedur ecke
alltid?

Diesfullenn; Heimurenn; og
vort Hold og Blood.

Hvad meinast fyrer Heimenn?

Ecke einasta Daguleger menn
i Heimenum, sem tæla off med
sijnum vondum Eyterdæmum til
hins illa, heldur og einnen Rys-
domur, Metord og Bellistingar.

Hvad meinast fyrer Hold og Blood?

Fordiorfud Mattvra Mann-
sens, sem alltid er hneigd til hins
Bonda.

Hvor

Hvor er þa Meinungen, þegar vier
bidium ad Guds Vilie verde?

Fyrst þesse; ad hann slálfur
virdest, ad dempa Diosfullenn,
Hollid og Heimenn, (sem vali-
da þvi, ad Guds Ráfn vanhelg-
ast, og hans Ryke naaer ei til vor
ad koma). Þar nærst; ad hann
vilie styrkia oss i Truonne og goo-
du Framferde allt til Æfeloka.

Hvarfyrer seigum vier: So a Jor-
du sem a Himne?

So ad oss kome þess heilur i
Hug, hvad Heilager GUDS
Singlar sieu a Himnum, og hon-
um i öllu hliðuger; uppa þad
vier berum oss ad breita epter
heim.

Hvornen hliodar Fiorda Bæn?

Gief oss i Dag vort dag-
legt Braud.

Hvad meinast hier fyrer dag-
legt Braud?

Allt það sem nauðsynlegt
er til þessa Lífs uppheldis,
so sem er Matur og Drikk-
ur, 2C.

Bidium vier ekki um annað enn Líf,
amans Upphellið í Fiordu

Bæn?

Bier bidium GUD og so mún
sína Hjalp, til að þekja það og
þacka, að hann veiter oss daglegt
Brand, og allt gott bæði fyrir
Eaál og Líf.

Er það so skadlegt, að þacka ekki
Gude fyrir daglegt Brand?

Ja, þvíad GUD plagar að
straffa þá Óþackslatu, og svipta
sinnu Gafum. Os. 2. v. 8.

Hvad merkir þetta Ord 3 DAG?

Það minner oss á vort skam-
dama Líf, so vier laatum oss
nægja með þær Guds Gæfur,
sem eru fyrir hendenne.

Það varar oss einnig við Brók-
sorg

serg og Heidinglegum maura-
drætte.

Hvad merker þetta Ord **ÞOR?**

Ad vier eignum ad vera anægd-
er med þad, sem Eld oss gief-
ur, enn grafast ecki epter því
sem adrer eiga.

Al hvad minner oss þetta Ord
DAGLEGE?

Þad minner oss a þad, ad vier
sæum vel til frids med sæmelegt
Lijfs Ulyphelde, enn sækium ecki
epter Sællijfi, Kræsingum eda
miklu Skarte.

Hvor er su besta Adferd til ad
fa daglega Næring fyrer
sig og siina?

Ad ottast **GUD** i allre
Sondlan, og ad vera trur
og idenn i siinu Kalle og Em-
bætte. Psal. 108, 2.

Fyrst, af því ad marger eru
Bæn.

Bænrcæftarlausar og leita eðfi
hjalpar hia Gude.

Þar nærst, hafa eðfe Trw og
Traust a Gude, og þacka honum
eðfe fyrer sjinar Gafur, og Bel-
gierninga af Hiarta.

I Þridia maata, eru later og
forsomunarsamer i sialfs sjns
Efnum, og hafa alldrei þionad
edrum med Trw og Dygd.

I Fiorda maata, eyða og speña
þvi, sem Gld giefur, med Drick-
iusvalle, og imislegum ohentug,
leika.

† Framseigdu Gímtu Bæn?

Fyrergiefdu oss vorar
Skullder, so sem vier fyr-
ergiefum vorum Skulldu-
nautum.

Hvad meinast hier fyrer Skulld-
ernar i Gímtu Bæn?

Syndernar.

[Hvor

Þvertur kannaþi þið Stund-
nautar?

Þeir sem nockud hafa
broted a mote off.

Hvar fyrer bidium vier Gld um
Fyrergiefning Syndanna?

Þvi ef vier hofum eðke kvitt-
um Syndanna hia Gude, þa er-
um vier i hans oblydu, og verd-
um þar fyrer eðke bænheyrder,
nær vier bidium hann um vorar
Naudsynjar, því Gld bænheyrer
eðke Synduga. Joh. 9, 31. Þo
þið bidied margfalldlega, vil eg
þo eðke bænheyra yður, (seiger
Drottinn) því yðar hendur eru
fullar med Blod. Ef. 1, 15.

Al hvad minna off þesse Ord: So
sem vier fyrergiefum vorum
Skuldunautum?

Þau minna off a þad, ad
vier hliotum ad fyrergiefa vor-
um Næwnga af Hiarta, ef vier
vilum fa Fyrergiefning hia Gude.

Er þu þot fyrregiesning Drott til.

Gulds fyrregiesningar?

Nei; heldur merkest hier með viljugt Aform i Hiartanu til að fyrregiesfa Naatvnganum; so sem eg segde: Fyrregiesdu oss Elsku-Fader, því vier erum einnen reidubuner til að fyrregiesfa þeim sem oss a moote briota.

Swornen gengur það til fyrer þeim, sem ecke vilia fyrregiesfa sijnum Brod-ur hans Misgjorder?

Þeir baka sier sialfum Olucku, því so opt sem þeir lesa þessa Bæn, þa bidia þeir GULD, þar epter að fyrregiesfa sier, sem þeir fyrregiesfe sijnum Skuldunautum; Nu með því þeir fyrregiesfa þeim ecke, þa ossa þeir að GULD fyrregiesfe sier ecki heldur.

Framsegdu Siottu Bæn?

Eige leid þu oss i Freistne.

Er Freistingen margslags?

Evenslags.

Fyrst

Fyrst monnum til Be-
trunar.

Þar nærst, til Fordjorf-
unar.

Hver freistar Mannsens honum
til Betrunar?

GUD sialfur. Gen. 22 / 1,
Joh. 6 / 6.

+ Med hvorium Hætte?

Stundum med Medlæte,
stundum med Mootlæte.

+ Hvornen freistar GUD med
Medlæte?

Þegar hann setur oss til
Metorda ; giorer oss ríka,
og lætur oss hafa goda Da-
ga, þá vill hann reyna til,
hvað Lijtelater Miskunsam-
er og Þaflaater vier vilium
vera.

Hvernen freistar Guld med
Mootlæte?

Þegar hann leggur uppa
fross og þormungar, þá vill
hann renna Mannsins Pol-
ennuæde.

Hver freistar Mannsins henum
til Fordiorfunar?

1. Diofullenn. 2. Heim-
urenn. 3. Holld og Blood.

Hvernen freistar Diofullenn
Mannsins?

Hañ loðkar hañ til Synd-
anna, annaðhvort með skad-
legum Innblæstre, edur ut-
vortis Bichum.

Hvernen verdum vier af Holld-
enu freistader?

Þegar Fordiorfud Holldis
Mgattwra fveifer i oss þær
Girnd

Girnder, sem sæda af sier
daudlega Glæpe.

Hvernen fer Heimurenn ad
freista Mannsens?

Pegar hann med sinnum
vondum epterdæmum, legg-
ur, so ad segia, taalsnörur
styrer þa veifu, og tulðar þa
stundum med bljúdu, stund-
um med strjúdu, til hins
Bonda.

Fyrst Gud freistar Mannsens þvi
stendur þa i Utleggingu Siottu
Bænar, ad hann freiste ein-
stis Manns?

Þad er Meiningen; hann freist-
ar ecki Mannsens. honum til For-
dierfunar eins og Diefullenn,
heldur til Betrumar.

Er ecki Reinsunnar Freisting, sem
Gud broðar, afbeden i
Siottu Bæn?

Nei ; því hun er Mannenum
til gooda.

Enn eru allar Freistingar þjálur Döful-
sens, Holdsens og Heimsens,
afbednar í Siottu Bæn?

Nei ; því menn hlíota að ha-
fa Övine hier í Heime, so þeir
stríðe, vinne Sigur fyrir hialp
Christi, og verðe Koronader.

Hvad merkest þá fyrir þá Freist-
ne sem vier afbidium í Siot-
tu Bæn?

Öfurefle Freistinganna,
og öfigur í því Stríðe, sem
vier daglega heium við
Döfuleñ, Holded og Heim-
enn.

Er það ekki sama að freistast, og
leidast í Freistne?

Nei :

Því að freistast, er að finna
til Öreitinga Döfulsens, Hold-
sens og Heimsens, enn standa
þær

n þær þó af síer fyrer hialp Drott-
ens; enn að leidast í Freistne er
að verða af þeim yferbugaður.

Leider Guld nokurn Mann í
Freistne?

Að leida í Freistne, mercker
Tvent:

Fyrst, að tæla til Syndanna;
þar nærst, að ljíða, að einn ver-
ðe tældur: Su fyrre Merking-
en á eðki heima hía Gude; helld-
ur su seinne, hvória vier afbidium
í Siottu Bæn.

Hvor er þá þijn eigenleg Meining, þegar
þu bíður: Eige leidd þu oss
í Freistne?

Þesse: Laattu eðki Elsku-Fad-
er, Tilteigingar Drottens, Heim-
sens og míns eigenn Hólds, so yf-
erbuga mig veikann, að eg hrase
í Oftraust, Drænting, eður að-
rar Storsynder og Leste.

Hvernenn hlíðar Síounda Bæn?

Helldur frelsa þu oss frá
Þíu. 34 Hvað

+ Hvad meinast hierfyrer þad
Jlla?

Allt hvad oss kañ ad ska-
da uppa Saal og Lijf, Eign-
er og gott Mannord: Enn
þo sierdeilis, Diosullenn,
Synden, og eilijf Fyrer-
dæming.

+ Um hvad bidjum vier Guld i
Sioundu Bæn?

Fyrst, um Linun og Liett-
er i öllu Motlæti.

Þar nærst, um forfæla
Burtfor af þessum Heime.

Og i Þridia maata, um
eilijft Lijf.

Hvad merckia þesse nidurlags Ord
Drottenslegrar Bænar: Þviad

þitt er Rijsed, þinn er Matt-

urenn og þijn er

Dyrden?

Þau eiga ad fnyja Guld til ad
bæn-

bænheyrð off, so sem vier segdum:
Beittu off þetta, Elsku-Fader, því
þar með eflast þitt Ríki! Beittu
off þetta, því þu ein ert mætti-
ugur til að hjalpa off! Beittu
off þetta í Jesu Nafni, því það
verdur þér til Lofs og Dyrðar
að Elífsu!

Hvar til skal þetta Ord Amen?

Það þýðir Já, og lætur í Lofs-
se það Traust, sem vier höfum á
Guldi um Bænheyrsluna.

Hvar af veistu það að GUD vilje bæn-
heyrð þig?

Fyrst þar af, að hann hefur
lofað því með Eide, og kann það
þess vegna með eingumote að
bregðast, Joh. 16, 23. 14. 13.

Þar nærst, er hann so gæstur-
ríkur og Miskunnsamur af Mætti-
vænne til, að hann gietur ei-
læted neinan þyniande frá sér fara.

Í Þridia maata, leggur minn
Endurlausnare Jesus Christur

tíl með mér, og bíður fyrir mig.

Þið Giörða maata, er hann minn
Astríkur Fader, enn eg hans
Ríerfömed Barn, sít hann þvi
aumur a mér, sem einn lífnsam-
ur Fader a Barne sínu.

Bregðst þad nu aldrei, ad Gúð bæn-
heyrir, þegar hann er ríettelega
bedenn?

Aldrei bregst þad; þvi annad-
hvört tefur hann í burtu Kvöl-
ena, eða hann myrker hana, eða
í þridia maata, gíefur Huggun og
Þolennmæde: og stundum skíed-
ur þad, ad hann gíefur betra,
enn þad sem hann er umbedenn.

Þvad klemur tíl þess, ad Gúð dregur
stundum so leinge undan Gíalps-
ena, og bænheyrir ekki strax
þa Gúðhræddu?

Þar eru tíl margar Orsafer.
Fyrst, víll hann þar með rey-
na; hvört þeir víllir ei ad síður
hallda sít víð síg.

I Annann maata, vill hann
göra þeirra Bæner, enn þa heit-
are og sler þægelegre.

I Þridia maata, vill hann
hreinsa og esla þeirra Triv og
Dolemmæde.

I Fiorda maata, vill hann lei-
da þeim betur fyrer sioner drygd-
ar Synder, og ad þeir hafe med
þeim forþienad soddan undan-
draatt Bænheyrslunnar.

I Fimta maata, vill hann med
so langgiædum Glude motlæting-
anna, eyda þeim Sora Ranglæ-
tesens, sem i þeim býr.

I Siotta maata, so ad hialp-
en, þegar hun kiemur, verde
minniðstædare, og betur þóðud;
þvi það sem vier faum fliott, þvi
gleimum vier fliott.

I Siounda maata, lætur Guld
sijn Born opt leinge þiast, so
ad adrer stirkfest af þeirra dæ-

me ; því þegar vier sjaum hvað
þeir Heilögu hafa utstæð , með
Þolennmæðe , þá leidustum vier
til að umbera heildur Mottæð
með goodu giede.

Hvað eiga menn þá til að giora þegar
GUD dregur so undan Bæn
heyrsluna ?

Þeir eiga eftir Raadum Chri-
sti, og Dæmi Eftunnar (sem leita-
de Hjalpar hia þeim ranglata
Domara , þar til að hann varð
við) að halda afram i Bænenne ;
Þeir eiga að knya a Raadardyr-
nar með fludmykt , eins og Kan-
verska kvinnan , og bidia inni-
lega.

Það er stoor Skrusun að sveina og falla
langsamlega til GUDS i Meyðenne,
og fa eingva hugsvolun ?

Þú ert það stoor Skrusun ,
enn það hafa þó orðed að reina
marger GUDS bestu Afstviner
Job , David , Asaph , Jeremias
og

og adrir. Job. 9, 16. 30, 20. 21.
Psal. 13, 1. 2. 79, 4. Thren. 1. 16.
2, 8.

Eru þad nu halldennyrde fyrer GULD,
ad lata sijn Born so leinge einia? Enn
hann hefur sagt og lofad: Þad skal þie
adur enn þeir falla, vil eg andsvara
ra þeim, og a medan þeir eru
en ad tala, vil eg bænheyra —
þa. Esa. 65, 24?

Þijst er GULD halldenn-ordur
i öllum sijnum Losunum, einnen
i þessu, því þetta Fyrerheit a ad
skiliast um viðst Alform, og liuf-
ann vilia GULDS, til ad bænheyra,
og kiemur esunarlaust frammi,
þegar manninum best hagar; og
ma þess vegna hughreysta hann
um Bænheit sluna.

Þarmed bænheyrer GULD þra-
lega sijn Born, strax sem þau
falla, og morgum velter hann
sijna Blesan, adur enn þeir bidia.

Hvar styrer verða sumir menn auðs-
ungis eðfe Bænheyrder?

Fyrst og fremst þess vegna,
að þeir lifa í Þrúnaðarleysi, og
þó þeir fannest, stundum við
Synder sínar, þá láta þeir
þó ei af þeim því kunna þeir
og eðfe bænheyrder að verða.

Þeir víðia eðfe í Nafni Jesu
Christi Þorpiemistu;

Eðfi andaðtuglega;

Halda eðfe afrámm í Bæn-
enne;

Þeir víðia um það, sem þeim
er óþarflegt, eður skadlegt;

Þeir hafa eðfe heildur traust
á Gude um Bænheyrsluna, og
eru efasámer.

Sacramentenn.

Hvad morg eru Sacramente
Nýa Testamentesens?

Evð: Skjrnarennar, og
Altarefens.

Voru þau nærg i Gamla
Testamentenu?

Þau voru og so Evi:
Umiskurnen og Passalambe-
ed.

Hvad utheimtest til siæbueræ
Sacramentes?

Fyrst, Befalning Gllds, ad
foddan Handtieran skule brvfast
i Christilegre Kirckiu.

Þar nærst, tvennslags Efne,
Simnest og Zardnest, er Gllds
Ord samteinger.

I Pridia maata, Fyrerheit
Gllds, um andlega og eilijfa
Blessan, þeim til handa, seia
þau riettelega brvfa.

Til hvørs þiena Sacramenteam?

Þau eru frøptug meðol Gllds,
fyrer hvor hann meddeiler oss
sinne Naad, og innsiglar hana
bia oss.

Þar nærst, uppvækia þau og
styrct.

styrkia Tröna i Hiattanu um
Fyrergiefningu Syndanna.

3 Þridia maata, adgreina þau
Christna menn fra Tyrkium og
Heidingium.

Sacramentum Skjrnarennar.

Fyrsta Spurning.

Hvad er Skjrn?

Svar:

Skjrnin er ecke einfalldt
Batn, heldur er hún þad
Batn, sem saman er reirt
og bunded med Guds Bod-
orde, og med Guds Orde
er samteingt.

Hvert er þad Guds Ord?

Þad vor Herra JEsus
Christ-

Christur sagde Math. 28. Cap.
Gæred rot um allann Heim-
enn, og fienned øllum þjóð-
um og skjred þær i Rafne
Fodur, og Sonar, og An-
ða Heilags.

Munnur Spurning.

Hvad stodar off, og veiter
Skjrnenn?

Svar:

Hun utvegar off, og veit-
er Fyrergiefning Syndanna,
og frelsar oss fra Daudan-
um og Döflenum, og gief-
ur þeim øllum eilijfa Saa-
lubialp, sem trúa því, sem
Ordenn Guds og Fyrerheit-
enn losa.

Hver eru þau Guds Ord og
Fyrerheit?

Það

Það vor Herra JESUS
Christur seger: Marc. 16. E.
Hvor hann triver og verður
ur skjurdur, sa skal holpenn
verda, enn hvor hann eðfe
triver, sa skal verda for-
dæmdur.

Þridia Spurning.

Hvern ma Batned orka so veg-
legra hluta?

Batned ma alldrei slífs
orka, hellour veiter það
GUDS Ord, hvort ad er i
Batnenu, edur med Bat-
nenu, og Triven, hvor ad
slíftum GUDS Ordum i Bat-
nenu triver; þvíad utan
GUDS Orda, er Batned
einsamallt Batn, og eing-
en

en Skjær, en pegar Guds
Ord samlagast Batnenu, þa
er þad Skjær, (þad er Raad=
arfullt Lijffsens Batn) og
Endurgetningar laug i Hei=
logum Anda, so sem Paall
Postule seger til Tit. 3. Cap.
Fyrer þann Endurgetningar
Batns = saa, og Endurny=
an Heilags Anda, hvorium
hann hefur gnoglega iðthellt
yfer oss, fyrer Jesum Christ=
um vorn Lauðnara, so vier
Riettlaater fyrer hanns
Raad, yrdum Erfingiar ei=
lijfs Lijfs epter Bonenne.
Desse Ord eru sonn og trw=
anleg.

Siort=

Fiorda Spurning.

Hvad merker þvilijf Vatns Skjrn?

Hun merker það, að þá hinn Gamle Adam á i oss daglega að dregjaast og deyðast, fyrir Þdran og Yferbot, með öllum Syndum og vöndum Girndum; síðan daglega að framfoma, og upp aftur ríssa einn Nyr Madur, þá ed lifa skal i Ríettlæte, og Hreinleika fyrir Guðe Vefnlegu.

Hvar stendur það skrifad?

St. Paall seger til Rom. 6. Cap. Vær erum jafnadaðer með Christo fyrir Skjrnena i Döddum, líka so sem Christur er uppvakenn fra

fra daudum fyrer Dyrð Föð-
ursins, so eigum vier að
ganga í Endurnhung Líf-
daganna.

— Hver hefur innsett og stiptað
Skjrnena?

GUD sialfur, og sierdeil-
is GUDS Sonur, JEsus
Christur.

— Med hverium Ordum?

Þessum: Færed ut um
allann Heimenn, kienned
ollum Þiodum 2c.

Var Skjrnenn handtierud förr enn
Christur gaf ut þessa Þes-
falning?

Já, því Jóhannes Baptista
skjnde fyrstur Manna, eptir GUDS
Aðvisan; síðan liet Christur einn-
enn sína Læresveina skjra.

Er

+ Er margslags Efne Skjrn-
arennar?

Evensslags : Himneskt,
og Jardneskt.

+ Hvert er það Himneska?
H. Ande.

+ Hvert er það Jardneska?
Batned.

+ Hvernenn sameinast þessir tveir
hluter í Skjrnenne?

Það skiedur fyrir Orð-
ed, sem sa framfærir af
halfu Guds, sem skjrer.

+ Hvaða Ord er það?

Þetta : Jeg skjre þig í a
Rafne Fodur og Sonar
og H. Ande.

Giorer Batnsens Yferdreifing nokkra
Skjrn, ef Orded fylger þar
eðle med?

Nei : Fyrer utan Guds Ord,
er

Það er einmitt þú / og
þín Skjör.

Hvad Gagn höfum vier af
Skjörnenne?

Fyrst gíörer GUD einn
Sattmala við oss í henne.

Þar nærst, óðlustum vier
hennu Ervna, og verdum
Endursædder.

Þú Þrúðia maata, fríðar
þú oss frá miklu Illu, og
útvegir oss mikil Gott.

Frá hverju Illu fríðar Skjör,
en þig?

Frá Syndenne, Daud-
num og Döfnum.

Hvad gott útvegir þú þér?

Elísa Saaluhialp.

Hvort þú kann Skjörnen að verða
í þessu?

Það skíður fyrir Ervna, sem
vier

vier voluhtum i henne; þvi hvor
hann triver, fær Fyrregiesning
Syndanna; Hann er frij fra
Daudanum og Dioflemum; han
edlast og einnen eilijfa Saalu-
hialp.

Fra hvada Dauda verdur þu
frij fyrer Skjrnena?

Þeim eilijfa Dauda.

Verda þeir aller frijer fra eilijf-
um Dauda, sem skjrd-
er eru?

Nei.

Hvar af flemur það?

Þvi þeir trúa eðfe a JEs-
um Christum. Hvor hann
eðfe triver, sa skal fortapast;
seger hann sialfur.

Hvoru losade Gud þier, i þeim
Saattmaala sem hann gior-
de vid þig i Skjrnenne?

Saderenn losade ad vera
mier

mier mildur og Miskunsam-
ur; veita mier þa bestu For-
sion i öllum Efnum; Bæn-
geira mig i Reidefne; Bard-
veita mig fyrir Döfslenum
og allre Öluðu; og taka mig
umfjeder til sín i eilíft Líf.

Sonurenn lofade að hlut-
ast til með mier i öllu goo-
ðu; og vera minn Fyrir-
boðnar maður hia Födur-
um.

Heilagur Ande lofade að
vera minn Leidtoget og Læ-
rameistare, og hugga mig i
öllum Krossi og Motgange.

Hveriu hefur þu lofað Gude i
Skjarnenne?

Jeg hese lofað honum að
afslást Döfslenn, og sia
K vid

við Syndum og Glæpurn.

Þar nærst, að hafa rietta Þekinga Glæði, og hans Belgjörningum eptir hans Orde.

Þ Þridia maata, að ottast hann og elska af Hiarta, og vera honum hlýðenn alla minna Lífisdaga.

Þ Þiorda maata, að afala hann bæði í Medlæti og Motlæti, og setja allt mitt Traust til hans með Volennmæði í öllum Hörningum.

Hefur þu haldið þetta allt,
sem þu lofader Gude
í Skjörnenne?

O nei; heldur hefe ég,
því miður, margfalllega
geing

geinged afvega, og rofed
mijna Skjarnar lofun.

¶ Hvada huggun fantu þa fram-
ar að hafa af þinne
Skjarn?

So leinge sem eg life,
þann eg að hugga mig við
hana, þvíad þa Saattma-
le, sem GUD gjorde við mig
i Skjarnenne, er so afið kom-
en, að nær eg gjøre Þdran
og endurbæte mig, þa vill
hann fyrergiesamier Syn-
ernar, og minna mier allra
þeirra Gæða, sem hann
mier i Skjarnenne lofæde.

Hvar af veitstu söddan?

Alf augliofum GUDS Fyrerheit-
um, því hann seiger: Nær sem
þa Synðuge synr sier fra sinum
vonda vege, þa skal hans Syn-

De ei framar minst verda Ezer
33, 11. Hafi lætur og boda mætt
i Viflausnenne Fyrergiefning af
ra minna Synda, og meddele
mies so þar uppa Ljfkama og
Blod síns Sonar, i Kvöldmætti
tíðar Sacramentenu.

Skal madur þa a hvorum dege laata
þæt koma i hug sína Skjrn, og
Skjrnar Sattmala?

O ja, því þar af hefur þenn
misked gott.

Hvad er það?

Fyrst styrkest hans Erw þar
af um Bllds Fyrerheit og Raad
af Belgiörninga.

Þar nærst, verdur hann amint
ur daglega um síalfs síns Skyll
bit.

A hvada Skylldu minner Skjrn
en þig?

Ad drectia þeim Gamla
Adam, sem i mies rísker
mies

med daglegre Jðran og Jf-
erbot, enn laata aptur i
hans stad vara og proast
þann Nya Mannenn.

X Hvad meinar þu fyrer þafi Gam-
la Adam, er stundum nefnest
sa Gamle Madur?

Spillta Rattvru med
allskyns Syndum og vond-
um Girndum.

X Hvad meinar þu fyrer þafi
Nya Mannen?

Da Lijffsens Krapta, sem
GUD hefur Mannenum
giesed i Skjrnenne til hins
goda, hvories daglega sku-
lu æfast med betrun Lifuad-
rens.

X Hvornen tala Græden hier
um?

Sa Gamle Adam, a i

öf daglega að drekjaft og
dendast fyrir Þdran og Þf-
erbot 2c.

Höfum vier nokkra Samliðing
hier uppa i Glds Orde?

Ja, því St. Þaall seg-
er: Vier erum Þardader
med Christo fyrir Skirn-
ena i Þaudann 2c.

Er það so nauðsynlegt að skirja
Ungbörnenn?

Ja, því so sem Ungbörnenn
voru umskoren i Gamla Testa-
mentena, so eiga þau og einnen að
skirjast i því Nya. Þar med
skipar Christur að skirja allar
Þioder, þess vegna og lifka Ung-
börnenn.

Ja Börnen Tröna i Skirnenn?

Ja; því Christur seger, að
smá börnenn tröve a sig, Matth.
18. v. 6.

Hann

Hann seger og einnen; ad
þeim heyre til Glds Ríste; Og
hann hefur stóra velþoknan a
þeim, þar fyrer trwa þau, því
an Trwarennar er omögulegt
Gude ad þoknast. Hebr. 11, 6.

Hvad heildur þu um Christenna Man-
na Børn, sem ecke hliota

Skjrn?

Jeg heild þau verde Salu-
holpen.

Hvor rof lantú ad færa þar til?

Med því ad þeirra Foreld-
rar, og Glds Sofnudur bidia
fyrer þeim til Drottens, þa
aunskar hann sig yfer þau, veg-
na Christi Medalgöngu; og gief-
ur þeim Trvna, eins og Johans-
ni forðum inneluktum i Mood-
urlíse, því hann vill ecke ad neinn
af soddan Smælingium tapest.
Þar med losar og einnen vor
Herra, ad hann vilie vera Gld
trvadra Manna, og þeirra Sæd-

is, hvor hans Lofun ad endelega
hlytur og so ad koma fram a
þessum Besælingum, fyrir hvor-
ra Synder ad Christur hefur
fullu betlad. Hitt skylldu eing-
enn meina, ad Gld, sem hiart-
anlega girnest allra Manna Bel-
ferd, og hrærest af miskun yfer
oss, sem einn Aftfiær Fader, hafi
munne taka Ljfsed af sinna Barna
Börnum, so þau fyrirfarest.

Þo seget Christur, ad sa sem eige ver-
de endursæddur fyrir Batn og Anda
(þad er fyrir Skjrnena) hann
kunne ei ad inganga i
Glds Ríke?

Þetta a ad skiliast um þa, sem
forakta Skjrnena, enn eðe hina,
sem henne kunna eðe ad naa.

Hvor líkende færer þu þar til?

So sem ad Hootun Fordæm-
ingarennar yfer þeim Dumfor-
nu i Gamla Testamentenu, naade
eðe til þeira Barna, sem ei ur-
du

du umskoren, fyrer þann Uttun-
da Dag, sökum hastarlegs Dau-
da; So nær og ecke adurnefnd
Hootun Christi, til þeirra Bar-
na i Nya Testamentenu, sem ei
kunna ad skjraft vegna hastar-
legs Dauda. Nu er það aug-
liost, ad Børnenn i Gamla Te-
stamentenu, bæde þau, sem Pha-
rao liet deyda oumskorenn, og
þau sem i Eydemörkenne dou, og
Herodes Barnamordinge liet
drepa, þau hafa ell orded salu-
holpenn. Og það meira er, ad
David var fullviðs um Belferd
sijns Barns, sem þo var gieted
i Hordome, og do oumskored:
Dvi hann seger: Eg fer til þess,
enn það kiemur ei til minn aptur,
2. Sam. 12. v. 23.

Hvornen kunna Foreldrarner ad leggja
þann besta Grundböll til sinna
Barna Belferdar?

Med Bænenne; ef þau and-
varpa

varpa til GUDS oaflatanlega
þeirra vegna, so vel a medan
Moduren ber þau fyrir sínu
Lífse, sem eyter það þau eru
fædd. Hvor hann gíorer síer það
tamt, sem eitt Handverck, ad við-
ia GUD, og umgangast daglega
hjá honum með því mote, hann
fær allt hvad Hugurenn vil til-
mælast. Þvi Drottinn er nálægur
ellum þeim, sem hann af alvöru
afalla, hann gíorer hvad hiner
Gudhræddu vídia, hann heyrer
þeirra Kall og hialpar þeim.
Psal. 145, 18. 19.

Nu ef Barned er Daudsinn, þá það
fiemur a Klædenn, enn Presturenn
kann ei so flíotlega ad naast,
hvad skal þá til gíora?

Þa ma Yfersetufonan, edur
hinna Skíðanlegaste maður, sem
nálægur vera kann, skíjra Barn-
ed, eins og þegar Zephora fór-
dum umskar sinn Son.

Hvæða

Hvada aðferð og Formaale skal
brúka?

En sem skýrir skal kalla na-
læga menn til vitnis, taka so
hreint Vatn, og ansa litlu af því
med hende sinne yfir Barnsens
Hesud, þrisvarsinnum; vid þa
fyrstu Aldreisingu skal hann nef-
na Barned, og tala þessum Ord-
um: N. Jeg skýre þig i Na-
ne Fodur, (vid þa adra Aldreis-
ingu) og Sonar, (vid þa þrid-
ju Aldreisingu) og S. Anda.

Hvar til þienar su Særing, sem Prest-
arner brúka i Skýrnenne?

Hun a ad vera so sem annad
Maalverk til ad leida þeim, sem
nærstaddir eru, fyrir sioner, þafi
Syndarennar Þrældom, i hver-
ium Diefullenn helldur Barn-
enu fengudu, adur enn þad skýrest
Þat nærst, a hun ad vera ein
ominning um freptuga Verkan

Skjrnarennar, ad Barned fyrer
hana, leyfest af valde Myrkraña,
og Diefulsens Yferdrottan, enn
førest i Ríked Christi.

Unn Lijla-vallded, Skrifte-
malenn og Aflausnena.

Hvad er það sem kallast almennelega
Lijla-valld i Christelegre Kirckiu?

Það er ein Andleg Makt, edur
Myndugleike. Kiennedomenum
giefenn af Christo, til ad uppliv-
ka Ríke Himnanna fyrer sannid-
rande Mönnum, med þeim Leyfan-
de Lyfle; enn aptur læsa þvi fyr-
er idrunarlausum med þeim Bind-
ande Lyfle.

Hvad meinar þu fyrer þánn Leyf-
ande Lyfel?

Aflausnena.

Er Aflausnen margföld?

Tveföld: Heimugleg og op-
enberleg.

Hvad

Hvad er heimugleg Aflausn?

Heimugleg Aflausn er það, þegar Orðsens Dienare bodar þeim einslega Fyrergiefning Syndanna, af Guddomlegum Mýndugleika, vegna Jesu Christi Forþienustu; sem giört hefur sína heimuglega Gatning.

Hvad er opiðber Aflausn?

Þegar einn Storsyndare verður opiðberlega afleystur Sofnumdum aheyrande.

Hvar fyrir kallast Aflausnen leysande Lykill?

Síalsfur Christur kallar hana so, því með henni leysast maðurinn af Fiöttrum Syndanna, og með henni verður fyrir honum undereins upplokad Ríki Himnanna og Helvíti afturlæst, so sem með öðrum Lykli.

Hvernig á sa að vera afsigkom-
eun, sem skal afleysast?

Hann skal fyrst vita að
giora

giora gooda Grein a þeim
Lærdomi og Trivar Arti-
culum, sem i Trædunum
standa, og skilia vel þeirra
hellsta Tnntaþ, Merg og
Meining.

Þar nærst, skal hann ha-
fa alvarlegt Angur og tre-
ga fyrir Syndernar og
treysta Gudi um þad efun-
arlausu, ad hann fyrirgefi
sær þær, vegna Christi For-
þienustu og Forerbunar.

I Þridia maata, skal hann
asetia sér alvarlega, ad end-
urbæta sinn Lifnad.

I Siorda maata, skal hann
vidurkienna sínar Synder
med audmykt fyrir Gude
under Prestsins Heyrn.

Spad

Hvad meinar þu fyrir þann
Bindande Lykel?

Bannfæringuna.

Er Bannfæringen margslags?

Evinnslags : Su Minni og
Stærri.

Hvad er su minne Bannfæring?

Hun er Utsetning þeirra Man-
na, sem drýgt hafa openbera Glæ-
pe, fra Brúfun Drottinnlegrar
Kvöldmáltíðar, um vissann Tí-
ma.

Hvad er su Stærri Bannfæring?

Hun er Burtstufun þeirra ,
sem með þvítíð hallda afrámm
i Hneirlanlegum lífnade , fra
Samfielagskap Guds Safnad-
ar ; og Afhendina Döflenum i
valld : so þeir straffest ödrum til
eyterdæmis , skammest síjn þess
heilidur , og snúi aptur a riettan
Bæg.

Hvar

Hvar fyrer kallast Bannfæringin
Bindande Efell?

Vor Herra nefner hana so', af
þvi, ad med henni verda þverud-
arsamer glæpamenn setter i hard-
are Bønd þess andlega Straffs,
og fyrer þeim verdur Himna-
riiki apturlæst, enn Helvíti upp-
lofed.

Erver þu, ad GUDS Orða þies-
norum síe giefenn soddann Makt
af Gude; ad þeir meige fyr-
ergiefa Monnum Synder
og bannfæra þa?

Ja þvi trwi eg, þvi Chri-
stur seigest muni fa Petri i
hendur Lyfla Himnariikis,
og hvad hann og hiner Lære-
sveinarner binde a Jordu,
þad skuli a Himnum bunded
verda; og hvad þeir leyse a
Jordu, þad skuli a Himn-
um

um laust verda. Og í öð-
rum stad, seiger hann til þeir-
ra: Hvorum helst þeir
fyrergiefed Syndarnar, þa
eru þær þeim fyrergiefnar,
og hvorum helst þeir apt-
urhalded þær, þa eru þær
þeim aptur haldnar. Joh.
20, v. 23.

Mun það og so eiga heima hia
fatækum Prestum á þessum deg-
um, að þeir meige fyrergiefa
Synder eins og Postularner,
og apturhallda þeim?

Bissulega: Þvíluppbygg-
ing Safnadarens, sem skied-
ur og so fyrer Rietta Hand-
tieranþyflavalldsens, er eins
á þessum tínum falenn á
Hendur andvirdelegum
Prest-

Prestum af Christo, sem Postulum fordum Daga; og eins eru þeir Ráðsmenn yfir GUDS Leyndardomum og Postularner voru.

Sa þeir nu aller Gyrgiefning Syndanna hia Gude, sem Presturenn afleyser, hvornen sem þeir eru a sig komner?

Langt Færre, helldur þeir ein-
er, sem eru med sannidrande og
trwudu Hiarta: En þeir idrun-
arlausu og volgu, sem hvortke eru
heiter nie kallder, þeir blifsa samt
i sijnum Syndum, under GUDS
Reide, hvad opt sem þeir verda
afleyster af monnum.

Hvorier eru þeir, sem vor HERRA gief-
ur þann Titil, ad þeir siou Bolger, en
hvortke heiter nie kallder, og vilie
hañ þvi utskirpa þeim af sijn-
um munne?

Þeir sem ad syna SKIN GUDS
ræðnes

ræðnes og meinleyses hid ytra ;
enn hafa þó vöndann, eda dauð-
ann og daadlausann mann að
geima : Þykjast býrger af öllu
Goödu, enn eru þó bersnauðer,
og andstygd fyrir Guði, því þeir
færa hönum aungvar þægelegar
þórnir, nie hylja sína Blygðan
með Ríettlæte Jesu Christi. Þess-
er verða seinne enn Tollheimtu-
menn og Putur að komast í Glds
Ríkke.

Er það þá Meinungen um Afstansnena-
og Bannet, að Kjennemennurner opin-
bera það einasta fyrir monnum
og segi frá því, sem GUD
frámkvæmer í söddan
Efnum?

Nei : heldur eru þeir Glds
fullkomleger Umbodsmenn, og
hafa sannarlegt Valld af hön-
um giefed, til að fyrirgefna Synd-
ernar, og aptur að hallda þeim,
so sem hann gjorde það sjálfur,
því

þvi hann talar og einnen fyrer
þeirra munn.

Hvar fyrer brófast heimugleg Afstaust
og Skriptamaal i Christeleg-
re Kirckiu?

Fyrst, so ad Glds Orda Dien-
are kunne af Jatningu þess sem
skriptast, ad faa vissu um hans
ianna Jdran og Trw a Jesum
Christum, sem og aform ad bet-
ra Lifnadenm.

Þar nærst, so ad hver einn
kunne adlaata i liose fyrer Prest-
enum einslega, hvad hans sam-
vitstu sierdeilis sturlar, og faa so
Læfning þar vid af honum ut af
Glds Orde, og huggun med Tyr-
ergiefningu Syndanna.

I Þridia maata, eru Heimug-
leg Skriptamaal naudsynleg, so
ad Kiennemadurenn fai þar med
hentugt tilefne ad fræða og leid-
rietta þa ungu og breifku, i því
sem

sem kann að vera afatt fyrir
heim.

Sacramentum Altarens.

Fyrsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altarens?

Sacramentum Altarens, er sannarlegt Hóld og Blod vors Drottens Jesu Christi, under Braude og Bje, af honum sialfum Jesu Christo insett, oss Christnum Monnum til að eta og dreka.

Hvar stendur það skrifad?

So skrifa þeir Heilög
Gudspjalla-Meñ, Matthæ-
us

us, Marcus, Lucas, og St.
Paal.

Vor Herra Jesus Chri-
stur, a þeirre Naatt, sem
hann forraadenn varð, tók
hann Braudid, gjorde þack-
er, og braut það, og gaf
sijnum Læresveinum og sag-
de: Taked og eted, það er,
minn Lífame, sem fyrir yd-
ur verdur giefenn; gjored.
það i minna Minning. Somu-
leides epter Kvoldmaal-
tjðena tók hann Kaleifenn,
gjorde þacker, gaf þeim hann,
og sagde, Drekked aller hier
af, það er Kaleifur hins
Nya Testamentis i minnu
Bloode, sem fyrir ydur wt-
bellest

bellest til Fyrergefningar
Syndanna, so opt sem þier
giored þetta, drecked þad i
nanna Minning.

Munnur Spurning.

Hvad stodar oss med soddan
hætte, ad eta og drecka
hier af?

Þad tvvissa þesse Ord-
inn, sem hier standa: Fyr-
er þdur gefst og wthellest til
Fyrergefningar Syndanna,
þvi ad sonnu veitest oss og
giefst, fyrer þesse Ordenn i
Sacramentenu, Syndanna
Fyrergefning, eilíft Líf, og
Saalubialp, þviad hvar
Syndanna Fyrergefning er
þar er og einnen Lífed og
Saalubialpen.

Þrida

Pridia Spurning.

Hvornu kann Líkamleg Berging ad veita so mikla hluti?

Berging Brauds og Vins, veiter það i aungvann mæta, heildur þau Ordenn, sem hier standa: Syrer ydu gefst og tthellest til Syrer giefningar Syndanna; Hver Ord ad eru hia Líkamleg Bergingu, so sem Hofu stycke i þessu Sacramente, og hver sem þessum Ordum truer, hañ odlast allt það þau innehallda og uppa hledda, sem er Syndanna Syrer giefning.

Fior

Siorda Spurning.

Hvor nentur þessa Sacramentis
maðlega?

Ad fasta, og líkamlega
sig þar til að biva, er að son-
nu góð vtre Síðseme, en
er sannarlega maðlegur
og velþíðadur, sem Tróna
fur í þessum Ordum: Þyr-
ndur gefst og wthellest til
Þrerrgefningar Syndanna;
Enn hvor hann eðe trwer
þessum Ordum, og esar þau,
er ómaðlegur, þviad þet-
Orded, Þyrer yður, kref-
e fullkomlegrar Trwar í
Martanu.

Qvæd er Sacramentum Illi-
taresens?

Qvæd er Sannarlegt Hóllð
Q

og

og Blood Drottens vors
JESU Christi, under Braude
og Bigne.

Hvor hefur þad innsett?

HERRAN, vor JESUS
Christur.

Hvar fyrer nefnest þad Kvöld-
maaltíð?

Þviþad Christur innsette
þad seint um Kvöld, þa sö-
mu Nott, sem hann var
forraadenn.

Handa hvorum innsette Chri-
stur Kvöldmaaltíðar
Sacramented?

Handa öllum Christnum
mennum, sem kunna að
vrosa sig ríettelega, og jaa-
ta sína Trú.

Er margfallt efne Drottenlegur
Kvöldmaaltíðar?

Þvöfallt: Þad eina er

Jardneskt og synelegt, ann-
ad Himneskt og osynelegt.

Hvert er það. Jardneska?

Braud og Bijn.

Hvert er það Himneska?

Holld og Blod Christi.

Skiedur þa nokurt Sambland
Braudsens og Bijsens, vid Holld
og Blod Christi i Sacramen-
tenu, edur smvast þeir Jard-
nesku Sluterner i þa
Himnesku?

Nei; Hverugt, heildur
simeinest Holld og Blood
CHRISTES nafvæmlega
vid Braud og Bijn.

Hvornen skiedur það?

Það skiedur fyrer daasam-
legann GLDS Krapt, þeg-
ur Kiennemadurenn Helgar
Braud og Bijn med Drott-

enlegræ Bæn, og framþur-
de Innsætningar-Ordanna.

A. Hvað meðtefur þú í Drotten-
legræ Kvöldmaaltíð?

Jeg meðtef þar með
Braudenu, sannarlegan Lij-
fama Jesu Christi, og með
Viinenu, sannarlegt Blood
Jesu Christi, sem var of-
radur fyrir minnar Synder
a Krossenum, og er nú til
Glds hægri Handar, í o-
mælanlegri Dyrð og Beg-
send.

Hvar af veitstu söddan?

Áf Gialfs Jesu Christi
eigen Ordum, so hlíðan-
de: Taked og eted, það er
minn Lífame: Item drea-
ed aller hier af, það er min
Blood.

Kunna Zdrunarlausar menn, og
so ad medtaka Lijfama og Blood
JESU Christi i Sacra-
mentenu?

Ja, so marger sem med-
taka það blesfada Braud og
Wijn af Prestsens Hende,
so marger verda hluttakan-
de Holldsens og Bloodsens
Christi, hvornen sem þeir
ru a sig konner.

Swad bera þeir ur bytum, sem
medtaka Holld og Blood
Christi overduglega?

Ede annad en GUDS
Sefndar-Reide og hferhang-
ande Straff, því þeir ver-
da seker vid það, af því þeir
hiora ede greinarmun a
Drottens Lijfama.

Verða þeir þá aller Fordæmd-
er, sem medtaka Sacrament-
ed overduglega?

Þeir sem að giera sanna
Ydran og endurbæta sig,
þeir fa þia Gude Syrergief-
ing þeirrar Syndar, sem
allra annara.

Hvornen eru þeir a-sig-komner
sem medtaka Holid og Blood
Christi overduglega?

Þeir eru að öllu Stilla-
reidder, hafa eðert Angur
Hiartanu fyrir Synder-
er, eðert Traust til Gude,
sinn Syndanna Syrergief-
ing, og eðert Aforn að bet-
ra og bæta sinn Lifnad.

Hverier medtaka Liskama og
Blood Jesu Christi Ver-
duglega?

Þeir

Þeir sem sig hafa adur þar
til vel og vandlega bived.

X Svornen a madur ad biva sig
til Sacramentesens?

Fyrst, hid ytra, i lijfama-
legann maata; Þar nærst,
hid inna, uppa andlega vijsu.

X Svornen a sa ytre Tilbuning-
urenn ad skie?

Fyrst, med Sparneitne
og Fostu; Þar nærst, aud-
miukre hegðan og umgeing-
ni.

• Hvar til þienar sodðan wtver-
tis Tilbuningur?

1. Til ad uppvefja hia oss
andlegt Svungur og Þorsta,
epter þeirre Himnessu Fæd-
unne.

2. Ad giora oss hentugre
til

til Bænarennar, og Guði
það næmlegrí, sem stendur
í gegn Dramblaatum, enn
giefur þeim líftílaatu Raad.
Kann þesse lífsamlege Tilbúningur
ad giera oss verduga til ad
medtaka Holld og Blood
Christi?

Nei, áungvannæigen;
þellur orfar hann ad ein
og upptendrar í oss nöfra
Gudræfni; enn fyrer þann
Andlega Tilbúningeñ, verdu-
um vier einasta Verduger
Verdgiester Jesu Christi.

Svernen a madur ad brva sig
al Drottenslegrar Kvöldmaal-
tíðar uppa Andlega
vijsu?

Hann a fyrst ad prófa og
kannsaka sialfan sig.

Par

Þar nærst, að giora græm-
armun a Drottens Lífama.

Þridia maata, að end-
urninnast og umþeinfia
Christi Dauda.

× Hvað er það að prófa og rann-
saka siðsinn sig?

Það er að dæma um þá
í huga sínum, hvort mað-
ur þeife sig Syndugann að
vera.

Hvað hann hafi með Syn-
num forþienað, sem er
GUDS Reide og eilífur
Kvalur.

Hvort hann hafi Angur
og Trega í Hiartanu fyrir
Sindernar.

Hvort hann hafi Treu
til GUDS, um Þverrgiefu

Syndanna, vegna Christi
Forþienustu.

Hvort hann hafi fullkom-
enn Afsetning að betra og
bæta sinn Lífnad.

Hvad er það, að giera Grein-
armun a Drottins Lífs-
ama?

Það er að ganga til Mál-
tiðar Drottens með stærri
Þindast og Guðræfni enn
til almennilegrar máltíðar,
og þeinkja um það, að máð-
ur meðtekur þar síalfr Guds
Lígn Lífsama og Blood,
sem borað hefur Synder
Beralldarennar, og giesinn
var í Daudann fyrir oss.

Hvad er það að endurminnast,
og umþeinkja Christi
Þínn?

1. Ad þeindia um þad med
stoore Andakt, og daadst ad
þvi mifelega, ad JESUS
Christur elskade oss so heitt,
ad hann gaf sitt Liff tot fyr-
er vorar Synder.

2. Ad losa hann og þry-
sa med innilegu Hiartans
Þacklæti, fyrer þann stoora
Belgiörning og alla adra.

3. Ad laata Yfervegan
Christi Dauda, og allra
hans Belgiörninga ganga
sær so til Hiarta, ad nadur
þar fyrer astunde honum til
Glydnis og Þocknumar, ad
deya fra Syndunum, lifa
Riettlætinu, fyrergiefsa Rað-
wrganum hans Averdina

og umþera Krossenn með
Dolinnmæði.

Hvort Gagn hefur þú af með-
teiningu Lífama og Blóðs
Jesu Christi í Sacra-
mentinu?

Þyrst, styrkest mín veika
Erta þar með, so eg verð
fullvið um Þyrergiefning
Syndanna.

Þar nærst, inliffast eg með
þeim hætti mínum Endur-
lausnara Jesu Christo, og
fæ til hans brennandi Elsku.

Þ Þridia maata, upp-
orfast eg til að endurminn-
ast en þá frammar hans Þij-
ni og Dauda, og þakka hon-
um fyrir hana.

Þ Þjorda maata, krist
og

og stadfestest i mier Rik-
leike til Raarungans.

I Sinta maata, verð eg
viðfare um miina Upprisu a
sijdasta Dege.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠
Efterfylgia nokrar Bæner, som
Børnenn eiga ad læra om
epter Frædenn.

Bæn sem lesast skal, æt
en Børnenn eru yferheytt
i Kirckiumne,

Du miskunsame GUD, sem
sagt hefur, og seger enn
i Dag: Leifed Børnunum
til minn ad koma. Du sem kall-
ar þau med Lærefedranna Ræ-
stu, segiande: Komed þier Børn,
jeg vil fienna yður Otta Træ-
ens! Sia, vier komum i dag i ofe-
fyrer þitt allraheilagasta Altit,
med vorum Børnum, til ad læra

pig med vorum Munne, til ad
giora Reikningskap fyrer þad
Orð, sem vier lært hefum; fyr-
er' þa Erw sem i oss er birind:
Vier komum ad svara til Spurn-
inga; til ad vara og hestast i
Naadenne; vier komum til ad
heindra vorn Fodur a Himnum,
og ad gledia vora Foreldra hie
a Jerdunne, og alla þa i sem
herra til vor. O Hiartans Fad-
er! vier bidium fyrer saker þijns
Heilaga Barns Jesu; vert o
þijnum amnu Børnum naadug-
ur; burttak vorar Synder;
Greinsa vorar Barer og vorar
Saaler; þinn goode H. Ande
leide oss i allañ Sannleik: Gief
oss O GUD Skynseme til ad sva-
ra; Eptertangan til ad læra;
Hiertu til ad vardveita þad vier
ketum! Laat oss aukast i Erw-
ne, og adra sem nalæger eru /
upp

uppbbyggjast þar af, uppa þad,
O GUD, ad þinn Sefnudur vare
i því hinu Góða, og HErrans
Lærdómur uppfylle Landed. O
Fader, bænheyr ossi Nafne þíns
elskulega Sonar JESU Christi,
Amen.

Bæn epter Mferheyrslu
Barnaña i Kirkiunne.

Of, Heidur og Væra sie þier,
O GUD vor Fader! O JE-
su vor Endurlausnare! O Verð-
uge H. Ande vor Huggare! Jem-
hefur i dag helgad oss fyrer Lær-
dom þíns Heil. Orðs, og lagt
Krapt i munn þinna ómynduga
Barna, til ad vidurkienna þitt
Nafn, og ad fangjora þinn
margfallda Vijsdom; Gief oss
Lucku og Blessan O GUD! til ad
koma tilsamans med söddan slag,
og ad aukast alltið meir og meir
i þínum Bodordum og Lærde-
me.

me: Vertu með oss, þar til vier
sefnustum hier aptúr til samans
styrer þínu Auglite: Þín Til-
hon vardveite oss, þinn H. Au-
de stiorne oss, ad vier, so sem
íma Bijnber-mættum uppfyllast
med allskyns Himnestre Blessan,
oa so sem Plöntunar kvister root-
festast og styrkiast i Glds Naad
oa Kærleika. Blessa þu Drott-
nin, og vardveit Kongenn, og þad
Fanglegga Hws, blessa þu vort
Fodurland med Frid og Greda,
med Heilbrygde og Riетtlate:
Vona þu Hermum þeirra Sorg-
fölu, sem vona a þig; Laat
þu þinn Bern, sem vera Kroffen
í Dagsvölum; Mistunadu þig
í þessu Har Manneskiur; mistun-
adu þig yfer oss þína Smæling-
lar: O JESU! laat eðe Synd-
na drottna yfer oss; laat eðe
Blodstuna forðiarfa oss; heild-
ut

ur gief oss þa Naad, ad vler
meigum þiona þier hier i Lífse,
og komast sjádan i Söfnud og
Samkvæme þeirra Frungietnu,
sem a Himnum eru uppteiknad
er: Bænheyr oss O Elskulge
Fader! fyrir Jesu Christi skuld,
Amen.

Ein Bæn ad lesa með sigls-
um síer, þegar maður kemur i
Kirkjuna, edur annad Svís til
ad hlýða Glds Orde.

Drottinn, eg er innkominn i
þetta þitt heilaga Svís; til
ad heyrta hvad þu Gld Fader,
minn Skapare; þu Drottinn
Jesús, minn Frelsare; þu Verd-
uge H. Ande minn Huggare i Líf
og Danda, villt við mig tala.
Virdstu nu so ad opna mitt Hjar-
ta, fyrir þíni H. Anda, i Jesu Naf-
ni, ad eg kunni af Prædikaninge
ad læra, ad vera Ungur fyrir
mijn

mínar Synder, i Lífi og Dau-
ða að trúa á JESÚM Christum,
og dags daglega að betra mig í
einu heilögu Lífni og Fram-
ferðe; Það heyre og bænheyri
GUD, fyrir JESÚM Christum,
Amen! Fæder vor 2c.

Bæn að lesa með sálsum sner
að lidenne Embættisgjörð.

Drottinn, eg þakka þér af öllu
mínu Hiarta, að þú hefur
nu fært mér, hvað þú villst að
ég skuli gjöra; Hjalpa mér nu,
mín GUD, með þínum Heilögum
Anda, fyrir sakir JESÚ Christí,
að ég megi vandræta þitt Ord
í þínu Hiarta, þar af styrkiast
Erwenni, og í einu heilögu Fram-
ferði betrast, og mig þar við
byggja í Lífi og Dauða Amen.
Fæder vor 2c.

Bæn,

Bæn, sem einn kañ ad bræta
a ellum Tíðnum, hvar sem
hann er staddur.

Drottinn minn JESU, jeg
gief og fel mig, med Lífi og
Saalu, i þínnar Hendur eld-
ungis; Stíyr þu mier og stíorna
a mínum Bege, sátt þu allre
minne Ólúcku mier til gooda;
Blessa þu minn Utgang og Inn-
gang, nú hiedan i fra og ad Ei-
lífsu, Amen. Fader vor ic.

Morgun-Bæn.

Daðer giøre eg þier mín Him-
neski Fader, fyrer JESUM
Christum þinn elskulegann Son,
minn Drottinn, og ad þu hefist
mig a umlíðenni; Mottu so nað-
aríamlega verndad og varðveitt
fyrer ellum Skada og Háaska;
Eg bid þig, ad þu vilst fyrer
gíefa mier allar mínar Synder,
sem eg hef giort og fræmed, og

ad þu vilier mig a þessum De-
gi varðveita fyrer Syndum eg
öllum illum Slutum, so ad allur
minn Lifnadur, og öll minn verk,
nættu þier vel þoknast: Þviad
eg befala mig, minn Lífama og
öðral, eg allt hvad eg hefi i þijnar
Londur; þinn H. Eingill sie þa
nær so Diefullenn fae eðkert vald
öfer mier, Amen. Fader vor 1c.

Kvöld-Bæn.

Fader glöre eg þier Gild Drott-
ninn Fader Himneskur, fyrer
Jesum Christum þinn elskuleg-
gan Son, minn Drottenn; og
ad þu hefur mig a þessum De-
gi so naadarsamlega verndad og
varðveitt; Eg bid þig audmin-
nast ad þu vilier fyrergiefra mie
öllum minnar Synder, sem eg he-
fi a umlidnum degi raanglega
gjært og framed, og ad þu vilier
mig a eftirkomande Drottu nað-
arsam

arsamlega vernda og varð
fyrer Dieflinum og allre Dögun.
Eg befala mig, minn Lífsgættur
og Saal, og allt hvað eg hef. og
er Hendur. Þinn H. Engill
þia mjer, so að Diefullen fa te
valld yter mjer, Amen. Gæddur

Bæn um Hjergiefning
danna; sem madur kann og
að bruka aður en hann geing
ur til Skripta. •

Drottinn þu ríttslate
eg maa máflega skammast
mijn þar fyrer, að eg
storlega broted a mooti þier, og
hfertroded oss þijn Bodord:
medkienne að eg hest syni
Himininn og fyrer þier, og
berdugur að kallast þitt

Drottinn vor Gld og Sa
þia þier er Misfunsemin og
ergiefningen, þess vegna
þier fyrer þjinn Flug

þingge audmíðkre Bæn. O
Drottinn! vertu míer aumúnn.
Sýndara lífsamur, frelsa mig
frá öllum míjnum Illgiordum,
og fyrirgef míer míjnar heimug-
legar Synder. O JESU! þú
Krossfasti Biskup og Hósfudhirður
Sáalnanna, breiða þú míjna
Samvitsku af dauðlegum Verf-
um. O JESU þú saklausu Guds-
Son! afmáa þuallar míjnar Of-
ertöðlur sökum síðs þíns, og
afmáa eðli a míjnar Synder; ver-
tu þu trúgudur míjnum Afbrotum
og Ríðverkum, og lat mig vera
frá Arfleifi og Eigendoom,
og ver þú minna Blessuðu Benia, og
móðir þú Unda, sem þú styr-
st þu þáðer, míer til alls hins
göngu, hvortu eg eflaust treysti
þíni. Fader ver ic.

Bæn

Bæn efter Afskriften

D Goode Ginneste Fader, og
er nu af Hiarta gladur, og
adfa pier audmiusklega fyrer
eta Huggun, ad þu hefur heyr-
t minna Tatning, og bænheyr-
t mig
fyrer þinn elskulega Son JEsu
Christum. Unn mier þess
Goode Fader! ad eg halde mier
fastlega vid hann med Truome, og
þiene minnum Naawonga i minni
Kalle og Embætte, inn til dau-
dens: Vardveit mig fyrer min-
um Dvinum andlegum og líf-
legum: Virdstu ad onnta
þeirra vondann Afsetning, og vil-
ja i giegna mier. Pier kære Fader
og þínum Syne JEsu Chri-
sto samt H. Anda sie Lof, Æra
og Begjæmd ad Eilífðu, Amen.

Bæn fyrer Bergina Solld-
sens og Bloodsens Christi.

D Herra JEsu Christe min
intra

150. Von og Traust, mitt Lív,
min Diettlæte, min Vernd og
mitt einka Skjol: Þig bid eg
af Hiarta, uppvek þu með minni
eina Hiartans brennande gæði
Hvítgur og Þorsta, til þessara
Saalarennar Gæðu, sem er þín
sannarlegt Holld og Blood, so að
eg laate mjer ecke leidast oyt og
ljúðum það að medtaka, með san-
re vidurfiemningu Synda min-
na, og með eruggu Trivnada-
trauste til þijn, að eg mætte
vænlega styrkia þar með minni
Saal og Sakvitstu, allt þangað
til, að eg eitt sinn fæ fullendá-
minna Begferdarreiðu i þessum
Heime, og fiem til þessrietta Ráð-
arlandsens, hvor eg fæ að síð
Auglite til Auglites, og þá þú
eilíflega að vera, Amen.

Þess Berginguna.

Du gæðe eg þier þu goode
 og gæðfurijfe GUD, ad þu hef-
 ur einu nu ríkfuglega mittad og
 allfurnfarnlega lífsfad Saalu mí-
 na, með Holde og Bloode þíns
 eíðs, ga Sonar. Eg bíð þig,
 þu Samleífsins GUD og Drott-
 en, gíef míer nu framveígis
 Naad þíns H. Anda, so ad eg
 mínum Beíðleífa, kunne fram-
 leagja fyrer þig, eitt þadlæt-
 ur Doffur, sem er sundurknosad
 og sorgfult Híarta, og í þier,
 ad hafa allt mitt Skíol og Tráust;
 og daglega þig bídia um Naad
 og Fyrergíefning Syndanna í
 mínum Híartans Eyne Jesu
 Kristi. Du goode GUD, eg bíð,
 so sem þu hefur nu fyrer þín
 H. Anda í míer upphýriad þad
 Góða, so villder þu þad og lífa

þetta minn Lignad,
þetta, og af Hiarta klaga um
þetta Synd; riettelega að þessu
þitt H. Nafn, og trúa á minn
Herra Jesum Christum; og
med allre Gudæfne og goðsýni
þetta Sacramentum þíns eilífs-
lega Sonar til mín medræfa, og
umfjeder verða eilíflega Saalo-
holpenn, Amen.

Bæn um Saaluga Birtu
af þessum Heime.

O Herra Jesu Christe, og
bid þig að þu vilier auð-
na mér þína Nað og Miskun-
ðme, einum á minne sjúku
Stundun, þá eg skal skilja við þessa
þá Líf og fallvalta Veröld. Og
þu saklausu GILDES Lamb. sem
sinnu vegna varst fornsærd
í þessu Altare, virðstu fyrir
þessu H. Saar og bitrann Dæm

Hi ga edur oforvarandi i durt
 helldur ad þu vilst biva
 mig til minns Andlats med rind
 hiartanlegu Langre og Jdran fyr
 er minnar Synder, og giesfa mien
 Wit og Rænu, so eg gieta befa
 pier i hendur Saalu minna og Lj
 ama, sem þu mien giesfed hefur
 og skilist Christelega og med bro
 urlegum Kærleika við minna
 Vine og Naarunga. Gief ad eg
 meige einnen med mien taká þá
 metta og sanna Beganeste, sem
 er þitt Hóld og Blood, so ad
 minn Saal og Samvitka meige
 þá við styrkiast, og ad eg kynne
 ad verda eitt med þier, og gieta
 so yferunnd allar Daudans og
 Diosulsens Urafer og Skielsing
 r. Bevara mig Naadarsam
 so eg med hinum gooda
 meige vel og

Of ad þu ert hindugur þess
Drottens Glds þann er.
Þa skaltu vera blessadur i Ber-
enn, og blessadur a Akrenum,
Blessadur skal vera Uvörtur þins
Kvidar; Blessadur skaltu vera
i þínum Inngange, og blessadur
skaltu vera i þínum Utganga.
Deut. 28.

So seger Drottinn: hver mig
heidrar þann vil eg heidra; og
hver mig foraktar, hann skal
litinn verða. 1. Sam. 2.

Nafenn kom eg ut af minni
Moodur Kvide, nafenn mun eg
og burt aptur fara: Drottinn
gaf, Drottinn i burttoof þad, blessað
ad þe Nafned Drottens. Job 1.

Drottinn onyter Naadagierðir
er þeirra Júl-floku, so ad þeir
Hond fær þvi ei af stad komed.
Sunn hendlar hina Vissu i þess.

ra Slæðsmunum, og umveitir
Raadum Rangferdugra. Job. 5.

Sæll er þa madur sem GUD
leggur Hirting a. Þar fyrir fyr-
erlyt eðe Hirting hins Almattu-
ga: því hann sœr og græder; hann
fundur slær, og hans Hond lækn-
ar. Ibidem.

Sæll er þa Madur sem hefur
sijna Lysting i Legmaale Drottins,
og talar um þad Daga og Nætur.
Psal. 1.

Heyr þu Drottinn minna Raust,
nær ed eg kalla, miskuna þu mæ
og bænheyr mig! Mitt Hiarta
þad setur þier þijn Ord fyrir: þier
skulud minns Andlites leita: þar
fyrir leita eg einu þijns And-
lites. Gæder minn og Mooder
mijn, þau yfergafu mig, en
Drottinn annaðest mig. Psal. 27.

Reide Drottens varer um Unga-
bragd og hann hefur Lysting til
Ljussins: um Kvöldtjmann var-

er Graaturenn, enn að Morg-
ne dags Fagnaturenn. J. s. 30.

J þinnar Hendur fel eg minn
Anda: þu hefur frelsað mig Drott-
enn, þu trúfaste Gld. Psal. 31.

Sæler eru þeir, hverium Yfer-
troðslurnar eru fyrregiefnar, þeir
hverra Synder að eru huldar.
Sæll er þa maður, hverium Drott-
enn tilreiknar eðfi Syndena, í
hvers Anda það eingenni flæð-
ar. Ps. 32.

Vona þu að Drottenn, og gífr
híð gooda, þv þu í Landenu; og
leita þinnar Atvinnu ærlega.
Haf þu þína Unadsemd að Drott-
ne; hann mun gífa þér, hvað
þér þitt Hiarta girnest. Eg var
ungur, og er nú gamall ordenn,
og ei hese eg en síð hið Ríettferð-
uga verða yfergiefenn, nie hanns
Sæde gaanga epter Braude. Ps.
37.

Stafa þú Guðe þacklætemu, og
gjald þínum hærsta þijn Heit.
Skalla mig i Meydenne, þa mun
eg frelsa þig, og þu skalt heidra
mig. Hver ed Þacklætemu off-
rar, sa heidrar mig, og þad er
Beguenn, ad eg syni þónum
Guds Hjalpræde. Psal. 50.

Greint Hiarta skapa þu Guld
í mier, og giet mier einn Rýann
RøðugannVinda. Kasta mier ecki
durt frá þínum Fluglite, og tak ef
þínn S. Vinda í frá mier. Þad Off-
red sein Drottne þocknast, er harm-
þrugenaVinde; eitt harmþrug-
ed og sundurframed Hiarta þó
muntu Guld ecki fyrerlyta. Ps. 51.

Nær eg hefe þig ad eins Drott-
enn, þa hirde eg hver ær um þin
en nie Jord. Þo ad einnen min
Lijf og Saal vanmegnest, þa er-
tu þó Guld alla Tijma mitt Hiart-
ans Traust, og mitt Hlutskæpte.
Psal. 73. Drott.

Drottenn kien þu oft að hura:
það vier hliotum að deya; so að
vier forðialer verdum. Psal. 90.

Af því hann hneigest af Elstur
thi minn; (seger D.); vil eg frel-
sa hann; af því hann þekker mitt
Nafn; þar fyrir vil eg vernda
hann: Psal. 91.

Sa sem eyrad hefur plantað,
skyldi hann ekki heyrast? Sa sem
flugad hefur skipað; skyldi hann
ekki síast? Psal. 94.

Líka sem það Faderen er Børn-
um lífsamur, eins þá er Drott-
enn miskunsamur þeim sem hann
ettast; líknarsfullur og miskun-
samur er Drottinn; Þolennmod-
ur; og harla goodgiarn. Psal. 103.

Sæll er sa maður; sem er mi-
skunsamur; og láanar giarnan;
og utriettir síjn Frænde; so hann
gírer öngvum raanginde. Því
að hann mun æfennlega blífa.

heim Ríettlaata mun aldrei
gleimt verða. Psal. 112.

Gott er að trensta uppá Drott-
enn, og forlaata sig ekki uppá
Mennena. Gott er að treista
uppá Drottenn, og vona ekki up-
pá Hofdingiana. Psal. 118.

Deir ed með Taarunum nidur-
saa, munu með Fegnudenum
uppskiera. Deir ganga út og
græta, og bera agiætt Sæde,
og koma með Fegnude, og bera
sín Bindene. Psal. 126.

Ef að þú Drottenn villt til-
reikna Syndernar, hver ma þá
standast? því að hia þér er Gne-
ergiefningin, so að menn ottest
þig. Psal. 130.

Sia hversi agiætt og elskulegt
það er, Brædurner því að hver við
annan samþykkelega. Þar í þeim
stað fyrir heitir Drottinn Blessan-
enne og Lífenu um aldur og að
eilífu. Psal. 133, Drott.

Drottinn þu formerker minnar
Hugrenningar aleingdar. Hvert
g geing edur ligg, þa ertu i fring-
um mig, og sier alla minna vegu.
Þviad, sia þu, þar er ekkert Ord
a minne Tungu, þad þu Drott-
enn viter þad ei allt. Psal. 140.

Drottinn gack eigi i Dom vid
þræl þinn: þviad fyrer þier er eing-
in lifandi manna riectlaatur P. 143

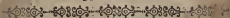
Drottinn er nálægur öllum
þeim sem hann afalla, öllum þeim
sem hann med alveru afalla. Hann
gíover hvad hiner Gudhræddu
girnast; hann heyrer þeirra Kall
og hialpar þeim. Psal. 145.

Son minn hlýd þu Ága Fæd-
ur þíns, og yfergief ecke bod þínt
ar Móður: þviad slíkt er þínt
Hofde fegur pryde, og ein Rædia
a þínum Haalse. Orðs. Bk. I.

Son minn, geim þu Þodord
Fædur þíns, og forlat ecke þínn-

at þu og þu Legmaat.
þau saman ætíð uppa Stigi
þer, og heing þau um Hals þe,
so ad þau leide þig, þa þu geing-
ur, og gicte þijn, þa þu leggur
þig nidur, og þau sien þijn Ræda
nær þu vaknar. Orðsk. B. 13.

Hver Hirtingena eðt vill lif-
ða, hefur Fatækt og Sköm; enn
sá sem blyder giarnan Hvítan-
enne, mun til Heidurs koma.
Orðsk. B. 23.

Greiner S. Rítn- ingar.

Uín Sköpunena.

J. Sex Daga gjorde GILF
himin og Jörd, Hafed og allt það
sem þar er inne, Exod. 20, 11.

Uín Syndena.

Fyrir einn Mann kom GILF
í heimenn, og fyrir. Exod.

þá Dauce in) og þó þennur Dæ-
tinn þreyngt hief. i giegnum
allra Manna, með því aller ha-
fa þudgað, Rom. 5..

Mannens Dankar eru vönd-
er frá Barndome, Gen. 8, 21.

Hvad Huldedskyndar, er siand-
skapur i giegnum Gude, Rom. 8, 7.

Þeir eru aller saman Synd-
arar, og hafa skort á þeirre Hroes-
un, sem fyrir Gude gildir, Rom.
3, 23..

Uin Logmaaled.

Elfa skaltu Drottinn GUD
þinn af öllu Hiarta þínu, allr
Saali þinne, og öllu Hugskote
þínu : Þetta er það ypparsta
og fyrsta Bødord. það annad er
þessu líkt :: Du skalt elska Na-
waga þinn, sem sialsann þig.
Þessum Tveimur Bødordum
innsæled allt Logmaaled og Spa-
menner, Matth. 22, 37. 1c.

Um Endurlausnaran
Christum.

3 Timans Uppfyllingu sende
Gild sinn Son; fæddan af Kvinn-
unne; Legmaalenu under orpi; 2/
uppa það hann frelsade þá sem.
under Legmaalenu voru; Gal
4/ 4.

Einn er Gild, og einn er Me-
sgangare a mille GILDS o.
Manna, Mädurenn JESU
Christur, sem gaf sig sjálfann til
Endurlausnar fyrir alla, 1 Tim.
2/ 5.

Þar er ekkert Saaluhialp i no-
ðrum öðrum; og þar er ekkert
Nafn annað Monnumum giefed
i hveriu öff byrie Saaluholpum
að vera, (utan i Nafninu JE-
su) Act. 4/ 12.

Um Þdranena.

Gjored Þdran, því Himna-
ríki er nálægt, Matth. 3/ ~

Ören er allareidu sett til, og
hvert þod Erie, sem
er goodann Alvört, Kat
agvast, og i Eldenn fast,
allid.

med til mijn aller, sem erf
ed dreged, og þunga erud piad
reg vilendurnæra ydur, Matth.
II.

Um Rietslætinguna.

Hver vill afaka Glds Utval
24 GUD er hann sem rietslæt
er, Rom. 8/ 3.

Pier erud Alþvegner, pier er
ud Helgader, pier erud Rietslaa
er ordner i Masne Drottens JE
u, og fyrer Anda Glds vors.

Um Evangelium.

Evangelium er Kraptur Glds
u Saalubialpar, ellum þeim
þvi triva, Rom. 1/ 6.

Hver hann vardvæter mitt
Gud

ed, hann skal eke Doudann
er eilífu. Joh. 8; 51.

Ún Skjennar

Skjennar er Saattmaal good-
rar Samvitsku við GUD

Ún Kvöldmaaltíðar Sacramented.

Sa bleffade Kaleikur, hver
vör bleffum, er hann eke Sk-
tefning Christi Blóðs? þa
Braud sem vör briotum, er það
eke Sluttefning Christi Ríkjama?
1. Cor. 10; 16..

Ún Aðerte Ervarennar.

Ef þér lifed' epter Hóldennu
þa munuð þér deyja; enu ef þér
boded, fýrer andann, Hóldser's
vænder, þa munuð þér lifa.
Rom. 8; 13.

Þegar þér hafed' giort allt
þu sem yður er boded; Þa seg-
du onyter þíðnar erum vör

v. 2 blot

